

Hind 29 krooni

HIIA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Topeltnumber!

**LÄKI
LOOMAAEDA!**

**NAERU-USS
SIGRI-MIGRI**

**TESTID
TEATRILAPSED**

**HANNA PRUULI
AUTOVIKTORIIN**

ISSN 1406-3441

9 771406 344074

Ujumispüksid

Mere ääres elasid ujumispüksid,
kes kahjuks ei osanud ujuda.
Kuival maal nad istusid üksi,
sest kartsid põhja ju vajuda.
Kuni randa sattusid agarad traksid,
kes kutsusid püksidki kaasa merele.
Võtsid teineteisest kinni nad naksti –
pole miski hirmus ühtsele perele.

Mullamutt

Võib maa seest välja tulla tutt,
kui ilmub läbi mulla mutt.
Ta hõikab: "Tere, kulla kutt!"
Ja kaob, sest on ju mullamutt.

Lapse laul

Täna on mul raha,
lähen kohe poodi.
Tahan osta komme
päris mehe moodi.

Mul lepalehed käes –
täpselt sada krooni.
Jooksen üles mäest,
et rutem jõuda poodi.

Siin liblikas on müüja,
kassa taga istub kann.
Neil arveid kokku lüüa
ju naljaasi on.

Lapse elu nõnda magus
siin sinitaeva all,
sest sõbrad, päike, lilled –
kõik kommi eest on tal!

Armsaimale

Miljon rubla,
tuhat krooni,
sada marka,
seitse tarka –
üksainus sina vaid!

Elen Luik Vatlast

Suvel

Suvel ujun mere ääres.
Suvel soojus püksisääres.
Suvel põldu ikka rohin,
suvel kuulda merekohin.

Suvel ei pea koolis käima.
Suvel kõik peab ilus näima.
Suvel magan palju, palju,
suvel teistele teen nalju.

Minu elu

Mul on maja päris uus,
kuldseid hambad on mul suus.
Kui tuled külla, naaber, sa,
siis kohe rõõmust säran ma.

Hommikul, kui ärkan ma,
siis hakkas silmi pesema.
Pärast seda pesen hambaid,
et saaks homme süüa lambaid.

Varsti poodi lähen ka,
et saaks süüa teha ma.
Kui on kell veerand kaks,
siis sauna lähen nagu naks.

Kui on õhtul vägev film,
siis on tavaliselt ilus ilm.
Õhtul mina vaatan filmi,
pärast seda sügan silmi.

Magama siis lähen ma,
et saaks homme ärgata.

Karl Indrek Raudheiding
Lohkvast

Päike

Kui sa rändad kaugel võõral maal
ja kojuigatsus teeb meele mõruks,
siis igal hommikul üks vana sõber –
suur soe ja kollane täht –
ütleb,
et sa oled alati kodus.

Joonas Vangonen Tallinna
Prantsuse lütseumist

Joonistas Elina Kann Tallinnast

Suvi

Särk on lilleline Suvel,
püksid murukarva.
Vahel mütsist vihma tuleb –
seda õnneks harva.

Suvel peas on marjasilmad,
naeruks päiksepaiste.
Seda iga lapski teab,
kuis maasikmari maitseb.

Suvi kaasa toob ka töö,
ta meile eluallikaks.
Mida kogud, seda sööd,
teab ka millimallikas!

Piret Parkja Kavastust

Kodu armas

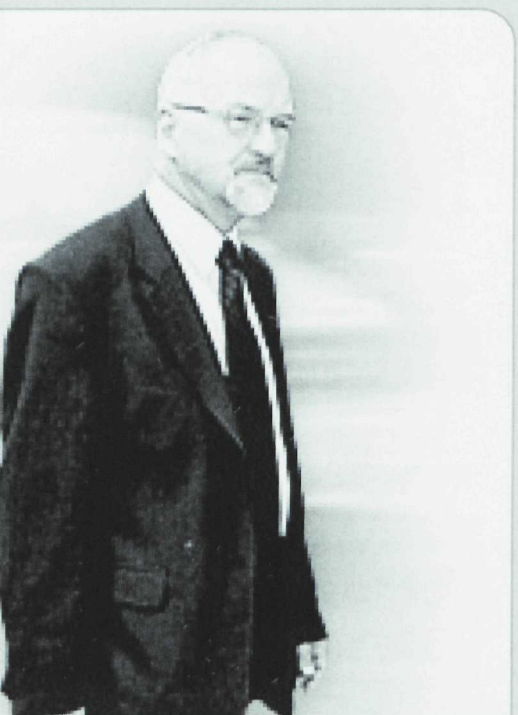
Kodu armas, isemoodi,
mugav, kindel nagu voodi.
Seal su vanemad elavad koos,
kodus õed-vennad naeruhoo.

Kodus sul sõbrad on, koerad on ka –
sa lemmikloomata läbi ei saa.
Kodus on kõik, mis sul vaja läeb eluks.
Võhivõõraid kohti mina ei talu.

Kadri Nikopensus Lohkvast

**Täname
Kultuurkapitali ja
Hasartmängufondi**

Kui keskkooli lõpueksamiteni oli jäänud vaid mõni kuu, siis arvas klassijuhataja, et võiksin proovida sisse astuda Moskva Ülikooli psühholoogiateaduskonda

SUURED MEHEDKI OLID KORD PISIKESED POISID

Kui sina, hea lugeja, peaksid praegu oma eluloo kirja panema, siis on sul esialgu selleks üpris vähe ainet: ega peale sünni- ja kooliminekuasta suurt midagi vist meelde tulegi. Aga oota vaid: lapsepõlv saab õige pea mööda, ja siis hakkab su eluloosse tekkima igasuguseid numbreid ja fakte. Oma tulevikule paned aga aluse just praegu – koolipõlves.

Presidendikandidaat Peeter Tulviste eluloos on palju tähtsaid ameteid ja aukraade: ta on psühholoogiaprofessorina pidanud loenguid paljudes ülikoolides üle maailma, töötanud Tartu Ülikooli prorektori ja rektorina, teda on valitud Eesti Teaduste Akadeemia akadeemikuks ja asepresidendiks, Euroopa Teaduste ja Kunstide Akadeemia liikmeks ning Tartu Linnavolikogu esimeheks, ja ka ordenitest ja aumärkidest pole tal puudust. Aga missugune oli Peeter Tulviste poisipõlv, selle kohta küsime kohe akadeemikult endalt.

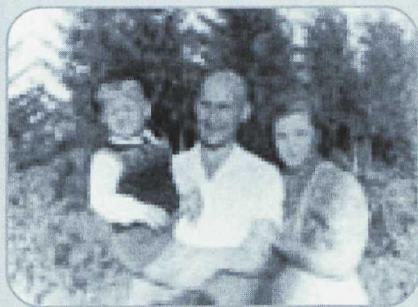
Lapsepõlv möödus vanematekodus Tallinnas, Järvel

Kas sa koolipoisina kahtesid oled saanud?

Olen ikka – siis, kui juhtus, et mõneks tunniks jäi õppimata. Ja niisugust asja tuleb vist igal koolipoisil ette... Täpselt küll neid juhusid enam ei mäleta, aga kindel on see, et oma lemmikainete – kirjanduse ja ajaloo – ma hätta ei jäänud. Matemaatikas juhtus sellist asja küll, ja vist ka geograafias, mida andis meile väga range õpetaja. Kui ikka küsimusele: "Mis sugused on tähtsaimad soolajärved?" paugupealt: "Elton ja Baskuntšak!" ei vastanud, siis oli kohe kuri karjas...

Kas õppisid heas koolis?

Oppisin esimesest klassist alates Tallinna 10. Keskkoolis, mis praegu kannab Nõmme gümnaasiumi nime, ja pean seda väga heaks kooliks. Muide, ka Lennart Meri on selle kooli vilistlane, ja Eesti Teaduste Akadeemia viiekümne kaheksast liikmest on tervelt kaheksa sama kooli lõpetanud. Meie koolis oli palju igasuguseid huviringe ja meil oli tugev kooliteater, mida juhtis Tamara Vint – Toomas ja Tõnis Vindi ema. Kõige suurem teatrifanaatik oli meil Ingo Normet, kellest saigi lavastaja. Aga minagi lõin lavastustes kaasa – suurimaks rolliks oli mul Margus "Libahundis", kusjuures Tiinat mänginud Eneken Priks valiski näitleja elukutse.

Esimesed suved möödusid ema ja isaga vanaisa talus Sakus.

Jõule on Tulviste peres alati peetud

Lugemine sai selgeks nelja-aastaselt ja sellest ajast on raamatud saatnud Peetrit kogu elu.

Kelleks tahtsid väikesest peast saada?

Eks neid elukutseid, mis huvitasid, oli päris palju. Páris pikka aega tahtsin saada lenduriks – seda soovi mõjutasid kindlasti ema jutud oma sõjaväelendurist vennast, kes 1944. aastal oli Rootsi põgenenud. Hiljem hakkasid mind huvitama võõrkeeled ja ajalugu, aga viimast ala ei soovitanud vanemad mul õppida, sest tolal käsitleti ajalugu vassitult... Kui keskkooli lõpuksamiteni oli jäänud vaid mõni kuu, siis arvas klassijuhataja, et võiksin proovida sisse astuda Moskva Ülikooli psühholoogiategaduskonda, kuhu Eestist võeti vastu kaks inimest. Psühholoogia huvitas mind küll, kuid olin sellega keskkoolis ainult ühe aasta põgusalt kokku puutunud. Istusin siis paar

päeva Toompea raamatukogus ja lugesin virnade kaupa sellealast kirjandust nii eesti, saksa, vene kui ka inglise keeles. Eksamitele läksime kaheteistkümnekesi – ja mul oli õnn olla üks kahest sissesaanust!

Lemmikraamat lapsepõlves?

Lemmikteoseid oli ja on mul praegu väga palju. Eesti kirjandusest meeldis mulle üle kõige Oskar Lutsu "Kevade" – loen seda aeg-ajalt tänini. Väliskirjandusest lugesin vaimustusega J. Verne'i ja A. Dumas' raamatuid. Dumas' "Kolm musketäri" meeldib mulle nüüdki, kuid Verne enam huvitavana ei tundu – teadus ja tehnika on teinud nii suuri edusamme, et tema poolt kirjeldatud imemasinad paistavad nüüd juba igavatenä.

Kas lapsed vajavad Sinu meelest ühistegevust?

Kindlasti vajavad. Kooliaegsed matkad ja laagrid õpetavad lapsi ise asju korraldama, vastutust kandma ja teistega arvestama – aga see on tänapäeval eriti vajalik neile, kes töötavad juhtidena. Meenutagem seda, kui pikalt ja põhjalikult valmistati vanasti ette kuningate mantlipärijaid – meie demokraatlikul ajal võib aga igaühest saada riigijuht, ning seepärast peaksid kõik lapsed õppima oma tegude eest vastutama ja õigeid otsuseid tegema. Täiskasvanute nõu vajatakse siis, kui lapsed omavaheliste suhetega kimpu jäävad. Minu meelest on teretunud kõik lasteliikumised!

Kas Eestimaa võib tarkuse läbi rikkaks saada?

Eestis on nii tarkust kui rikkust – mure on see, kuidas neid kahte asja kokku viia. Aga mööda hakkavad saama ajad, kus sahkendamise läbi võis rikkastuda. Head mõtted ja ideed on väga tähtsad igal alal, ning selge see, et nende loomiseks on vaja tarkust ja teostamiseks raha.

On teada, et üheks Sinu hobidest on anekdootide kogumine. Kas ilma huumorimeeleta inimesi saab üldse tõsiselt võtta?

Küllap on mõned sellised inimesed tõesti olemas, kes muidu on asjalikud, kuid miskipärast on mingi

Esimesest kuni üheteistkümnenda klassini õppis Peeter Tallinna 10. keskkoolis.

tundmatu loom nende naljasoone peale astunud – nii, nagu öeldakse ebanusikaalsete kohta, et nendele on elevant kõrva peale astunud. Neist on kahju küll, sest nutma võib inimest teatavasti panna ka sibulaga, aga nalja-juurvilja pole veel aretatud. Kuid naljaga saab vahel üle

isegi lahendamatu tunduvast probleemist. Nii, nagu järgmises anekdoodis.

Üks mees annab teisele mõistatuse: "Koer, kes seisab ühel tiigikaldal, peab pääsema teisele, kuid ujuda ega käia ta ei tohi. Ütle, kuidas saab koer teisele kaldale?"

Teine mees mõtleb, mõtleb ja teatab siis: "Ei saagi!"

"Saab ikka!" kinnitab esimene.

"No kuidas siis?"

"Ta ujub!"

"Aga ujuda ju ei tohtinud?" imestab teine mees.

"Ikka ujub!"

Peeter Tulvistet küsitles
Leelo Tungal

Tere, loom!

Tere, Hea Laps!

Nüüd ma kirjutan
oma kilpkonnast

Mari-Liis Heinsaar Tallinnast

NIMI: Kilbi

HÜÜDNIMI: Kilpman Kihh,
Kilp, Kihh

VANUS: 3 aastat

LEMMIKTOIT: salat

MEELDIB: ringi kolada, ujuda,
süüa, magada

EI MEELDI: kui pean talveund
magama ja üles ärkama

PARIM MINUS: Talveund ma ei
maga ja ujuda oskan ka!

HÄÄLITSUS: Kihh

SOOV KILPKONNADELE: Pole mõtet
magada, ujuge aga ja öelge:
"Kihhh!"

NIMI: Elen Luik

SÜNNIAEG: 13. 05. 1989

PIKKUS: 156 cm.

ADDRESS: Vatla sjsk, Läänemaa
90103, Elen.Luik@mail.ee

LEMMIKLOOM: koer, kass, hamster

LEMMIKBÄND: BSB, N, Sync,

A'Teens jne

LEMMIKRAAMAT: "Kummituskoer"

HUVIALAD: klepsude

ja kuulsuste

piltide

kogumine

**SAAGEM
TUTTAVAKS,
SÕBRAD JA SUGULASED!**

TERE, Hea Laps!

Siin on minu kitse
andmed!

Ruth Kärgandist

NIMI: Hedvig

HÜÜDNIMI: Hetu

VANUS: 2 a.

TÕUG: tavaline kodukits

SUGU: emane

LEMMIKTOIT: porgandi-
koored

LEMMIKJOOK: vesi

MEELDIB: autokapoti
peale hüpata

EI MEELDI: kui ei lubata

kapoti peale hüpata

SÕBRAD: sokud Jaša

ja Sass, kits Tassu

HÜÜD FÄNNIDELE: Olge sama
karvased kui mina!

Tere! Ma jutustan oma kassist.

Liza Abolišina Tallinnast

NIMI: Malõsh

HÜÜDNIMI: Maler, Masik

SÜNNIAEG: 14. 03. 1999

SUGU: emane

VÄRVUS: must, pruun

SILMADE VÄRV: pruun

MEELDIB: lamada kamina juures,
piima juua, süüa ja magada

EI MEELDI: kiusamine ja külm

PARIM MINUS: mängin

HALVIM MINUS: kriimustan

Tere, Triibu-Liine! Kirjutan Sulle
oma merisea andmed

Riin Metsla Türiilt

NIMI: Tita-Lota

HÜÜDNIMI: Tibu, Tubli tüdruk

TÕUG: rosett-merisiga

LEMMIKSÖÖK: kurk, porgand,
näriliste toit

LEMMIKJOOK: vesi

MEELDIB: süüa, magada, see,
kui mind süles hoitakse

EI MEELDI: kui mind kōdistatakse

PARIM MINUS: olen armas ja kiire

HALVIM MINUS: mõnikord

hammustan

SOOV FÄNNIDELE: Näriliste toitu

tuleb süüa, sest see on parim!

Tere! Siin on minu
lemmiklooma ankeet!

Kairit Voksepp Saaremaalt

NIMI: Lontu

HÜÜDNIMI: Loru, Lonts

LEMMIKTOIT: Chappi

JOOK: vesi

HOBID: magamine, jooksmine

MEELDIB: õues jalgpalli mängida

EI MEELDI: ketis olla

Tere! Siin on mu vanaema
hobuse ankeet!

Nele Luik Vatlast

NIMI: Preili

HOBID: ringi kappamine

MEELDIB: lemadega

koos süüa

EI MEELDI: laudas kinni olla

SÕBRAD: lemad

SÖÖK: rohi, talvel hein

JOOK: vesi

SOOV FÄNNIDELE: Olge rõõmsad
ja kapake suvel palju ringi!

NIMI: Evelin Jürisson

HÜÜDNIMI: Barbie, Blondiin

SÜNNIPÄEV: 27. 07.

LEMMIKLAULJA: Britney, Christina,

Dido, Jennifer Lopez

LEMMIKBÄND: S Club7, All Saints,

The Corrs, Limp Bizkit

LEMMIKSARI: "Daria" ja "Võlumägi"

LEMMIKFILM: "Kõrilõikajate saar"

LEMMIKNÄITLEJA: Natalie Raitano,

Sarah M. Gellar, Lucy Liu

TAHAN SAADA: mustkunstnikuks
või näitlejaks

Tere, Hea Laps!

Kirjutan oma koerast!

Siim Tohvri Võnnust

NIMI: Mufy

HÜÜDNIMED: Mufenstein, Mufikas

TÕUG: bernhardiin

SÜNNIAEG: 1999 juuni

VÄRVUS: pruun, käpad valged

PIKKUS: 66 cm (sabaga)

PEREKONNASEIS: vallaline

LEMMIKSÕOK: liha

LEMMIKJOOK: kitsepäim

HALVIM MINUS: hammustan näost

SUURIM SAAVUTUS: voodisse minek

SOOV FÄNNIDELE:

Olge rõõmsad nagu mina!

HARRASTUSED: kassipiinamine, kaevamine, hammustamine

Tere! Kirjutan teile oma koera ankeedi!

Maria Gubitš Lasnamäe
Vene gümnaasiumist

NIMI: Aida

HÜÜDNIMI: idi

TÕUG: rotweiler

SÜNNIAEG: 22. 07. 1998

VÄRVUS: helepruun ja must

SILMADE VÄRV: pruun

PIKKUS: 70 cm

SABA PIKKUS: 5 cm

LEMMIKTOIT: liha

LEMMIKJOOK: vesi

MEELDIB: mängida, ujuda,

telerit vaadata, magada

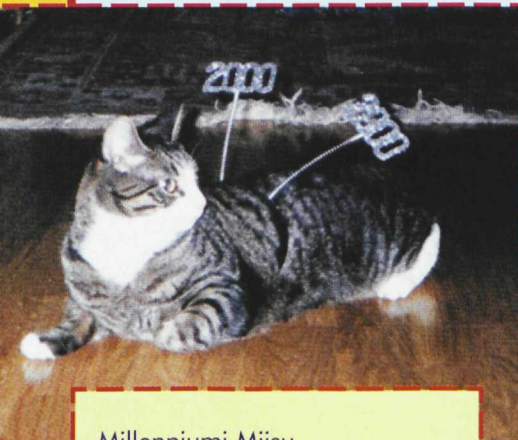
EI MEELDI: ükski kodus olla

HALVIM MINUS: hüppan

PARIM MINUS: olen sõbralik

SÕBRAD: ema, isa, Maria ja vend

VAENLASED: kassid

Millenniumi Miisu

NIMI: Cyntia

SUGU: emane

SÜNNIAEG: 23.06.1998

VÄRVUS: musta-valgetriibuline, kõhu alt oranž

TÕUG: euroopa lühiasabaline kodukass

LEMMIKTOIT: kröbinad, Kitekat ja konserv, Sheba,

LEMMIKJOOK: piim, vesi

LEMMIKTEGEVUS: mängimine

SÕBRAD: Triibu, Mustu, Tondu

ERINEVUS TEISTEST KASSIDEST:

lühike saba,

Tal on olnud raske saatus,

kuid ta on hea ja ilus ega tee pahandust.

Kassisöber Tallinnast

Tere!

Kirjutan teile oma koerast!

Maarja Puul Ida-Virumaalt

NIMI: Killu

HÜÜDNIMI: Pilli, Lollu

LEMMIKTOIT: liha, vorst, jäätis

SÜNNIAEG: 29. 04. 1996

PARIM MINUS: olen armas

HALVIM MINUS: magan voodis

MEELDIB: voodis magada

EI MEELDI: kui kedagi

kodus ei ole

Tere! Mulle meeldivad väga kassid ja mul on endal ka kass.

Kristina Dufenjuk Tallinnast

NIMI: Džessika

HÜÜDNIMED: Džekki, Džekki-san

VANUS: 3 aastat ja mõned kuud

VÄRVUS: must, valge, oranž

SILMADE VÄRV: roheline

MEELDIB: magada, mängida,

süüa ja diivani küljes

küüsipidi rippuda

EI MEELDI: kui magamise

pealt sülle võetakse

OSKAN: peitust mängida

PARIM MINUS: olen armas kõigile

HALVIM MINUS: kipun vahel

valesse kohta pissima

LEMMIKTOIT: friskies, kala

LEMMIKJOOK: piim

SÕBRAD: väga paljud kassid

Tere, Triibu-Liine!

Saadan enda koera andmed.

Kaija Lassik Värskast

NIMI: Terra

HÜÜDNIMED: Terru, Tenu, Terry

TÕUG: saksa jahiterjer

SUGU: Emane

VANUS: 4 a.

VÄRVUS: pruun, must

MEELDIB: joosta, mängida

EI MEELDI: teised koerad, võõrad

HALVIM MINUS: hammustan,

ajan kasse taga

PARIM: kuulan sõna

Tere, loom!

Tere, kirjutan oma kassist!

Paula Koppel Tallinnast

NIMI: Kati
VANUS: 18aastane
LEMMIKSÖÖK: silk
LEMMIKJOOK: piim
MEELDIB: soojas magada, süles olla
TÕUG: siiami kass
VÄRVUS: must, pruun
SILMADE VÄRV: sinine
PARIM SÕBER: Paula
SOOVITUS FÄNNIDELE: Elage niisama vanaks kui mina!

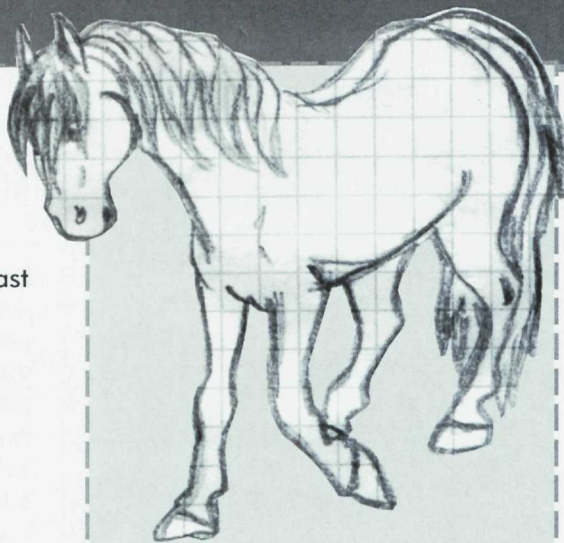
Tere, Hea Laps!

Saadan teile oma koera ja kassi andmed.

Kertu Aavaste Savernast

NIMI: Pootsman
SÜNNIAEG: 17. 04.1999
HÜÜDNIMI: Potsu
VÄRVUS: pruun, must ja valge
LEMMIKSÖÖK: krõbuskid
LEMMIKJOOK: kohv ja piim
MEELDIB: talvel väljas mängida
EI MEELDI: ketis olla
PARIM MINUS: olen kuri
HALVIM MINUS: hüppan mängu ajal selga
SOOV FÄNNIDELE: Hüpake talvel lumme, see on nii mõnus!

NIMI: Kiti
SÜNNIAEG: 21. 02. 01
HÜÜDNIMI: Kitu
VÄRVUS: must ja valge
LEMMIKSÖÖK: kala ja krõbuskid
LEMMIKJOOK: vesi ja piim
MEELDIB: väljas olla ja väikese koeraga mängida
EI MEELDI: suur koer
PARIM MINUS: olen armas
HALVIM MINUS: hüppan salaja künntega selga

Tere, Hea Laps!

Saadan Teile enda ja oma kõige suuremate lemmikute ankeedid.

Gerly Lehtsest

NIMI: Gerly Meister
VANUS: 16
ADDRESS: Pargi 12, Lehtse, Järvamaa 73601;
 poni.ekspress@mail.ee
LEMMIKLOOMAD: hobune, tiiger, lõvi jm kaslased
LEMMIKTEGEVUS: ratsutamine, joonistamine, magamine
LEMMIKKOHT: Jäned hobusetall
LEMMIKOPPEAINE: inglise keel, arvuti
ASJAD, MIDA EI SALLI: vihmaussid, ülbed inimesed
ASJAD, MIDA KARDAN: pimedus, kurjad koerad
SUURIM SOOV: tahaks oma hobust
SOOVITUS HOBUFÄNNIDELE: Kirjutage mulle!

Veidi minu lemmikhobusest, kes küll pole minu oma, kuid meeldib mulle kohutavalt

NIMI: Essi
VANUS: 4 a.
VÄLIMUS: kollane, suurte silmade, pika laka, tuka ja sabaga
TÕUG: eesti hobune
ELUKOHT: Jäned hobusetall
LEMMITEGEVUS: inimeste närvi-ajamine, nende pepust näksamine
ASJAD, MIDA EI SALLI: ratsapiits, sadul ja suuraavad
SUURIM PLUSS: olen kohutavalt nunnu
SUURIM MIINUS: kardan kõike ja viskan ratsanikke maha
SOOVITUS INIMESTELE: Ärge lööge hobuseid ega karjuge nende peale!
SOOVITUS HOBUSTELE: Ärge häid inimesi maha visake!

NIMI: Foks
TÕUG: üks ma mingi segu olen
EMA: Peti
ISA: teadmata
VÄLIMUS: pika karvaga, kollast värvi, kõrvade otsas tutid nagu ilvesel
LEMMIKTEGEVUS: põllul ringi jooksmine, müramine
LEMMIKOHT: pehme voodi, kuhu mind kahjuks ei lasta
KARDAN: hobuseid
EI SALLI: külakoeri, kes meie aias hulguvad
SUURIM PLUSS: oskan armsalt oma kõrvad karvadesse ära peita
SUURIM MIINUS: teen mürades perenaisele kogemata haiget
UNISTUS: tahaks sattuda paika, kus puud on vorstist ja jõed piimast
SOOVITUS INIMESTELE: Võtke endale segavereline koer, puhtatõulised on hellikud!
SOOVITUS KOERTELE: Olge oma peremeeste vastu head ja trued!

Tere!

Minu kassi ankeet on siin.

Aleksandra Gavrilina
Tallinnast

NIMI: Artemis
HÜÜDNIMI: Artcha
VANUS: 3 kuud
TÕUG: pärsia kass
VÄRVUS: valge
SILMADE VÄRV: roheline
HARJUMUS: uurin kõike
MEELDIB: magada
EI MEELDI: mängida
LEMMIKTOIT: Whiskas
LEMMIKJOOK: piim

Salmik, salmik, vaata ette!

Heli Jürisson
Tallinnast saatis meile
järgmised salmikuvärsid.

Kass on hea,
tark on tema ilus pea.
Tal on kenad käpad
ning ilusad näpud.
Kui temaga tahad tantsida,
siis tuleb veidi vantsida.

Lapsepõlv ja kevad –
mõlemad on kenad.
Kevad kordub alati,
lapsepõlv ei iialgi.

Minu pall väike
särab nagu päike.
Viskan õhku,
püüan kõhku,
et vette ei kukuks
ja ära ei upuks.

Tublidus ei tule tööta,
osavus ei hooleta.
Ära anna alla!
Raskused vaid karastavad.
Naerata...

Kadri Tagel Kaagverest
on vahepeal kogunud
uusi salme.

Elaksin – elu ei ole!
Sureksin – surm ei tule!
Lähleksin mehele – mees ei võta!
Elaksin üksinda – poisid ei jäta!

Elus on reeglid,
on kaotus, on võit.
Kaotaja kaotab
ja võitja saab kõik.

Kaljud kõik langevad kokku,
puruneb elu ja arm.
Sõpruse side jääb ikka,
seda vaid lahutab surm.

Nii kaua, kui sinine meri
on voolanud Tallinna all,
nii kaua, kui soontes mul veri,
ei unusta iial ma sind!

Ei sigadega sõideta,
ei kingadega võidelda,
ei purjetata molliga,
ei sõprust peeta lolliga!

Liis Lass Tallinnast on
kogunud selliseid salmikuridu.

Oled sa maal või oled sa linnas,
mälestust minust kannas sa rinnas!

Kunagi, kui saanud sust ägisev eit,
mäleta mind ja õmble üks kleit!
Topi see selga ja küll sa siis näed,
mida nooruses tihti õmblesid käed!

Mööda sust mingu nii tuul kui ka rahe,
suuremaks mingu su võim ja su tahe!

Soovin sulle elu pikka,
mehe ilusa ja rikka!

Mida soovida võiks sulle,
sest tundmatu su tulevik?
Kui saatus inimsoove tunneb,
soovin: ole õnnelik!

Jaaniööl leegitseb tulede loit,
jaaniööl suudlevad eha ja koit.

Ela ilmas ühele,
kahega jääd vahele!

Tule mu rinnale,
ripu kui konn –
küll sa siis näed,
mis armastus on!

Seni, kuni oled noor,
akna all sul laulgu koor
serenaadi ja ka muud!
Olgu õites elupuud!

Alati, kui tuvi kuuled
kudrutamas akna all,
tea, et need on minu huuled
suudlemas sind taeva all!

Alati, kui tuvi kuuled
kudrutamas katusel,
tea, et need on minu huuled,
mis suudlevad sind matusel!

Ma sureks suure rõõmuga,
kui poisid jääksid elama,
kui teaks, et teise ilma sees
neid narakaid ei oleks ees.

Pilk säravaist silmist ei unune,
sõprus suudlusega ei purune.

Kaarel Kuurmann
Kiviõlist saatis
mehise salmi.

Ära mängi poisiga,
vaid mine mängi koeraga!
Poiss teeb sulle halba,
koer teeb palju nalja!

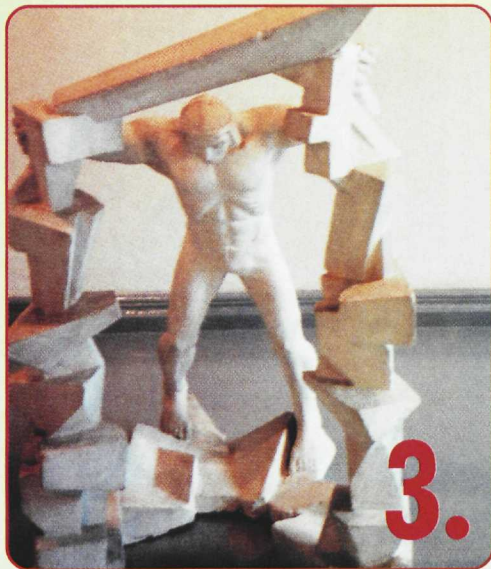
MEISTRID, SELLID, ÕPIPOISID

1. Kurilde Senker, Gertrud Koha • 2. Tõnu, Bruno Bachmann
 3. Kalevipoeg põrgu väravas, Ahto Aaremäe • 4. Tšellist, Laur Tiidemann 15 a. • 5. Igäühel oma rist, Bruno Bachmann 18 a.
 6. Uppuja, Tauno Kangro 16 a. • 7. Lamav koer, Bert Bachmann • 8. Suur Tõll, Markus Kaasik 16 a.

Sel kevadsuvel tähistas oma 45. sünnipäeva Kullo huvikeskuse skulptuuriring. Neljakümne viie aasta jooksul on selles ringis kujur Kalju Reiteli õpetusel ja juhatusel skulptoriteele asunud väga paljud kunstihuvilised. Ega ükski meister sünni üleöö – meistriks saamiseks tuleb aastate kaupa õppida ja harjutada. Eks algul püüa õpipoisid teha kõike “nii nagu teised”, hiljem aga kujunevad igaühel välja oma lemmikteemad, oma laad, oma käekiri – üldse mitte selline nagu teistel...

Kullo Lastegaleriis pandi seekord välja ka selliste õpilaste töid, keda keegi enam õpipoisiks ei julgeks nimetadagi. Tugev puu annab seemne, millest kasvab veelgi kõrgem puu, hea õpetaja näitab kätte tee, mis viib kõrge kunsti juurde.

Küllap on oma kunstitee alguses seisvate laste jaoks põnev näha, missuguseid kujusid voolisid praegused kuulsad skulptorid, kui nad ise alles õpipoiste ja sellide rollis olid.

Koolimullid

ELULISELT TÄHTSAD SÄRGID!

KUI SUL ON MEELES, milliseid särke kannad, siis saad siit teada, milline sa tegelikult oled!

Liibuv särk – ülbe

Laheda kirjaga särk – moodne

Tume – tagasihoidlik

Hele – julge

Nabakas – beibe

Plekiline – hooletu.

(Vabandust, kui kedagi solvasin!)

Sandra Vungi Viljandimaalt

MILLEST KÕNELEB ROOS?

Roos tähistab puhtust, noorust, täiuslikkust, taassündi, kosimist, abielu.

Punane roos – ilu, armastuse sümbol

Valge roos – puhtus, võlu

Kollane roos – armukadedus, truudusetus

VÄRVIDE TÄHENDUS

Valge – puhtus, pühadus, rahu

Must – surm, lein, nõidus

Punane – veri, tuli, kirk, sõda, oht

Oranž – leek, luksus, hiilgus, armastus, õnn

Pruun – muld, sügis, alandlikkus

Kollane – kuld, valgus, tarkus, kadedus

Roheline – elu, kevad, noorus, lootus, rõõm

Sinine – taevas, vesi, rahu, mõistus

Purpur – uhkus, suursugusus, õiglus

Roosa – meelelõis

Hall – kurbus, masendus

Anneli Orgusaar Tallinnast

TERE, TRIIBU-LIINE! Kui tahad teada saada, kui suur on armastus mingi poisi ja tüdruku vahel, võid kasutada järgmist meetodit.

1. Kirjuta poisi ja tüdruku ees- ja perekonnanimi teineteise alla. Nende alla kirjuta sõna **LOVES**.
2. Vaata, mitu l-tähte on nimedes ja kirjuta saadud arv üles. Nii tee ka o-, v- ja s-tähega..
3. Seejärel hakka numbreid omavahel liitma. Niiviisi liida, kuni saad tulemuseks kahekohalise arvu. Tulemused loe kõrvalt.

Näide:

KERSTI AASPALU

KRISTJAN MUMM

L O V E S

10013

1014

115

26 %

1 – 50 % = sõprus

51 – 99 % = armastus

Kui arv on suurem siis on meil tegemist lahutamatu paariga.

Kui tahad midagi teada saada oma sõbra või enda elu kohta, toimi järgmiselt. Palu oma sõbralt kirjeldada oma koera kolme sõnaga. Näiteks ütleb ta: armas, pehme ja suur.

Samamoodi palu tal kirjeldada kassi, rott, kohvrit ja šokolaadi.

Nüüd tead, mida ta millestki arvab.

Olgu öeldud, et koer tähendab elukaaslast, kass sõpra, rott vihavaenlast, kohv seksi, šokolaad aga armastust.

Järelikult saab su sõbra elukaaseks armas, pehme ja suur sõber, ja kõik reised asjad on tal sellised, nagu ta neid sulle kirjeldab. Ainult et muidugi ei tohi ta enne teada saada, mida miski tähendab.

Eva-Helen Kangro Tallinnast

SÜNNIPÄEVA TÄHENDUS

Esmaspäev – õnn ja rõõm

teisipäev – suur uudis

kolmapäev – pahandus

neljapäev – uus tutvus

reede – lahkumine

laupäev – ootamatu juhtum

pühapäev – armastus.

AEVASTUSTE TÄHENDUS

1 - head

2 - halba

3 - kirja

4 - raha

5 - armastust

Eleri Toover Tartust

TRIIBU-LIINE TÄHENDUS:

Aga kes teab, mida tähendab sada aevastust? See tähendab tublit nohu, noored sõbrad! Kuigi võiks ju ka arvata, et hoopis 20 armastust, 25 rahatähte, 33, 33 kirja ja nii edasi...

Ja nii see õps ütleski...

- Võtke oma mall kaasa, siis ei ole nii palju minu malli peal elajaid!
- Ma lasin teha kõigile originaalkoopiad.
- ... mehed ei tea isegi, kuhu nende laibad jäid.
- ... kartul, mais ja teised teraviljad.
- ... seda võib-olla õpite, kui olete õppinud.
- ... Krööt suri kohe peale surma.
- Tal ei olnud kõrgharidust, aga sõjas oli ta küll pihta saanud.
- Ei maandu kükki, vaid maandud ülesse!
- Sellesse ongi kogu koer maetud.

Häädemeeste keskkooli õpetajapärimusi kogus Bibi Lank ("Marnad")

Ja nii see laps kirjutaski:

- Looduseõpetuse tunnis viidi metskitsedele vihtasid ja soola, mida lakuti suure mõnuga.
- Tšehhimaal on arenenud naha- ja jalatööstus.
- Imetajate keha koosneb peast, udarast ja neljast paarist jalgadest.
- Inimese hammustus on kobrale eluohtlik.
- Me tunneme fotode järgi neid kõiki kangelasi, kes ripuvad meie kooli seinal.
- Lehmad lüpsavad piima, koort ja keefirit.
- Kõige maitsvama koogi küpsetajad, viienda klassi tüdrukud, maitsesid isegi õpetajatele.
- Tahan saada politseinikuks, kuna olen väike.
- Tuletõrjujad päästavad ennastsalgavalt tuld.
- Minu suurim saavutus neljandas klassis oli see, et Tanel Padar võitis Eurovisiooni.
- Lüpsjat märgates mägisid lehmad loomaliku häälega.
- Siil õpetas Kalevipoega servima.
- Linda kandis põllega kive Kalevi hauale, mistõttu temast sai ämm.
- Kalevipoja koerte nimed olid Hirmi, Harmi ja Mustik, Ene.
- See raamat jutustab, et väiksest peast pekti Eduard Vilde triibuliseks.
- Rahvasuud on ajahammas sajandite vältel õnestanud.
- Matkale minnes alustas unehõlmas lindude koor helisevat laulu.
- Parim skaudirühm heiskas lipu, kes oli käitunud eeskujulikult.
- Ja juba koitiski päikeseloojang!

Vihikute kallal käis Tuuli Tõrv Harjumaalt.

SIGRI-MIGRI

Isevärki isikud

Täiskasvanud – nii õpetajad kui onud-tädid – aasivad tihti peale seda, kuidas üks või teine laps või nooruk käitub. Tegelikult aga leidub suurte inimestegi seas hulganisti isevärki isikuid, ainult et miskipärast tuntakse harva huvi selle vastu, missugust muljet need kujud lastele avaldavad. Triibu-Liine otsustas nüüdsest hakata koguma noorte inimeste tähelepanekuid just seda sorti suurkujude kohta. Esimene kirjatükk on juba kohal ja lugejatele tutvumiseks trükitud, jääme ootama järgmisi! (NB! Ärge siis isevärki isikuid päris maha ka materdage – värvikast kirjeldusest piisab!)

...

Mie linnas tegutseb mitu üpris huvitavat isikut. Kõige tuntum neist on vist Gunnar, keda on näinud küll kõik linnakodanikud. Tal on alati kaasas suur kott, mille sees on pudelid. Gunnar korjab nimelt pudeleid ja vahetab poodides rahaks. Sellest ta elabki. Tegelikult omab ta kesklinnas ühte maja, mida üürib mitmele poele. Selle raha annetab ta millegipärast kirikule. Veel oskab ta ilmuda igale poole, kus tasuta süüa saab. Näiteks on ta kohal igal pühapäevakooli peol, kus tavaliselt kringlit ja morssi pakutakse. Teine huvitav isik elab küll linnast väljas, kuid näha võib teda igal pool. See on Kassimutt. Keegi ei tea tema pärisnime, aga tema korteris elab vähemalt 10 kassi. Kassimutt käib iga päev paari kassiga jalutamas, tavaliselt on tal üks kass õlal või peas ja teine süles. Könnak on tal selline aeglane ning riietus omapärane, nii et kui ta üle aasa sammub, siis võib jätta üpriski suursuguse mulje. Tema kohta käib iga-sugu kuulujutte. Kui ma veel väike olin, siis ma kartsin teda hirmsasti. Räägiti, et ta keefis väiksed lapsed ära ja siis söi neid koos oma mehega. Ta mees käib ka vahel jalutamas koeraga, kellega ta räägib inglise keeles. Koer on hundikoera ja terjeri segu. Igatahes ma arvan, et meie linnake oleks ilma nende inimesteta hulga igavam.

Iris

KAS OLED VIRK?

Suvi

Väljas paistab päike,
õues on hea ja soe.
Mängib laps seal väike
ja öde lehte loeb.

Keegi väljas ei karju,
keegi üksteist ei löö.
Kuid suvest hoolimata
ema kodus teeb tööd.

Anneli Orgusaar
Tallinnast

1. Kui suvehommikul ärkad, siis

- A) pesed end külma veega ja lähed õue jalutama;
- B) jääd veel mõneks ajaks voodisse ja siis pesed end sooja veega;
- C) magad keskpäevani ega pesege end.

2. Kui sa ei käi mingis huviringis ja sulle pakutakse trennis käimise võimalust, siis sa

- A) käid trennis hea meelega;
- B) hakkad trennis käima ainult siis, kui vahel isu tuleb;
- C) ütled sellele, kes sind trenni kutsub: "Mulle pole seda tarvis – mängin arvutiga ja söön krõpse!"

3. Kui saad emalt nii palju raha, et võid midagi suuremat osta, siis sa

- A) ostad endale spordijalanõud;
- B) ostad endale koti;
- C) ostad palju hamburgereid ja krõpse.

4. Koolis kehalise tunnis rahvaste palli mängides ütled õpetajale:

- A) "Teeme 6. tunnist 8. tunnini!"
- B) "Ma pean minema koju süüa tegema!" (mis on vale)
- C) "Nägemist, teie tund on hirmus igav!"

Kõige rohkem a-sid – oled hirmus tubli ja virk! Palju õnne, armas sõber!

Kõige rohkem b-sid – sa pole just eriti virk. Muuda end!

Kõige rohkem c-sid – oi, kui laisk sa oled! Muuda end kähku ja põhjalikult!

Testi koostas
Ester Liivak Rakverest.

KEVADINE MATK

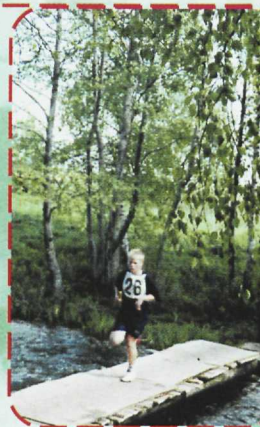
S el päeval, kui kell 15.31 algas kevad, kutsus Ott mind matkale. Küsisin vanemalt ja vanaisalt luba – nad olid nõus, aga koju tagasi pidin tulema kell 18.30. Vanaema ütles, et võta kell kaasa, kuid unustasin selle siiski koju.

Matka alustasime kell 15.00. Käisime ettevaatlikult mööda kraavi, kuni jõudsime väikesele platsile metsa ääres. Seal valisime välja kõige kuivema koha ja korjasime hunnikusse kuivanud oksa. Okste alla toppisime paberit ja süütasime lõkke. Küpsetasin lõkke peal viinerit ja leiba. Mul oli kaasas termosega kuuma vaarikateed. Ott võttis kaasa vaarikaoksi ja pudeliga vett. Ta keetis poti sees lõkke peal teed. See oli väga maitsev ja hoopis teistsugune kui minu poest ostetud tee.

Kui söögid söödud, asusime jälle teele. Aga et oleks huvitavam, otsustasime minna uut teed pidi. Astusime vargsi ka naabripoiste onnist läbi. Pärast aga kohtasime karjamaal kitsekarja – 6 kitse ühes ja 5 teises karjas. Kitsed vahtisid meid ja meie kitsi.

Lõpuks panid kitsed jooksu ja meie läksime samuti oma teed. Kuna meil kella ei olnud, siis ei teadnud me ka kellaega. Hakkas kiiresti pimedaks minema ja me jooksimise kumbki oma koju. Kell oli märkamatuks saanud juba 19.30. Kodus sain pahandada, et lubatud kellajal tagasi ei tulnud. Kevadeüllatus oli suur.

Heikki Lett Kiili kooli 2.b klassist

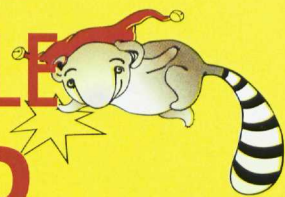

Piltidel Ruila põhikooli sportlased

TRIBU-LIINE KÜSIMUSTELE

VASTAB

Hanna Pruuli

Lemmiklaulja ja -bänd?

Lemmiklauljatega on selline lugu, et kuulan lauljat mõttega temalt midagi õppida. Ja õppida on Alanis Morrissetilt väga palju. Bändidest lemmikud on U2, Moby, The Corrs – viimase repertuaarist olen leidnud palju laule ka endale laulmiseks.

Eesti lauljatest hindan Kate'i, kes lisaks suurepärasele muusikule on lihtsalt väga tore inimene.

Lemmiklaul oma repertuaarist?

Eks need lemmikud on ikka oma laulud ja nendest ei oskagi ühtegi välja tuua. Kõik nad on mulle armsad.

Kas ja kes on Su iidolid?

Olen juba sellises vanuses, et iidoleid mul enam ei ole. Ja pole eriti kunagi olnud. Olen vist selline isepäine.

Kui vanalt hakkasid laulma?

Teadlikult kolmeaastasena Ave Kumpase juures, kuid eks ma laulsin juba varem kodus, minu ema oli kunagi solfedžo õpetaja ning istus klaveri taga üsna tihti. Sealt see muusikapisik arvatavasti sisse jäigi.

Lemmikraamat lapsepõlves ja nüüd?

"Pipi Pikksukk" lapsepõlves.

Linnar Priimägi "Reklaamikunst" praegu.

Lemmikvärv?

Valge ja helesinine

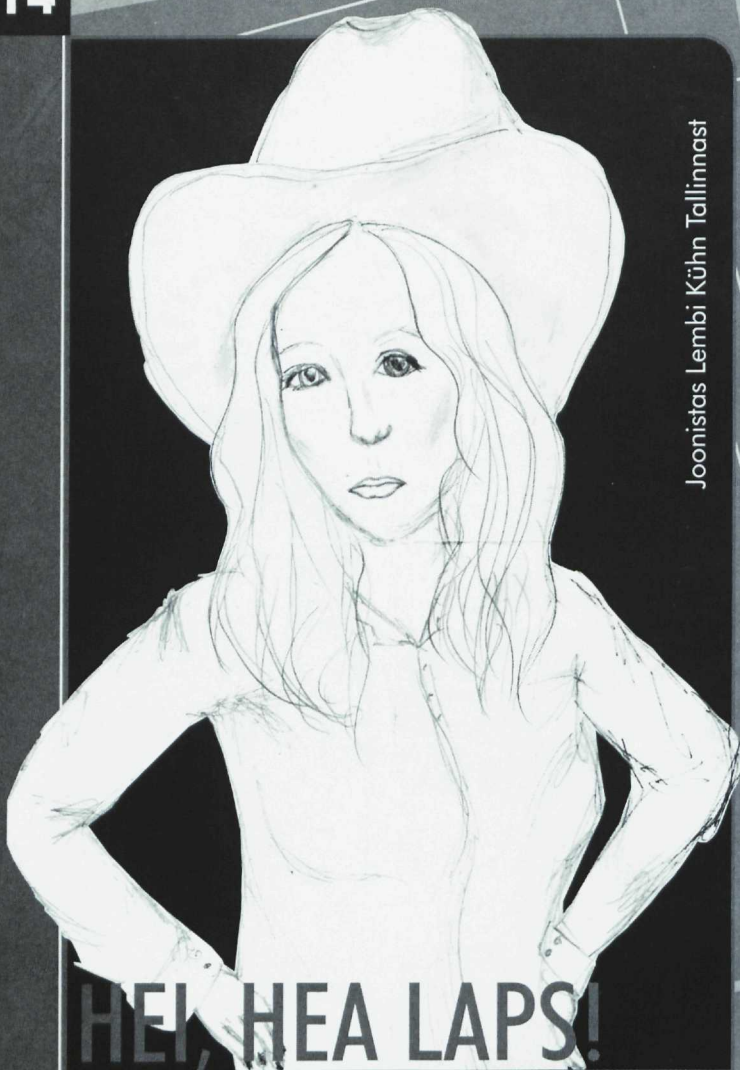
Lemmiktoit?

Juurviljad ja kala

Sinu plaanid selleks suveks ja kaugeks tulevikuks?

Sel suvel on plaanis anda kontserte üle kogu Eesti (täna ilmus muide poodidesse minu uus plaat "Salaja") ja esinemiste vahepeal tahaksin võimalikult palju puhata. Kaugeks tulevikuks ei olegi jäänud aega plaane teha. Eesmärke on muidugi palju ning eks ma neid üritan üksteise järel saavutada. Tahaksin oma elu elada nii, et võiksin igal õhtul magama minnes ning igal hommikul ärkates öelda: "Ma olen õnnelik!!!" Ja kui midagi väga palju tahta, siis on võimalik seda ka saavutada!

Joonistas Lembi Kühn Tallinnast

HEI, HEA LAPS!

Saadan Teile mõned fänniklubide aadressid, võib-olla tunneb keegi nende vastu huvi. Ja ühtlasi ütlen, et ANNAN TEAVET ükskõik millise kuulsuse kohta, laulusõnu, elulugusid jne. Mulle võib kirjutada aadressil: Stella Narusson, Variku 3, Tartu 50110.

Sarah Michelle Gellar, c/o Buffy the Vampire Slayer, s/ The Warner Brothers Network, 400 Warner Block, Burbank, CA 91522, USA

Madonna, c/ Warner Music, 28 Kensington Curch Str., London, W8, 4 EP; www.br.com/madonna

Britney Spears, Debt. Fan Mail, P.O.Box 92730, San Francisco, CA 94119-2730.

Back Street Boys Fan Club, P.O.Box 618203, Orlando, Flo 32861, USA

The Robbie Williams Fan Club, P.O.Box 799, London EC2Ahe, UK

Christina Aguilera, 244 Madison Avenue, Suite314, NY 10016.

Madonna ja Michael Jackson kohtuvad kohvikulaua taga.

"Kas tead, et ma olen nüüd juba nii rikas, et võiksin kas või terve maailma ära osta?" küsib Madonna.

"Võimalik," noogutab Jackson pead. "See on üpriski võimalik, aga kahjuks pean sulle teatama, et mul pole kavas seda maha müüa!"

Nicholas Cage jalutab Hollywoodis ringi ning näeb äkki, et üks pisike poiss tuleb suure nutuga mööda tänavat.

"Kes sind solvas, väikemees?" küsib Cage osavõtlikult. "Näita mulle, kes see oli, ja ma annan talle tubli keretäie!"

"See oli too jõumees seal!" teatab poiss ja osutab eemal oma muskleid näitava Schwarzeneggeri poole.

"Kuidas, kuidas?" ehmub Cage. "No kui onu Arnie sulle tuupi tegi, siis oli see asja eest – tema juba niisama kallale ei tüki!"

"Vabandage, kas te väljute järgmises peatuses?" küsib vanatädike tuubil täis bussis Schwarzeneggerilt.

"Jah, väljun!"

"Aga kas kõik need inimesed, kes teie ees seisavad, väljuvad samuti?"

"Jah, nemad väljuvad ka – ainult et ise nad seda seda ei aima..." teatab atleet.

"Kas te piletit ei kavatsegi osta?" küsib bussijuht sõidukisse astuvalt Schwarzeneggerilt.

"Ei – Arnoldil ei ole kombeks bussipiletit osta!"

Bussijuht võtab mobiiltelefoni ja teatab: "Hallo, kontrollör, tule kohe siia – üks turske mees teatas äsja, et ei kavatsegi bussipiletit osta!"

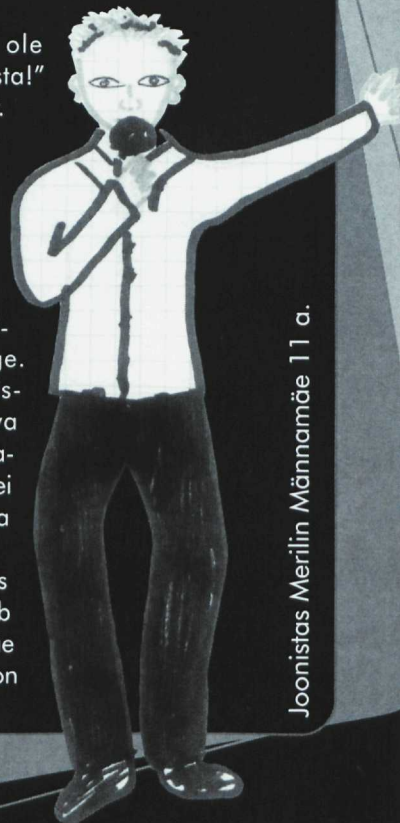
Kontrollör on peagi koos politseinikega kohal ning küsib jõumehelt: "Kas see vastab tõele, et te ei ostanud juhilt piletit?"

"Ei – Arnoldil ei ole kombeks bussipiletit osta!" kinnitab Schwarzenegger.

Neli tursket politseiniku haarab musklimehest kinni ning tirib ukse poole.

Tugev mees ajab end sirgu ja raputab võimumeheid maha. Politseinikud kutsuvad abiväge. Komissar valmistub ühisõidukisse astudes relva kasutama ning küsib korra-rikkujalt: "Kas teil häbi ei ole – ise suur mees ja keeldute piletit ostmast?"

"Arnoldil ei ole kombeks bussipiletit osta!" teatab mees uuesti ja torkab käe põuetaskusse: "Arnoldil on nimelt kuupilet!"

Joonistas Merilin Männamäe 11 a.

MAASIKAHALDJAS

TIIT SEPA

Oli kord üks maasikapõld. Seal kasvas palju ilusaid maasikaid, kes kõik päikese käes punaseks läksid. Nad elasid sõbralikult ja mingisuguseid pahandusi neil ei olnud.

Maasikatel käisid külas linnud ja rohutirtsud, vahel pistis mullast pea välja vihmauss, et suutäis juttu puhuda. Maasikapõldu valvas väikene maasikahaldjas, kes marjade eest hoolitses ja vaatas, et nad kõik korralikult kasvada saaksid.

Ühel päeval tekkis korraliku ja hoolitsetud maasikapõllu kõrvale väike rohulible. Too oli nii armetu ja abitu, et maasikatel hakkas teda nähes hale.

“Vaeseke,” ütlesid nad, “peaksime tema eest hoolitsema ja talle juua andma!”

“Muidugi peaksime,” oli ka hea südamega Maasikahaldjas nõus.

Maasikad lasksid kõige suurematel vihmapiiskadel alati selle armetu rohulible peale joosta ja kastsid hommikuste kastepiiskadega mulda, et see taimetele jõudu annaks. Nii hakkaski rohulible jõudsasti sirguma ja kasvas kiiresti tugevaks taimeks.

“Mida te, rumalad, küll teete!” ütles ühel päeval maasikatele kollane liblikas. “See on ju ohakas, keda te siin poputate.”

“Mis on ohakas?” küsisid marjaitaimed. Ainult Maasikahaldjas tõmbas kulmu kortsu ja jäi mõttesse.

“Ohakas on umbrohi, see tuleb peenrast välja tõmmata ja prügihunnikusse visata,” seletas liblikas.

“Ei tohi nii väikest taimekest välja tõmmata!” hakkasid maasikad nurisema. “Me kasvatame ta ilusasti suureks ja hoiame teda nagu enda võsusid.”

“Olete ikka ühed hea südamega tubukesed!” ütles liblikas otsekohele ja lendas minema.

Ohakas kasvas kiiresti, varsti oli ta juba maasikataimedest pikem ja tema karused lehed kippusid maasikaid varjama. Kõige hullem oli aga see, et ohakataim ahmis kogu vihmavee endale ja tõmbas mullast maasikate toidu ära.

Maasikad hakkasid nurisema.

“See ohakas teeb meile muret,” kurtsid nad Maasikahaldjale.

Maasikahaldjas istus maasikalehele ja pani oma võlukepikese enda kõrvale.

“Mida ma tegema pean?” küsis ta marjadelt.

“Ütle ohakale, et ta ennast pisut koomale tõmbaks!” soovitasid maasikmarjad.

“Hea küll,” oli Maasikahaldjas nõus. Ta läks ohaka juurde ja koputas võlukepikese vastu selle lehte.

“Kuule, ohakas, meie hoolitsesime sinu eest, kui sa veel väike olid. Käitu nüüd viisakalt ja lase päikesel

ka teiste peale paista,” ütles Maasikahaldjas.

Ohakas ei teinud haldjast väljagi, vaid sirutas ennast veelgi rohkem päikese poole.

“Kas sa kuulad, kui sinuga räägitakse?” küsis Maasikahaldjas pahaselt.

Viimaks tegi ohakas siiski haldjat märkama ja ütles kummardades: “Ma olen nii vaene ja õnnetu! Olen orb ja mul ei ole kedagi, kes minu eest hoolitseks.”

“Valetad – eemal on terve kraa-

vipõhi suuri ohakaid täis! Mine sinna elama!” sõnas kollane liblikas, kes oli juhuslikult mööda lennanud.

“Mida sa, röövik, seletad!” Ise oled kapsaliblikas ja tuled mind õpetama!” käratas ohakas pahaselt. Ta sirutas ühe oma ogalistest lehtedest välja ja püüdis sellega liblikat sahmata.

“Ma olen röövik küll, kuid ei tee teistele niimoodi liiga nagu sina,” kostis liblikas. “Kui on tarvis, siis lähen viisakalt ära ja leian endale eluaseme mujalt.”

“Miks sa, ohakas, niimoodi teed?” pahandas Maasikahaldjas. “Pean su nüüd tööpoolest minema ajama, sest sa oled õel!”

“Eks proovige mind minema ajada!” ütles ohakas ülbelt ja ajas oma lehed turri. Kuidas Maasikahaldjas ka ei proovinud – ohakale ta ligi ei pääsenud.

Maasikad olid õnnatud. Nad ei oleks osanud uneski näha, et taimeke hakkab nii inetult käituma ja neid

“Kuule, ohakas, meie hoolitsesime sinu eest, kui sa veel väike olid. Käitu nüüd viisakalt ja lase päikesel ka teiste peale paista,” ütles Maasikahaldjas.

nende maalt ära ajama. Mure oli nii suur, et mõned maasikad ei läinudki punaseks, vaid jäidki kahvatuks.

Maasikahaldjas palus tigused, et nad ohaka peenralt minema ajaksid.

Teod aga ütlesid: "Meie oleme selleks liiga nõrgad! Ta torgib ja teeb meile haiget!"

Maasikahaldja mure oli suur: ohakas laiutas põllul, nagu oleks see tema kodu, ega mõelnudki kusagile minna. Nii jäöksid varsti kõik maasikad kiduraks ja moosikeetmisestki ei tuleks midagi välja.

Öösel, kui kõik maasikad magasid, märkas haldjas, et muld liikus kuidagi kummaliselt, nagu poeks keegi selle all. Maasikahaldjas läks lähemale ja nägi mutti, kes usinasti siblis.

"Kuule, mutt, mis sa siin rahmeldad öösel, kui kõik magavad?" küsis haldjas.

"Mis tähtsust sel on, kas on öö või päev? Mul on kõht tühi ja ma tahan süüa!" vastas mutt tähtsalt ja sahmerdas mulla sees edasi.

"Mida sa õieti sööd?" uuris Maasikahaldjas.

"Kõike, mis ette jääb," vastas mutt. Haldjas mõttes natuke ja lausus siis: "Kas sa näed seda kõrget taime?"

Mine ja söö tema juured ära – need on väga maitvad!"

"Ma ei näe seda taime, aga tunnen ta lõhna. Tegelikult võiksin ju proovida, kuidas ta juured maitsevad, ega mul ole selle vastu midagi," ütles mutt ja sukeldus mulla sisse.

Varsti kuulsid kõik ohaka hädakisa: "Tulge appi! Üks rumal elukas närib mu juuri! Ma olen ju nii vaene ja õnnetuke! Te peate mind aitama!"

Kõik kuulsid tema hädaldamist, kuid appi ei rutanud keegi. Nii oligi ohakast hommikuks järel ainult roots, mis päikese käes kiiresti kuivas.

"Miks see ohakas küll nii paha oli?" küsisid maasikad hommikul haldjalt.

"Sellepärast, et ta oli suur ja tema jõud käis meie omast üle. Ta ei osanud arvatagi, et on olemas femast tugevamaid ja kavalamaid," vastas Maasikahaldjas endamisi naeratades. Maasikad hakkasid jälle punaseks minema, kuna tige ohakas ei varjanud neid enam. Sügisel võis taas head maasikasaaki loota.

"Kuidas läheb?" küsis ühel päeval kollane liblikas Maasikahaldjalt.

"Ei ole viga. Tasapisi ikka kasvame," vastas see.

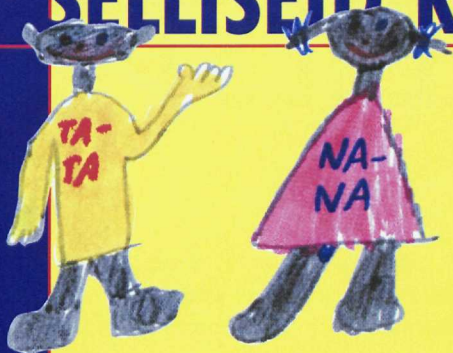
"Olen kuulnud," lausus liblikas madalamale laskudes, "et mutt sai ohakajuurtest paraja kõhuvalu ja hoiab nüüd siitkandist eemale."

"Ega nii tigelal ja enasttäis ohakal olnud ka juurtes midagi muud peale kurjuse," arvas Maasikahaldjas.

"Seda küll," noogutas liblikas ja lendas jälle edasi.

SELLISEID ROBOOTEID ME VAJAKSIME!

Kuna mul pole ei venda ega õde, siis leiutaksin robot-sõbra. Poistele oleks sõbraks robot Ta-Ta ja tüdrukutel Na-Na. Nad oleksid umbes 30 cm pikkused, abistaksid kodutöodes, mängiksid ja oleksid üldse seltiks. Nad söövad ainult mängutoitu, mis on kaasasolevatel taldrikutel. Neid ei tohi solvata, muidu nad solvuvad ega mängi enam sinuga. Muidu on nad väga vahvad!

Andres Kalm Tartust

Ma leiutaksin pehme robot-küüliku, kes hüppab, sööb porgandit, piiksub, liigutab vurre ja muneb vikerkaarevärvilise muna, kust tuleb välja tema poeg. Roboti nimi võiks olla Boobsy.

Anna-Stiina Kangro Tallinnast

Mina leitaksin robot-karu. Ta peab olema üleni karvane, 40 cm pikk. Tal peaksid liikuma käed ja jalad. Käed lihtsalt ette ja taha, aga jalgadega peab ta suutma käia. Seljal on tal nupp, mis võimaldab lindistada. Vajutan nuppu ja laulan laulu. Karu jätab laulu meelde ja kui ma tahan seda laulu vahel kuulda, siis vajutan nuppu ja karu laulab. Kui karul on igav, siis istub ta lihtsalt maha.

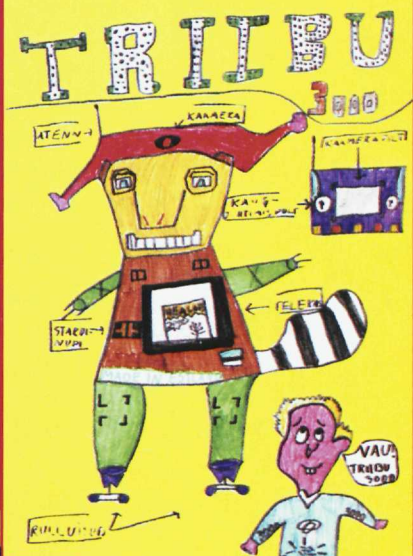
Ja kui keegi vahel kaua aega naerab, hakkab karu ka naerma, ilma et midagi aru oleks saanud. Vat sellise karu ma leiutaksin!

Marleen Joosep Põltsamaalt

Mina leiutaksin endale Triibu 3000. Sellel oleks kaamera, mida saab vaadata kaugjuhtimispuldist, veel saab teda juhtida rulluisukude abil – siis saab telekat vaadata 300 keeles. Robot tõlgib kõik eesti keelde. Ta oskab ka rääkida.

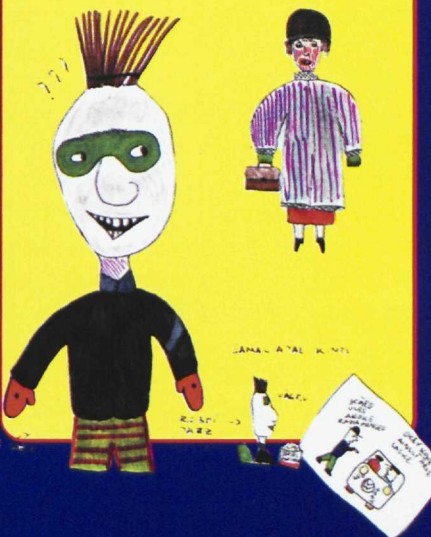
Martin Meerja Jõgevallt

Mahel on raske õppida ja vahel ei taha üldse kooli minna. Robot-tuupija on väga vajalik. Talle meeldib õppida. Ta selja taga asub luuk. Kui sa ei viitsi kooli minna, siis ava luuk ja "sisesta" oma nägu. Robot laeb selle endasse ja peatselt on su kõrval su peegelpilt. Nii-siis: sina istu sohval, vaata telekat ja söö hõrgutisi, kuni su abiline rügab koolis.

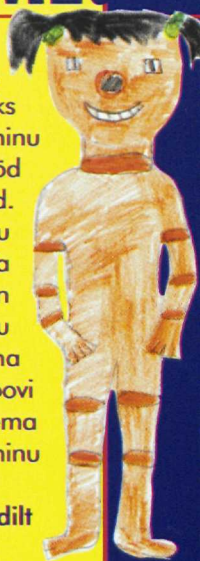
(Muidugi, miski pole täiuslik. Ka robot võib poppi visata...)

Martin Kalt Tallinnast

See robot on tüdruk. Ta oleks mulle heaks sõbraks. Ta teeks minust mõned kodused tööd ära, peseks pesu ja nõusid. See robot võiks olla nagu mu südamesõbranna. Ta lohutaks mind, kui mul on halb olla, ja kuulaks mu muresid. Ta peaks olema programmeeritud minu soovijärgi. Üldse peaks ta olema täiuslik. Ta ei vihastaks minu peale kunagi.

Maarja Paesalu Lagedilt

Mina leiutaksin sellise roboti, kes oleks vanemate eest. Mõnikord, kui oled midagi halvasti teinud ega julge vanematele rääkida, siis aitab ta sul lahenduse leida. Robot aitaks ka õppimises. Kui sul on saladus, siis ei räägi ta seda välja. Roboti nimi on Kiki-Tviki, aga sa võid talle panna igasuguseid hellitunimesid. Ta vaatab isegi telekat ja loeb raamatud. Kuid hoida teda arvuti eest: kui ta selle taha mängima läheb, siis ei tule ta sealt enam kunagi ära.

Epp Mirme Pärnumaalt

Ma leiutaksin roboti Terminaator. See aitaks kõiki hädasolijaid, eriti poemüüjaid, kui vargad on viinud poest kaupa. Ta oleks väga asjalik, sest aitaks sul suuri pakke kanda. Pimedal sügiõhtul tänaval käies võiks ta olla ihukaitsjaks. Kui isal on vaja autot remontida, siis kutuksin roboti appi. Ta saaks veel mitmel moel inimestele abiks olla. L a a d i m e akud ära – ja jälle ta tõttab appi!

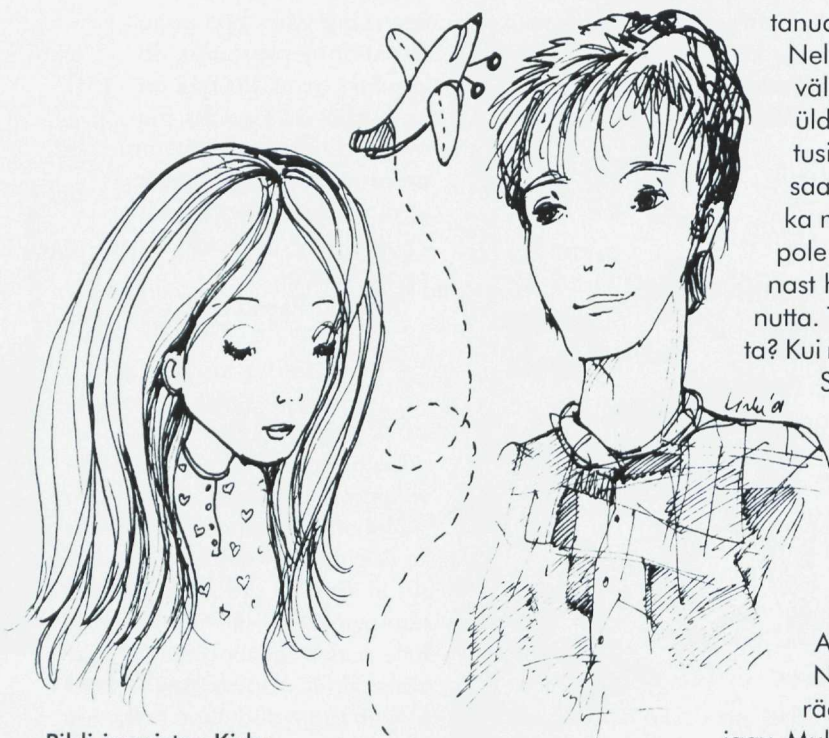
Sander Vaht Jõgevallt

MÕTE ELUST ENESEST

INGEL UNDUSK

Algus juuli-augustinumbris 2000

Pildi joonistas Kirke

Veel ütles Hendrik, et nad sõidavad koos Sandraga neljaks aastaks Ameerikasse õppima. Sandra vanemad maksavad kõik kulud kinni. Ja Hendriku vanemad nõus. Kuidas nad võivad lasta asjadel nii minna? Nad on ju vaid nii vähe koos olnud ja nüüd elab Hendrik juba poolenisti Sandra peres. Kuid kõik on otsustatud. Hea hariduse nimel on Hendriku vanemad kõigeks valmis. Hendrik läheb õppima ühte väga kuulsasse ja kallisse kooli. Ta ütles, et seal olles ei ole nad üldse Sandraga koos ja vanemad uskusid teda. See on puhas vale. Kuidas nad võivad seda uskuda? Kuidas võib Hendrik neile nõnda valetada? Kuidas võib ta mulle nõnda valetada? Kuidas võivad kõik seda jama uskuda? Nad sõidavad järgmisel nädalal. Kas see pole pisut liiga vara? Miks nad seda teevad? Ma ei mõista. Mäletan aegu, mil olime kõik koos. Olime õnnelikud. Hendrik uskus minusse. Olime nii lähedased. Nii lähedased. Kuidas võis see nii minna? Ma ei suuda enam. Ma armastan Hendrikut. Tema on mu elu. Kui ta ära läheb, on kõik mõttetu. Kas see kõik, mida me koos läbi oleme elanud, on nüüd vaid minevik? Kas sellel kõigel ei ole tema jaoks mingit tähtsust? Ma ei oska enam midagi teha ega öelda. Hendrikut aga ei peata miski. Ehk ainult see, kui ta leiaks mu surnuna ja loeks kõike seda, mida ma olen siia kirju-

tanud. Siis lõpuks saaks ta minust aru ega sõidaks. Neli aastat on terve igavik. Ma ei kannataks seda välja. Lapsendamisvärk on selle kõrval tühine. Ja üldse. Kuidas ta saab nii teha pärast minu kannatusi? Nüüd, kui olen ennast enam-vähem järjele saanud, läheb ta ära. Küllap hakkab talle Ameerika meeldima ja ta jääb koos Sandraga sinna. Mul pole muud teha kui nutta. Nutta päevad läbi ja ennast haletseda. Tahan Hendrikut. Tahan tema najal nutta. Tahan, et kõik oleks endine. Kuidas ta ei mõista? Kui mitu korda on ta mulle öelnud, et minust hoolib! Samuti ei jõua üle lugeda kordi, mil ta on öelnud, et mind armastab, et olen tema ainuke Stella, keda ta armastab ja aitab.

ÕIGE VALIK

Pühendatud inimestele, kes arvavad, et nad saavad õnnelikuks

Aaa, ma pole siia kaua sõnakestki kirjutanud. No nii umbes kolm päeva. Koolist ei hakka ma rääkimagi, sest sellest tuleks igav jutt. Kool on igav. Mul on paremaidki asju, millest rääkida. Point on aga see, et ülehommeme pean ma, rahvas, teile töö välja ütleva. Pean ütleva, kas jään või lähen. Ma ütlen sulle, päevakas. Ma jään. Kas kahtlesid selles hetkekski? Ei usu eriti. Ma jään. Kuid ma muretsen isa pärast. Armastan teda. Ei tea kohe üldse, kuidas talle tött öelda. Tal olid suured plaanid. Mul on valus isa pärast. Ma ei taha teda kurvastada.

Ülehommeme ütlen ma vanematele, isale, Mellile ja Fredile töö. Ütlen, et jään. Hendrikule ma ei ütle, sest tema on selleks ajaks juba ära sõitnud. Talle ma kirjutan. Saan aru, et olen halb inimene. Teen isale valu ja piinu. Ta on mulle armas, kuid ma olen oma otsuses täiesti kindel. Jään suurelt osalt seetõttu, et nelja aasta pärast oleme Hendrikuga jälle koos. Kas ma kannatan nii pikka aega välja, see on küsimus. Kuid ta on siiski mu elu mõte ja ma pean kannatama, kui see vajalik on. Ma pole täna Hendrikut näinudki. Ta läks vara kooli ja mul algavad tunnid hilja.

Eile sain Fredi, Niki ja Vikiga kokku. Rääkisin neile isast ja Hendrikust. Neil pole arvatavasti selliseid muresid ealeski ette tulnud. Neil on teistlaadi mured. Nad muretsevad selle pärast, et kas küünelakk ikka kuivab õigeks ajaks ära ja kas juuksed võiksid olla sinised, rohelised või lillad. Kõigest hoolimata usaldan neid täielikult. Nad kuulasid mu ilusasti ära ja ainuke, mida nad teada tahtsid, oli see, kas ma jään või lähen. Ütlesin, et

pole veel kindel. Nad proovisid mind veenda, et ma jäaksin, teadmata, et ma selle kasuks juba otsustanud olen.

Mis korpallivõistlustesse puutub, siis ma ei lähe sinna. Võistlejad on kõik haiged ja pole ka korralikku kohta, kus mängida. Ega ma eriti viitsiksi minna. Leian, et on palju-palju tähtsamaid asju, mida teha. Kuigi armastan korpalli, pole mul praegu selle jaoks üldse aega. Kui tähtsamad asjad korda aetud, eks siis saa ka korpalli mängida.

MINA, STELLA JA EBAÕNN

Pühendatud kõikidele armsatele inimestele

Ma vajun kurbusest maa alla. Ühe päevaga on kõik nii vastikuks ja kurvaks läinud, et mul pole enam tahtmist elada. Hendrik sõitis täna hommikul ära. Ema ütles, et ta ei pruugi tagasi tulla. Hendrik läheb jäädavalt. Lõplikult. Ma ei saa aru, miks nad röövivad minult Hendriku. Mul valutavad kõik kohad. Nii halb on. Teine asi on see, et ma ei jää. Läksin ema juurde ja ütlesin, et jään. Ta hakkas nutma ja ütles, et pole mõtet. Ta ütles, et Hendrik on läinud. Igaveseks. Ta ütles, et nad isaga mind alati armastavad, kuid mul on parem, kui lähen. Ta ütles, et minu elu on seal parem. Ta lausus nuttes, et mälestusi ei kustuta miski. Ta võttis mu oma embusse ja ütles, et jääb mind alati armastama ja igatsema. Ma ütlesin, et ei taha minna, kuid et lähen. Et lähen tema pärast, sest ma armastan teda, isa ja Hendrikut üle kõige maailmas. Ma aina nutan ja nutan. Ma armastan ju neid inimesi. Armastan seda maad ja neid mälestusi. Armastan Hendriku. Armastan teda nii väga, et oleksin valmis kõigest loobuma, et temaga olla. Kuid Hendrik on läinud. Miks? Miks on elu küll selline? Miks pean mina siin suures maailmas nii ihuüksi kannatama? Tahan vaid üht, kuid seda üht on võimatu saada. Nõnda nagu ma armastan teda, ei armasta ma mitte kedagi teist ega hakka ka iialgi armastama. Teda, minu elu mõtet, pole enam mu elus. See tähendab, et mu elul pole enam mõtet. Ma ei läheks iial, kui need kallid inimesed mul seda teha ei paluks. Miks pidi küll tulema selline aeg? Olime kõik koos ju ometi nii õnnelikud. Nüüd ma küll enam ei suuda. Olen kõik eelneva välja kannatanud, kuid nüüd on sellel lõpp. Teen vaid seda, mis teised ütlevad. Teen vaid seda, sest üksi pole ma suuteline enam pikka aega midagi tegema.

IGAVESTI SINU

Inimestele, kes ei leia põhjust elamiseks

Olen praegu lennukis. Lennukis, mille tiivale on kirjutatud Stella Kivi. See on minu lennuk, kuid ma ei hooli. Mul pole mingit põhjust hoolimiseks. See lennuk võiks otsekohe merre maanduda, sest siis saaksin ma kord rahu. Nüüd siis lahkun igaveseks. Ma tahan oma kodu ja vanda. Igatsen neid rohkem kui kunagi varem. Õnneks on Luise siin. Tema on osake mu kodust ja vanematest. Tema on osake Hendrikust. Luban, et helistan iga päev oma Hendrikule, kellest ma nii kaugel olen. Ja kui

ma olen juba piisavalt vana, lähen koju tagasi. Siis on muidugi kõik teisiti, kuid vähemalt ei ole ma neist enam nii kaugel. Sellist aega ei tule enam. See on selge, kuid ehk tuleb veel parem aeg. Võib-olla põgenen siit juba järgmisel nädalal. Põgenen tagasi oma sõprade ja pere juurde. Kuid miks palus mamps mul minna, kui ta mind nii väga armastab? Võib-olla on see kõik üks trikk. Uurin välja, mis päriselt juhtub. Tüüpiline. Uurin välja. Räägin juba nagu mingi proff. Ma tahan teada, kas saan selle rikkusega ka kunagi õnnelikuks? Kas ma suudan unustada eelnenu ja edasi elada? Kui Hendrik läheks Sandraga tülli ja koju tagasi tuleks, oleks mul võimalus.

Mul on ikka silme ees Melli nutune nägu. Kui õnnetu ta oli! Kui valus tal oli. Ja Fred nuttis ka. Ma pole teda kunagi nutmas näinud. Ja kõige õudsem oli päev, mil jätsin hüvasti Hendrikuga. Ta ütles, et armastab mind ja et jään alati ta kalliks õeks. Aga miks nii ilusad sõnad? Sama hästi võiks ta jätta kallisse kooli minemata ja poleks vaja neid ilusaid ja kurbi sõnu, pisaraid ning murtud südameid.

SÜND + ELU + SURM = MÖTE ELUST ENESEST

Hendrikule

Jõudsimme natukese aja eest kohale. Siin on tõesti ilus. See mees on pururikas. Kuid mis tähtsus sellel on! Minu elul pole niikuinii enam mõtet. Tahan tagasi. Kas keegi siis aru ei saa, et olen olen õnnetu? Kas keegi ei taipa, et ma ei jõua enam? Stella ei jõua enam, liiga raske on. Istun praegu suure kivi peal rannas ja kirjutan. Mul pole kunagi nii valus olnud. Isegi viieteistkümnendal sünnipäeval polnud mul nii valus. Igatsen sind, armas vend. Alustan kirjaga, mis pühendatud Hendrikule. Tegelikult on terve see jutt pühendatud Hendrikule, tegelikult on terve see raamat ja terve mu elu pühendatud Hendrikule, kuid sellel pole tähtsust. Peaasi, et tema õnnelik oleks.

Armas Hendrik!

Ma mõtlen Sinu peale. Istun siin tuulises rannas ja suudan mõelda vaid Sinu peale. Mina olen siin, Sina oled aga seal, nii kaugel. Sa oled seal koos temaga. Kuigi Sa ütlesid, et ei ole, oled Sa seal koos temaga. Me oleme armastuskolmnurk. Mina armastan Sind, kuid Sina armastad teda ja tema Sind. Mind ei armasta aga keegi. Kogu maailm on ennast minu vastu pööranud.

Tavaliselt peitub armastuses vale. Keegi ikka valetab või petab. Ma ei tahagi, et Sa ta minu pärast maha jätaksid. Tahan, et jätaksid ta iseenda pärast ja oleksid ikka õnnelik. Unistan tihti, et tuleb selline hetk, mil oleme koos. Võib-olla kohtume sellesama kivi peal, kus mina praegu istun, võib-olla kodus, mille me mõlemad maha jätsime. Siis ma ütlen, et armastan Sind ja Sina ütled sama ja siis ma ütlen veel, et nüüd ongi see hetk. Ja siis tuleb erand. Tuleb erand, armastus ilma valedeta ja petmisteta. See on meie armastus. Siis olen mina maailma õnnelikuim inimene koos Sinuga. Koos Sinuga ja seekord igavesti.

Sinu Stella.

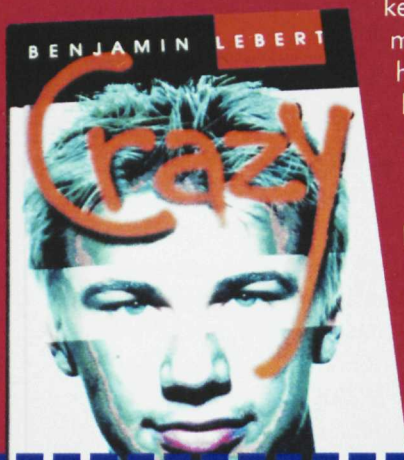
Järgneb lk. 23

POISTELE JA TEISTELE

"Siia pean ma jääma. Kui võimalik, siis kooli lõpu-
ni. Selline on otsus. Ma seisan Neuseeleni los-
sis asuya internaatkooli parkimisplatsil
ja vaatan ringi. Mu vanemad seisavad minu kõrval. Ne-
mad tõid mu siia. Nüüd on mul neli kooli seljataga. Ja
sellest siin saab viies. See viies kool peab siis lõpuks
toime tulema sellega, et mu neetud kuus matemaatikas
muutub viieks."

Nõnda algab saksa kirjaniku **Benjamin Leberti** jutustus
"Crazy". Lugu jutustab küll poisist, kelle elu on täis sek-
keldusi, muutumisi ja jää-
misi, kuid pakub kindlasti
huvi ka tüdrukutele. Tege-
likult ei teeks paha ka
pedagoogidele, kui nad
raamatu kaudu vahel
noorukite sisemaailma
vaataksid... "Crazy"
keelepruuk on lahe ja
(eriti noorepoolsele
rahvale) üsna kergesti
loetav.

NIMI

VANUS

AADRESS JA TELEFON

LEMMIK-TELEKANAL

LEMMIKSAATED

LEMMIKSERIAAL

KÕIGE MEELDEJÄÄVAM FILM

KÕIGE MEELDEJÄÄVAM MULTIFILM

LEMMIK-SAADEJUHT

MISSUGUSTEST SAADETEST TUNNET PUUDUST?

SAATED JA FILMID, MIS VÕIKSID SINU MEELEST OLEMATA OLLA

SAATED, MILLEST OLED MIDAGI ÕPPINUD

KAS LASTESAATEID ON PIISAVALT?

MIS KELL ON PARIM LASTESAATE AEG?

MITU TUNDI PÄEVAS VAATAD TELEKAT?

KAS JA KUI PALJU VAATAD VIDEOMAGNETOFONI?

KAS JA KUI KAUA KASUTAD ARVUTIT?

MIDA VAATAD KOOS VANEMATEGA?

MISSUGUSTES RINGIDES JA TRENNIDES KÄID?

MUUD HOBID

KAS KANNAD PRILLE?

ÜMELIK, ÜGÜ LÜBÜS RÜUMUT!

Henno Käo on ikka
mängida armasta-
nud. Ta mängib pil-
li, mängib pliiatsite ja pa-
beri ning isegi kirjutus-
masinaga. Kirjutusmasi-
natega mängida lastel ei
lubata – aga midagi
peab kasu olema ka
sellest, kui saad täis-
kasvanuks!

Henno Käo uus raa-
mat "Printsuss" sisal-
dab palju jutte, mille läbilugemine peaks olema jõu-
kohane ka neile, kellel pole pikka kannatust raamatu
taga istuda. See, kuidas onu Henno ise oma naljaka-
maid jutte ette kannab, pole vist küll matkitav – aga
proovida ju võiksid! Printsussidele muuldub, kui nun-
degu nulju tuhukse! (Vaat mis juhtub, kui kirjutusmasin
tahab ka nalja visata!)

SÜDAMLIK TELETERE

TRIBU-LIINE ajas taas südameasju Eesti
Südameliiduga. Seekord võtsime nõuks uurida
sellist igas kodus elavat neljajalgset nagu TELE-
VIISOR. Ootame augustikuu keskpäigaks kõigi
sugulaste ja sõprade vas-
tuseid meie teleküsimus-
tele! Vastajate vahel loo-
sime välja SÜDAMLIKKE
AUHINDU!

**NB! OLEKS KENA, KUI
KIRJUTAKSID VASTUSED
ERALDI LEHELE, SIIS EI
PEA AJAKIRJA LÕHKUMA!**

ELISABETHI UNISTUS TÄITUS

Eestis on alati olnud ilusate häältega mudilasi ja koolilapsi. Issid ja emmed, vanamemmed ja vanataadid jälgivad enamasti suure huviga Eesti Televisiooni lauluvõistlust ka siis, kui oma pesamuna üldse eriti viisi ei pea. Elisabethi vanematel pole kunagi olnud seda muret, et laulupidude maal sündinud laps laulmisest ei hooliks. Elisabeth laulis peaaegu et varem, kui rääkima hakkas.

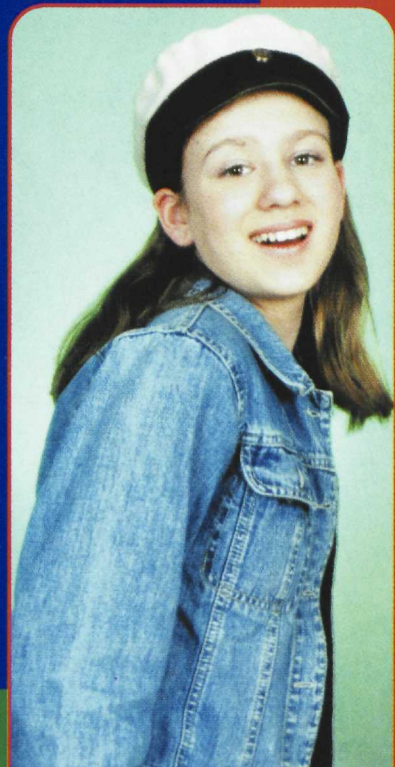
Ometi on meie laululembelisel maalgi harvaks nähtuseks see, et üks koolilaps unistaks oma isikliku CD valmimisest, ja veelgi haruldasem on see, et niisugune unistus tõepoolest ka täitub. 13aastane Elisabeth aga esitles lastekaitsepäeval

Tallinna Raekojas oma esimest plaati, mis kannab prantsuskeelset nime "Mon Amour". Miks just prantsuskeelset? Aga sellepärast, et Elisabethi koolipäevadki kulgevad Tallinna Prantsuse lütseumis. Raekojas oli sponsoorite kõrval Elisabethi õnnitlemas ka selle kooli direktor Lauri Leesi. Saalinurgas olid liigutuspisarad silmas nii emal Reet Paavelil kui ka lauluõpetajal Maire Elistel. Igaüks neist, kes Elisabethi CD valmimisele kaasa oli aidanud, sai lauljatarilt tänutäheks äsjaavalminud lauluplaadi.

Džässifestivalide korraldaja Anne Erm ütles vaimustus- ja kiidukõnede sekka ka hoiatavaid sõnu: CD on küll tütarlapse unistuse täitumine, aga Elisabethi lauljatee alles algab, ning selle tee käänakud ja kurvid sõltuvad ainult tööinnust ja usinusest. Loorberitele puhkama jäämine oleks ohtlik – imelapsest saab imeline lauljatar kasvada ainult suure töö kaudu.

Tegelikult on Elisabethi lauljastaaž palju pikem kui paljudel – juba plika-tirtsuna mängis, laulis ja tantsis ta oma ema, balleriini Reet Paaveli tantsu- ja teatristuudios. Elisabethi isa on aga tunnustatud pillimees Valdek Pöld.

Reet Kudu

Kui lapsepõlv albumipiltideks saab

J. Trump
L. Tungal

A G/A F#m/A Em/A D

6 Em/D A/G# D Bm7 Em7 E7

12 A7 , D E/D C#m7 F#m7

17 Bm7 A/C# D E7 , A E7# F#m

24 A/E D A/C# Bm E7 , A

30 E/G# F#m A/E D A/C# Bm

36 E7 1.2. A G/A F#m/A Em/A 3. A

ME KAS - VA - ME

KIIR-ELT JA SIR-GU-ME SUU-REKS, ME LAP-SE-PÕLV AL-BU-MI - PII - TI-DEKS

SAAB, KUID JUU-RED ON SIIS - KI MEIL, E - MA, SU JUU-RES, KA

SIIS, KUI ME VA-HEL ON ME-RED JA MAAD. MA TEAN: PIL-VE-DE ALL

AL-LES ON PAIK, KUS MIND OO - TA - VAT E - MA - KEST NÄEN, MA TEAN:

ÜM-BER ON TAL PÄI-KE-SE - LAIK... TE-MA MEE LEST VEEL SUU-RE-NA

LAP-SEKS MA JÄÄN.

2. SA RAVISID TERVEKS ME HAAVAD JA MUHUD.
KUI RASKE ON, SULLE MA MÕTLEMA PEAN.
VEEL PRAEGUGI KAUGELT MU HAAVALE PUHUD
JA KERGEM ON OLLA, KUI SEDA TEAN!
MA TEAN: PILVEDE ALL ALLES ON PAIK...

3. SU JUURDE NII TIHTI MA TAHAKSIN TULLA,
KUID KELL TIKSUB ARMUTULT, AEGA EI JÄÄ.
KUI SUUDAKSIN VAID, SIIS MA TAHAKSIN OLLA
KORD ENESE LASTELE NIISAMA HÄÄ.
MA TEAN: PILVEDE ALL ALLES ON PAIK...

MÕTE ELUST ENESEST

INGEL UNDUK

MÕELDA VAID

NB: Seda teksti tuleb lugeda eriti kurval ajal ja kurva laulu ajal. Siis tuleb endalgi pisar silma, nagu minul tuli, kui ma seda kirjutasin. Aga mina. Who cares?

5 AASTAT HIJEM. MINU UUS MAAILM

Terve järgnev jutt kuni lõpuni on pühendatud isale ja Niinale. Olgu nad igavesti õnnelikud.

On möödunud tervelt viis aastat ja mul on nii palju rääkida. Nii palju on juhtunud. Nii palju põnevat ja nii palju hirmsat. Aga mina seisan endiselt kahe jalaga maa peal. Elan endiselt koos oma isa ja Luisega. Kuid me ei ela siiski kolmekesi, sest isal on nüüd ka naine. Ma ei tea sellest naisest eriti midagi, sest isa pole midagi rääkinud, aga tean seda, et naine näeb päris kena välja.

Ma käin nüüd kunstülikoolis. See on hea kool ja sisse sain ainult tänu isale, kelle tuttavad mind sisse upitasid. Korvpalli vastu mul enam erilist huvi ei ole, kuigi oskan seda tänu isa kuulsatele treeneritele väga hästi. Aegajalt ikka mängin natuke, kuid rohkem meeldib mulle siiski joonistamine. Ma tahan joonistada kõike ja alati. Joonistamine on mulle nagu narkootikum, nagu väga kange narkootikum. Narkootikumiks on see mulle juba kolm aastat olnud. Enne oli raske. Ma ei teinud eriti midagi muud, kui ainult vedelesin igal pool ees ja olin kõigile tülik. Olin tervelt aasta uimane ja segaduses. Ma ei rääkinud kellegagi peale isa. Ma ei rääkinud oma kasuvanematega ega käinud neil külas, sest kartsin inimesi. Telefoni või uksekella helisemise peale jooksin teise tuppa peitu, sest kartsin sedagi. Ega ma isaga ka eriti rääkinud, tegelikult kartsin ka teda, kuid isa tuli ja aitas mu haigust ravida. Aasta pärast olin juba enam-vähem terve. Eluisu hakkas tagasi tulema. Õppisin aasta aega korvpalli ja sellest aitas, et heaks mängijaks saada. Siis hakkaski mulle joonistamine meeldima ja ma läksin kunstülikooli. Õppisin seal pool aastat oma vanematega suhtlemata.

Siis sain teate, et Melli oli autoõnnetuses surma saanud. Süüdistasin ennast, et polnud Melli juures, kui tal raske oli. Käisin muidugi Eestis matustel ära. Siis ma ainult mõtlesin ja mõtlesin. Istusin päevad läbi oma toas ja mõtlesin. Haigus näis vaikselt tagasi tulevat. Kuid ei tulnud. Ma sain hakkama. Joonistamine aitas mind. Istusin suures saalis ja muudkui maalisin. Varsti olid toa seinad pilte täis, kuid ma joonistasin ikka edasi. Osa pilte kinkisin ära ja osa on mul siia maani alles. Nüüd on sellest saanud minu ruum, kus ma tihtipeale joonistamas käin.

Luisse on aga nüüd juba kuuene. Ma ei saa aru, kuidas saab aeg nii ruttu minna. Alles olin minagi väike tüdruk... mõelda vaid.

Mõelda vaid, selle naise nimi, kellega mu isa suhtleb, on Niina ja ta on eestlane ja ta on tore ja sobib mu isaga superhästi. Aga nüüd ma enam Niinast ei räägi, nüüd proovin lõbusamalt kirjutada. Ei taha enam sellist leinajuttu ajada. Muidugi ilma Mellita peabki leinajuttu ajama, kuid olen otsustanud oma eluga edasi minna. Melli, kui Sa seda siin kunagi peaksid kuidagi viisi lugeda saama, siis pea meeles, et teen seda vaid Sinu pärast. Melli, Sina olid selline inimene, kes mõtles vaid teiste peale ja kes alati teistele kõige paremat tahtis. Ma arvan, kui keegi teine mulle nii tähtis inimene kui Sina oleks ära surnud, Sa ütleksid, et ta oleks rõõmus, kui mina oleksin rõõmus. Vaata, Melli, ma arvan, Sa oled rõõmus, kui mina olen rõõmus. Arvan, et kus iganes Sa ka poleks, ikka tahaksid Sa, et ma rõõmus oleksin, ükskõik, mis ka juhtunud ei oleks. Seega, armas Melli, ma püüan olla õnnelik, kuigi Sinu kaotuse järel on see väga raske. Ma teen seda vaid Sinu pärast ja minu pärast ja isa pärast. Ma teen seda ka Hendriku pärast, ainult Sina tead ju õieti, mis ta mulle kõik tähendab. Ainult Sina tead, kui väga ma teda armastan, sest olid mu parim sõber ja ma rääkisin Sulle kõik ja Sina ei rääkinud minu saladusi kunagi välja. Sa lubasid, et lähed nende saladustega veel kunagi hauda. Ja Sa ei valetanud, Sa pole kunagi valetanud. Vaata, Melli, oleksin valinud pigem selle, et Sa mu saladused välja räägid, kui selle, et sured. Kuid Sa otsustasid minu kasuks nagu alati. Aga pea meeles, armas sõber, et Sa oled mulle väga kallis ja ma tunnen suurt puudust ja luban, et kunagi lähen Sinu saladustega hauda ega ei peta Sind iial. Igavesti Sinu Stella!

Ja ma olen otsustanud, et jätan selle raamatu poolikuks, et ei lõpetagi seda ära, olen otsustanud oma elu pooleli jätta ja kõike uuesti alustada. Ma ei taha enam teistest sõltuda ega nendele elada. Tahan olla mina ise.

Mõnikord ma mõtlen ja mõtlen ega ei saa aru, miks ma selline olen? Miks ma olen alati teistest erinenud. Proovin olla samasugune, kuid ei saa sellega hakkama. Miks olen ma teistest halvem? Mõnikord mõtlen ka sellele. Miks on maailm nii karm?

Lõpp

Raamatu- ja internetisõbrad, silmad siia!

Juuni lõpus avas Tallinna Keskraamatukogu internetiaadressil <http://www.keskraamatukogu.ee/src/lastele/> uue lehekülje, mis mõeldud raamatukogu noorimatele külastajatele vanuses kuni 15 eluaastat. Leheküljel saab infot raamatukogus toimuvate lastele mõeldud ürituste ja näituste kohta ning tutvuda uue lastekirjandusega. Lapsed võivad nüüd ka e-posti kaudu saata raamatukokku omaloomingut. Lehekülj on pidevas täiendamises. Tallinna Keskraamatukogu uuendatud hoones (Estonia pst 8) saavad lapsed aasta lõpul lapsed endale eraldi teenindusaali!

(VÕISTLUSEL "RAAMAT
LAPSELT LAPSELE"
AUHINNATUD TEOSEST
"KAHEKSA MAAILMAIMET")

RALFI PAHA KOMME

Elas kord üks notsu, kelle nimi oli Ralf. Ta oli väga tore poiss – korralik, sõnakuulelik ja hea südamega. Aga oli üks asi, mis oli temas paha – nii paha, et keegi teine ei teadnud seda. Isegi tema vanemad ja ta parim sõber, hundikutsikas Hundu, polnud sellest kuulnud. Nimelt ta VARASTAS!

Ralf ei saanud aru, et varastamine on halb. Kui ta nägi kena Ämblikmehe-nukku lasteaia põrandal vedelemas, ei saanud ta midagi parata: ta lihtsalt tõstis selle üles ja pani taskusse. Või kui nägi kedagi mängimas kena autoga, varus ta paraja silmapilgu, kui keegi ei vaadanud, ning toppis auto taskusse.

Varsti hakkasid kasvatajad aga kahtlustama, sest liiga palju asju kadus ära. Nad üritasid varast leida, aga see neil ei õnnestunud. Kellelgi ei tulnud mõttessegi kahtlustada Ralfi, sest ta oli nii hea poiss. Hoopis Hundut hakati kahtlustama.

"Panen osa asju Hundu kappi, siis nad ei kahtlusta mind, vaid hoopis Hundu jääb süüdi," arutles Ralf. Nagu näete, ei hoolinud ta enam isegi oma parimast sõbrast.

Ja ühel päeval hiiliski ta Hundu kapi juurde, põu täis varastatud mänguasju. Ralf oli just Hundu kappi lahti tegemas, kui ta peale langes vari.

"Mida sa, noormees, siin teed?" küsis karm hääl. Hääl kuulus kasvataja Karin Kukele.

"M-m-ma ei t-t-tee siin midagi," kogeles Ralf.

"Mulle küll nii ei tundu! Mida sa sahkerdad siin Hundu kapi ees? Ja mis sul põues on? Ega sa midagi keelatud lasteaeda ei tassi?" põrutas Kukk.

"Ei, ei, muidugi mitte!" vastas Ralf kahvatudes. Selsamal hetkel pudenesid mänguasjad ta põuest välja.

"Mis see on!!!" hüüdis kasvataja vihasealt. "Need siin

on ju need mänguasjad, mis on varastatud! Kust sa need said? Miks nad sinu käes on? Vasta!"

Selle peale ei osanud Ralf midagi kosta.

Kõik lasteaia lapsed olid kogunenud Ralfi ja kasvataja ümber, kuid mitte keegi ei tahtnud uskuda seda, et Ralf on varas. Arvati ikka, et süüdi on Hundu.

Nad ütlesid: "Ralf pole milleski süüdi! Ju ta avastas, et Hundu kapis on varastatud asjad ja tahtis oma sõbrale truu olles mänguasjad ära viia, et Hundu süüst vabastada."

"Lollus! Lobajutt!" hüüdis kukk, kuid teda ei usutud.

Samal päeval kutsus kasvataja Kukk Hundu nurga taha. Ta küsis: "Hundu, ütle mulle, palun, ausalt, kas sa varastasid need asjad?"

"Muidugi mitte!" ütles Hundu ja puhkes nutma.

"Aga siis me peame paljastama Ralfi, sest see on ainus võimalus sind päästa," sõnas Kukk ja küsis siis erutatult: "Kuule, sa olid Ralfi sõber – tead sa, kus ta võiks varastatud mänguasju hoida?"

"Vist küll. Ta rääkis mulle kunagi, et tal on toas üks lahti käiv põrandalaud, mille alla ta on tühimiku kaevanud – seal hoiab ta oma salaasju," sõnas Hundu.

"Mul on üks mõte. Kuula," ütles Kukk, ja siis sosis-tasid nad Hunduga tükk aega.

Järgmisel päeval oli Ralfi sünnipäev ja ka kasvataja Kukk oli peole kutsutud. Kui ta kohale jõudis, käis pidu juba ammu. Ta võttis morsiklaasi ja hakkas Ralfi toas ringi käima, otsides katkist põrandalauda. Kasvataja oli juba lootust kaotamas, kui avastas järsku ukse kõrval kriuksuva laua. Ta läks kassipoeg Kristjani juurde ja lausus sosinal: "Kuule, kas sa tead, et siia põranda alla on peidetud varandus? Olen kuulnud, et see pidi asuma kuskil ukse juures lahti põrandalauda all."

Kristjan tõttas kohe varandust otsima ning kui ta kergitas põrandalauda, tulid selle alt välja varastatud mänguasjad.

"Vaadake!" hüüdis Kristjan.

Nüüd sai kõigile selgeks, et Ralf oli varas ja Hundu süütu hing. Kõik vabandasid Hundu ees ja too oli väga õnnelik, et keegi teda enam halvaks ei pidanud. Ta oli väga tänulik kasvataja Kukele, kes oli teda uskunud ja mõelnud välja plaani, mis seadis õigluse jalule. Ralf aga kolis oma perega teise linna, sest keegi ei pidanud varastest lugu ega tahtnud nendega ühes linnas elada.

Ralf ei varastanud enam, sest ta oli aru saanud, et see pole ilus. Ja kui ta surnud pole, ei varasta ta siimaani.

Johanna Bome Rocca al Mare gümnaasiumist
Kadri Okas Tallinna 21. keskkoolist
(Raamatu kirjutamise ajal olid mõlemad
Tallinna Pelgulinna gümnaasiumi õpilased)

AUTOVIKTORIIN

1. Aasta auto 2001 on

- T – Alfa Romeo 166
- D – Alfa Romeo 147
- N – Ford Mondeo

2. Eestlaste aasta auto 2001 on

- A – Peugeot 206
- I – Audi A3
- O – Peugeot 306

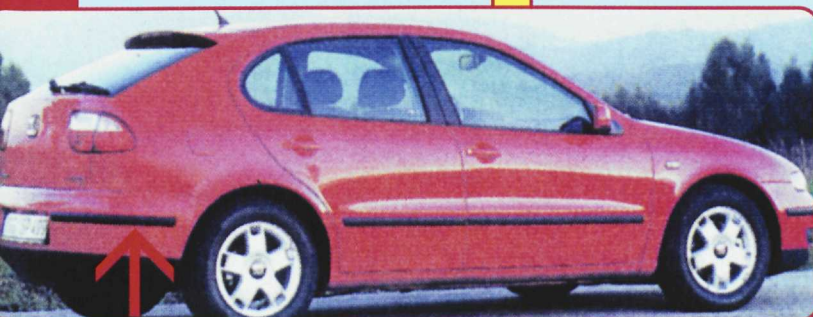

3. Land Rover on

- S – Saksa maastikuauto
- E – Suurbritannia maastikuauto
- Y – USA maastikuauto

5. Milline järgnevatest Honda mudelitest on Euroopas odavam?

- A – Civic
- T – Accord
- O – Logo

4. Millise populaarse automargi tütarfirma on Seat?

- W – Volkswagen
- S – Mazda
- O – Toyota

6. Millise automargi järgi valmistatakse Hiinas pildil olevat esindusautot Hongqi Cabriot?

- O – Audi 100
- A – Audi A8
- N – Chevrolet Lumina

Kui vastasid küsimustele õigesti, said teada all pildil oleva auto nimetuse.

Koostas Martin Kalt

Edgar Valter

NAERU-USS

"Miks sa, Juku, pole viimasel ajal tennis käinud?"

"Asi on selles, et eelmisel nädalal väänasin käe välja ja lonkan siia-maani!"

"Tule merre, mis sa seal kaldal peesitad!" ütleb skaudijuht Jukule. "Nüüd, suvelaagris, võiksid küll ujumise selgeks õppida!"

"Ma oskan juba ammu ujuda!" tõstab tekil lebav Juku pead. "Ujumine on mul selge kui seebivesi, ainult et ma ei püsi pinnal!"

"Klassitunnistusel on mul kõik viied, spordivõistlustel olen igal alal esimene, kodus aitan emal süüa teha, isal puid raiuda ja vanaemal tube koristada, suvelaagris panin kõige kiiremini telgi üles, võitsin ujumisvõistluse ja süütasin lõkke üheainsa tikuga," teatab Juku külla tulnud tädile.

"Oi, kui tubli poiss sa oled!" imestab tädi. "Sinu jutu järgi paistab, et sul pole mitte ainsatki halba omadust!"

"Üks ikka on," tunnistab Juku. "Ma valetan, nii et suu suitseb..."

Maavanaisa ja vanaema on paariks päevaks Juku perele külla tulnud ja istuvad hommikulauas.

"Kas pole imelik, et siin köögis pole ainsatki kärbest!" imestab vanaema.

"Nojah, korter on ju üheksandal korrusel!" kiidab vanaisa.

"Ja paistab, et kärbsed ei oska liftiga sõita!" lisab Juku.

Vanaisa äratab Juku hommikul üles, endal lai naeratus näol: "Kas tead, Juku, et su vanaisa on geenius!"

"Ei tea," hõõrub unine poiss silmi. "Miks sa siis geenius oled?"

"Seepärast, et panin kolme tunniga kokku selle sinu legokomplekti, mille kallal tavalised inimesed nokitsevad aastaid! Karbi peal on kiri: 3 - 5 aastat!" uhkustab vanaisa.

Juku isa on äsja auto ostnud ja sõidab koos perega suvepuhkuse ajaks maale. Juku istub tükk aega vaikselt tagaistmel, kuid lõpuks ei pea vastu ja küsib: "Issi, kui sa veel emmega tuttav ei olnud, kes sind siis õpetas, kui sa autot juhtisid?"

Kui Juku ja isa tulevad autosõidult tagasi, küsib ema pojalt: "Kuidas sõit läks? Kas juhtus midagi, et isa nii mornilt vaikides teleka ees istub?"

"Ei midagi erilist!" laiutab Juku käsi. "Algul pöörutas isa kõigist autodest vuhinal mööda, aga siis tuli üks tsikliga arstionu, pidas meie auto kinni ja kirjutas isale retsepti!"

Elektrirongis istub ema koos Jukuga punkarikamba vastas. Juku imetleb noormeeste rohelisi turris soenguid

ja küsib siis: "Emme, kas need onud on äkki metsatrollid – neil on ju täitsa rohelised pead!"

"Tasa, Juku!" manitseb ema.

"Kas nad ise siis seda ei teagi?" imestab Juku.

Juku istub jälle koos emaga rongis ning imetleb seekord vastaspingil istuva vanaonu suurt nina. Mitmel korral püüab ta emaga mõttevahetust alustada, kuid taipab ema hoivatavast pilgust, et sellest võib tekkida pahandus.

Lõpuks ei pea väikemees vastu ja teatab: "Eks ole, ema, me oleme viisakad inimesed ja selle onu ninast räägime alles siis, kui oleme koju jõudnud!"

Väike Juku on maal vanavanemate juures ja läheb lauta, kus pisikesed põrsad lasevad emapiimal hea maitsta.

"Vanaema, vanaema!" hüüab väikemees. "Tule ruttu appi – siin on kümme väikest notsut seatempu tegemas! Nad puhuvad kambaga parajasti suurt siga õhku täis! See on juba nii paks, et võib varsti lõhki minna!"

"Juku, söö kohe oma herkulopuder ära!"

"Aga ema, sa ju tead, et ma vihkkan herkuloputru!"

"Kas sul häbi ei ole!" kurjustab ema. "Mõttele kas või selle peale, et maailmas on miljoneid lapsi, kes sööksid seda putru suurima heameelega!"

"Vale puha!" arwab Juku. "Ütle kas või ühe sihukese lapse nimi!"

"Näe, vanaema, ma tõin sulle marju – tee nüüd kähku neist mulle moosi!" palub Juku.

"Kulla Juku, siin on ju ainult kümme sõstart – ei nendest saa mingit moosi! Pealegi pole mul praegu tuldki pliidi all, kuidas ma seda moosi teeksin?"

"Aga isa ütleb alati, et sina oled meie pere köögikombain!"

SUVETEST

Pildi joonistas Kirke

- 1.** Sa lõpetasid klassi, aga naabripoiss jäi istuma. Sa
- lohutad teda ja püüad aidata;
 - uhkeldad tema ees oma klassitunnistusega;
 - irvitad, narrid ja räägid igal võimalusel istumajäämisest.

- 2.** On palav suvepäev. Sinu koduaias on bassein. Mõnuled parasjagu vees, kui paar sõpra juhtub mööduma ja tahaks ka sinu basseini tulla. Sina
- ütled: "Aga muidugi, tulge aga!"
 - teatad: "5 krooni eest!"
 - laiutad basseinis ja hüüad teistele: "Na-naa! Na-naa! Mina olen basseinis, teie ei saal!"

- 3.** Jaanipäeva ajal hüppas üks su sõpradest veidike lohakal viisil üle lõkketule, mistõttu hakkasid ta püksid suitsema. Sina
- proovisid "põlengut" kustutada;
 - ütled sõbra kohta: "No on tobu!"
 - kuulutat: "Ma pole enne näinud, et keegi vabatahtlikult enast piduroaks ohverdaks!"

- 4.** Su ema ja isa otsustasid matkale minna. Sina
- lähed röömuga kaasa;
 - ütled: "Kui ma tahan ikka ilusat loodust näha, siis vaatan "National Geographyt"!"
 - teeskled ääretut väsimust, kuid kohe, kui su vanemad on lahkunud, helistad sõpradele ja kutsud nad enda poole, et pidu panna.

KÕIGE ROHKEM

a-sid. Suvel sa hätta ei jää, liigud vabas looduses ja oled vähem toas (talve ju seal põhiliselt veetsidki). Ka sõpradel on sinuga huvitav olla.

b-sid. Proovid alati ja kõiges saada kasumit ja kasu. Mõtle mõnikord järele, kas see on ikka kõige õigem eluviis.

c-sid. Suvest pole sulle eriti kasu ja sa võid isegi hätta jääda. Arvad ise küll, et võtad suvest, mis võtta annab, aga tegelikult ei tunne sa sellest mingit õiget mõnu.

Testi koostas Raido Kuke (10).

Päikesekiir

Päike on nii ilus!
Vahel on ka vilu...
Tuleks ükskord ilus ilm
ja seda näeks ka minu silm!

Suvel pole vihma vaja,
tahaks kuulda päikse kaja.
Päikene on nii õrnake
ja ka küllalt väikene.

Laulda tahan ainult siis,
kui ma märkan päiksekiirt.
Tema naer toob õnne mulle
ja ma loodan, et ka sulle!

Jaanika Värten Tartust

Triibu-Liine on...

Triibu-Liine on kõige parem,
toimetuses ärkab varem.
Minu parim sõber ta
(kui pere välja arvata)*.

Ärgem seda unustagem:
ta on tõesti kõige parem.
Ta on meile armas sell
ja lõbus nagu karussell!

* "kui pere välja arvata" ei ole tõsi, aga see oli ainus lause, mis riimi läks.

Anneli Orgusaar Tallinnast

14. - 22. juulini 2001. a. toimub
Eesti Skautide Ühingul ja
Eesti Gaidide Maleval suurlaager
"Höimusild" Tagametsas.

Laagri teema annab noortele võimaluse saada teadmisi meie esivanematest – uurali ja soome-ugri rahvastest. All-laagrid nimetatakse erinevate hõimurahvaste järgi (mari, komi, mordva jne).

Igal laagripäeval on oma teema (metsatarga-, hõimurände-, kosjapäev jne).

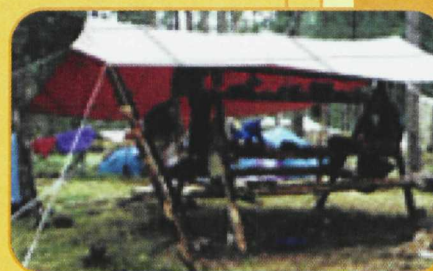
Laagris leiab meelepärase tegevuse iga osaleja. Ennast saab proovile panna võistlustes "Jõud-osavus-mõistus-meisterlikkus", Kriimsilma Trall, Halli Hundi jooks.

Samuti saab osaleda orienteerumises, matkal ja värskendada oma teadmisi matkatarkuste punktides. Kogenumatel on võimalus minna kanu-matkale.

Suurlaagris on avatud umbes 50 tegevuspunkti, kus saab näiteks valmistada jahiriistu, tutvuda rahvameditsiiniga, küpsetada leiba, teha sepatööd ja palju, palju muud huvitavat.

Tähistamaks Eesti taasiseseisvumist 10 aastat tagasi, korraldame öölaulupeo, moodustame Balti keti ning taastame metsavendade punkri.

Kui tekkis soov osaleda, siis võta ühendust Tiia Lillemaaga telefonil 051 76 596 või e-mailil tiial@ut.ee

Internetis on uus ja vägev Rävälä Skautide Maleva kodulehekülg aadressil

www.ravala.skaut.ee.

Rävälä koondab endas Põhja-Eesti skaudiüksuseid.

Kodulehelt saad teada, kes on skaudid, mida nad teevad, millistel üritustel saad osaleda, võid liituda infolistiga jms.

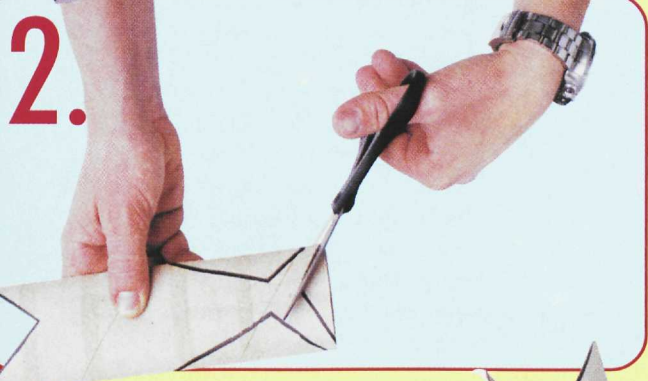
OLE VALMIS!

LAHE JA LIHTNE!

1.

2.

jäänud papprulle, siis võid nendest meisterdada terve rea tonte. (Pildil olevad kollid on valminud Ruila kooli algklassiõpilaste kätetööna.)

Tonte lauale ritta asetades vajad veel ainult väikest ümmargust palli – ja kolli-keegel ongi valmis!

4.

nema viska – neist saad teha kolm uime: ühe seljale ja kaks külgedele. Liimi ja kleepriba abil saad oma haikala valmis meisterdatud, kuid kuna värv hästi papi külge ei jää, võiksid kleepida kala paberiga üle.

Värvi kala ära ning kui värv on kuivanud, liimi talle suhu valgest paberist hambad ja pea külge väikesed kurjad silmad. Selliseid kalu võiksid teha õige mitu tükki – siis saad nad niitipidi nõõrile ritta siduda ja kääridega kalapüüki mängida. Et see püük saaks lõbusam, võid kaluritel silmad kinni siduda – ainult seejuures tuleb olla ettevaatlik, et kalamehest kogemata kombel kuri kapten Konks ei saaks!

Kui riputad haid nõõrile, suud ülespidi, siis võid, kui lahkus lubab, igale kalale kommi, nätsu või küpsise kõhtu panna. Kuldehteid ja muid raskeid väärismetallist asju meie haid ei kannata – nad olid ju eelmises elus ikkagi vaid WC-paberirullid...

Suvel korraldad koos pere või sõpradega kindlasti mõne vahva peo. Mõned inimesed nimetavad peoks sellist olemist, kus istutakse roogadest lookas laua taga ja ainult vohmitakse süüa. Triibu-Liine arvab, et sina pole seda sorti inimene: kokku tullakse ikka selleks, et seltsis oleks segasem! Meelde jäävad just sellised sünnipäevad ja aiapeod, mille ajal on mängitud, lauldud ja väikesi võistlusigi korraldatud.

Auhinnad ei pruugi olla hinnalised ja ka võistluste korraldamine käib nutikate käes käbedalt.

Kui oled näiteks mõnda aega kõrvale pannud tualettpaberist järele

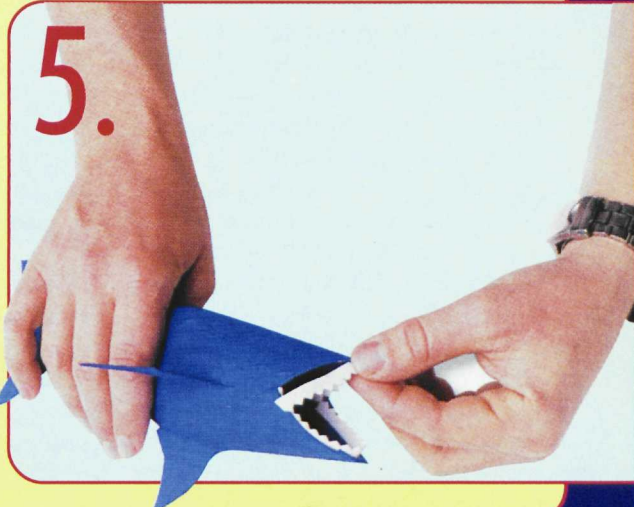

3.

Ega sina's ole mõnest vampiiritapjast viletsam! Juhul, kui tahad korraldada pingelisemat võistlust, kirjuta iga kolli seljale number, mida kokku liites saad kõrgema skoori.

Samast papprullist võid valmistada ai kui efektse hai! Selleks vajad lisaks tualett- või majapidamispaperist üle jäänud rullile veel teravaid kääre või žiletti (ettevaatust, see on sama ohtlik kui haihammas!), kleepriba, liimi, paberit ja sinist või halli värvi – sõltuvalt sellest, mis värvi haisid sa eelistad.

Pigista papprull lapikuks ja joonista sellele hai kontuurid. Lõikamisest ülejäänud papitükke ära mi-

5.

Leelo Tungal

NETISÕBER

"Jah, mida kõike sõpruse nimel ei tehta!" mõtles Inga pesukaltsu kraanikaussi kuivaks väänates. "Veel kuu aega tagasi oleksin pipramaale läkitanud igaühe, kes oleks mulle ennustanud, et keset kaunist koolivaheaega pesen täiesti vabatahtlikult papsi kontoris põrandaid ainult selle nimel, et arvuti kallale pääseda!"

Kuuldes Inga "ohvrimeelset" pakkumist koristajatöö kolmeks päevaks enda peale võtta, ajas isa imestusest silmad suureks: tema oli kodus koristaja ootamatu haigestumise üle kurtnud rohkem soovojaks, abile lootmatagi. Nüüd oli ta aga üpris rõõmsalt üllatunud ning lausus: "Nojah, paistab, et midagi oled sa ka minult pärinud! Enamjagu lastest on ju tänapäeval ainult sama peal väljas, mingist ohvrimeelsusest pole neil aimugi!"

Muidugi ei tahtnud Inga isa rõõmu rikkuda ega öelnud, et kui neil kodus oleks arvuti ja internetiühendus, siis oleks tal koristaja suvegripist küll suva. Ta teadis, et pärast kella viit pole kontoris ainsatki hinge ja kõik kolm arvutit lausa ootavad kasutajat. Ingal oli juba mitu kuud oma netiaadress olemas, ainult et kasutada sai ta seda ainult arvutiõpetuse tunnis – siis, kui õpetaja andis klassile kaksikümne minutit oma meele järgi internetis surfamiseks. Juba esimesel netirännakul leidis Inga endale sellise laheda kirjasõbra, kellega võis arutada absoluutselt kõike, alustades "Nõiaväe" seebikast ja lõpetades jõhkardite käitumisega. Inga oli pidanud kirjavahetust peale Harry veel mitme teisega, kuid nendega polnud suurt midagi peale hakata: "Mitu õpilast on teie klassis?" ja "Kas sulle meeldib Britney?" olid tavakirjutajate tavalised küsimused, millele võis vastata paari sõnaga – ja oligi jutul lõpp. Harry aga kogus mõtteateri ning pani igas sõnumis kirja mõne pärli. "Üksindus silutab teed sõprusele," kirjutas ta esimesel korral, ja see saigi nende kirjavahetuse juhtmõtteks.

Pildi joonistas Kirke

Inga poolt oli üksinduse kurtmine küll veidike liialdatud, sest tegelikult oli tal õige mitu laheda sõbrantsi nii klassis kui kunstikoolis, aga tüdruku meelets olnuks igav kirjutada sellistest uudistest nagu Annika katkiläinud sukapõlv, Kristini uued, "viimase peal" kabjakingad või Liisa paljukiidetud natüürmort, mis Jaapanisse võistlusele saadeti.

Harry oli eriline poiss – ehkki ta oli samuti kahesteistkümnene nagu enamjagu Inga klassivendadest, huvitasid teda hoopis tõsisemad asjad kui mingid vormelautod ja arvutimängud: ta tundis huvi kirjanduse vastu ning, tahtmata rumalana näida, tõi Ingagi raamatukogust terve "Harry Potteri" sarja, kuigi esimesel hetkel neid läikivate kaantega "telliskive" vaadates tundis end nagu koiussike hiiglaste kasukat närima hakates. Harry kandis sama eesnime, mis raamatu peategelane, ja Ingale meeldis kujutleda, et poisil on võluvõimedki küljes.

Mitmel korral oli ta vaimusilma ees näinud ennast kunstikoolist hämaraid tänavaid pidi bussipeatuse poole minemas. Ja siis äkki... siis äkki hüppab nurga tagant välja poistekamp, mütsid silmil. Kaks poissi väänab Inga käed selja taha, kolmas krabab ko-

tirihmast ja hakkab seda õlalt maha sikutama. See kolmas, kõhetu kallalekippuja meenutab miskipärast klassivend Handot, ehkki silmle tõmmatud mütsi alt paistab ainult pikk terav nina ja valgete kiskjahammastega suu... Tüdruk püüab end vabaks rabelda, aga ta jõud ei käi jõhkardite omast üle. Rahakotis oleva sajakroonilise ja bussi kuukaardiga tuleb tal vist seekord hüvasti jätta – hea, kui hing sisse jääb... Ja siis äkki kõlab kusagilt mehine hүүd: "Jätke kohe tüdruk rahule! Kas kuulsite – muidu tuleb teil tegemist minuga!"

Pätid hirnuvad naerda, sest nende ette ilmunud nooruk pole mingi muslimees, vaid sale blond poiss – jah, Harry kirjutas küll enda kohta, et on heledate juustega kondikubu, aga Inga mõistis, et tegemist on tagasihoidliku enesekirjeldusega. Handol – või sellel, kes Handot meenutab – välgatab midagi peos... "Ettevaatust!" karjatab Inga. Kuid vaevalt jõuavad huligaanid paar sammu nooruki poole astuda, kui viimane haarab kahel ründajal turjast ning paiskab nad vuhh! eemale tänavasillutisele, ning kohe lennutatakse ka noamees sama teed. Hetke pärast ajavad mehikesed end hädiselt vingudes jalule ja komberdavad minema. Inga päästja rapsib pihud vastu jopekülgi puhtaks, nagu võinuks ta pahategijatelt mingid putukad külge saada, ja ulatab siis parema käe tüdrukule: "Minu nimi on Harry!"

Hando, see tsirkusetola, küll vist pussikandjaks ei hakkaks, aga paraja keretäie peaks ta Inga meelest ikka saama küll. Kui neil Harryga tuli juttu jõhkrukest, siis kirjeldas ta Handot nõmeduse musternäidisena, ja Harry vastas: "Ma olen küll põhimõtteliselt igasuguse vägivalla vastane, aga näib, et see Sinu klassi Jack vajaks korralikku ihunuhtlust. Kui õpiksid meie koolis, võtaksin Sind oma kaitse alla, nii et Jack käiks klassis kikärvul ega julgeks Sinu poole vaadatagi!"

Inga mõtles Handole paraja kõri-loomaka varjunimegi – Jack. Ainult ebanormaalne inimene paneb tüdrukule jala ette, kui see läheb klassi ette vastama! Inga lõi kukkudes valusasti ära nii küünarnuki kui parema põlve, aga Jackil polnud vähimaidki süümepiinu – ilkus veel: "Mis sa kaotasid, kaunitar?" Garderoobis Inga jopevarrukate

kokkusidumine oli kindla peale ka tema töö, ning tont teab, mis poiss siis veel oleks teinud, kui matemaatika õpetaja oleks lubanud tal "õpetamise eesmärgil" Inga kõrvale istuda, nagu Jack oli paikest teeseldes pakkunud... Arvutamine polnud kunagi Inga meelisala olnud, aga talvel ponnistas ta igal õhtul nõrkemiseni ülesandeid lahendada – peasi, et õpetaja talle Jacki järeleaitajaks ei määraks! Ja tüdruk pigistaski korraliku "kolme" klassitunnistusele...

Imelik, miks alati satuvad normaalse inimeste kõrvale igasugused tubakad? Nagu see Harry klassi Bella, kes püüab poisi elu päris põrguks teha! Harry kirjutas, et algul uude kooli minnes meeldis Bella talle õudsel: pikad pruunid juuksed, suured hallid silmad ja väike kassinina. Aga lõpuks viskab ju igal poisil ära, kui tüdruk ta lähedale sattudes nina krimpsutab, nagu tunneks paha haisu, ja üldse... Ei tea, kust küll sihukesed ülbed plikad tulevad? Nüüdseks on Harry aru saanud, et Bella on liiks ülbusele veel loll ka – ilus ja loll. Inga valmistas see teade isegi väikest rõõmu: ei tea, kas Harry viitsikski temaga kirjasõprust pidada, kui ilus Bella veel targaks ka osutuks! "Bella kuulub ilmselt nende hulka, kes on ilma loodud ainult selleks, et firmakaid kanda ja teiste tuju rikkuda," kirjutas Harry. Tema, Inga, ei osanud lisada muud, kui: "Kahju, et Jack ja Bella ühes klassis ei käi – siis võiks neist lahe paar saada! Kaunitar Bellale oleks paras, kui tiigrihammaste-ga valgest varesest Jackist saaks ta peika!"

Sih-säuh! lõpetas tüdruk koridori põrandapesu, kuid jättis igaks juhuks ämbri ja kaltsu panipaika viimata: kui isa peaks lubatust varem kontorisse tulema, võib Inga teeselda, nagu oleks tal veel koristamine käsil.

Inga pani isa arvuti tööle ja avas Netscape'i. Üks-kaks, tegi ta oma postkasti lahti. Seal oli kaks uut sõnumit!

"Tere, Inge! Tunnen Sinust suurt puudust. Ega Sa mulle pahane ole, et ma nii kaua ei kirjutanud? Kahjuks ei pääse ma vaheajal kuigi tihti arvuti ligi, praegu olen vanema vennaga sellises kohvikus, kus on internet sees, aga mitu inimest on siin juba järjekorras ootamas. Ma ei tea Sinu päris-aadressi, muidu kirjutaksin Sulle koju.

Võiksid mulle selle teatada, loodan, et saan mampsi töö juures oma maile lugeda. Võib-olla sõidan varsti Valgamaale sugulaste juurde, siis ei tea, millal kompu ligi saan. Kuidas Su tunna oli? Minul oli päris normaalne, ainult 1 kolm – ingas. Meil ei jäänud keegi istuma, isegi Bellissima lunis endale kolmed kätte. Veel üks kannatuste aasta ees, kui tuleb temaga sama õhku hingata!

Kirjuta siis oma aadress, eks! Harry."

Teine sõnum oli veelgi lühem: "Inge, miks Sa ei vasta? Sõidan homme terveks suveks ära, aga Sa pole ikka sõnakestki vastanud! Pole midagi hirmsamat vastu teadmatus! Selle aforismi mõtlesin ise praegu välja.

Sinu sõber H."

Inga märkas, et sõnum oli saadetud just äsja, kaks minutit tagasi. Võib-olla on Harry veel netis?

"Hei!" klõbistas Inga kähku klahvidega. "Oled Sa veel seal, Harry? Ka mina ei pääse suvel enam arvuti ligi, äkki võiksite kohtuda, enne kui ära sõidad?"

Sõnumi ära saatnud, jäi tüdruk põnevusega vastust ootama. Ning kui Inga taas oma postkasti avas, leidiski ta sealt uue kirja. Selle otsustas tüdruk välja trükkida. Sõnum oli veel trüki-soe, kui Inga uksepaugatus kuuldes internetist väljus ja arvuti välja lülitas. Puhh! Võib-olla isa ei pahandakski teda kompuutrit kasutamas leides, aga mine tea... Parem karta kui kahetseda!

"Kohtume kell 18.15 Taksopeataja ausamba juures. Võtan kaasa Su viimased kirjad, et mind ära tunneksid! Kui saad, tee samuti! Sinu H.," jõudis tüdruk veel sõnumi läbi lugeda, enne kui selle oma käekotti torkas.

"No vaata ja imesta!" kiitis isa kontorituppa astudes. "Töö kiire ja korralik! Ma arvan, et teen oma noorele koristajale nüüd kohvikus mõned koogid ja jäätise välja!"

"Aitäh, teine kord!" vastas Inga tormakalt ja vaatas käekella. "Mul on täna veel üks käik ees!"

Isa muigas: "Nojah, eks koristajalgi ole oma eraelu! Võta siis vähemasti jäätiseraha!"

Ta ulatas Ingaile kahekümneviiekroonilise.

"Kas ma võin sind autoga kusa-gile visata?"

"Annika ootab mind Taksopeataja

monumendi juures ja ma täpselt ei teagi, kus see asub..."

Isa puhkes naerma: "Kui mina veel noor olin, siis kutsuti Taksopeatajaks seda ausammast, mis seisab Estonia teatri ees – ega see hüüdnimi tegelikult ilus ei ole, sest tegemist on 1905. aasta revolutsiooni mälestusmärgiga, aga kangelangal on käsi nii nõudlikult püsti, nagu kutsuks ta taksot, selle järgi siis irvhambad ta Taksopeatajaks ristsid... Olgu, panen su draamateatri juures maha!

Inga oli tuline kahju, et ta polnud ennist midagi uuemat selga pannud – koristama minnes ei olnud ju mõtet ennast ehtida. Mõnus roosa narmaste seelik ja sätendava hõbesüdamega liibuv pluus olid jäänud kappi rippuma, aga kust võis tüdruk aimata, et arvuti asemel kohtub ta Harryga nüüd hoopis kesklinnas! Ikkagi elu esimene kohting...

Autost väljunud, lehvitas Inga hüvastiütaks isale, ning hakkas südame põksudes Estonia poole astuma. Taksopeataja oli suur ja võimas – pidi see alles auto olema, millesse pronksnaine koos oma väsinud kaaslastega sisse mahuks! Kahel pool ausammast asetsesid pargipingid, kuid nendel istuvad pensionärid ja kaamerateaga turistid küll Harry mõõtu välja ei andnud. Veerand seitsmest puudus veel kaks minutit – kohe tuhib blond sihvakas nooruk läikiv-musta keebi lehvides läbi õhu Inga ette ja hüüab: "Just selline sa mu kujutlustes olidki, Inge!"

Inga otsustas parajasti teha tiiru ümber ausamba, kui talle meenus, et teineteise äratundmiseks pidid nad mõlemad oma internetikirju peos hoidma. Võis ju arvata, et Harry argipäeviti võlurikeebiga ringi ei jookse ja üldse – võib-olla on ta siiski veidi teistsugune kui tüdruku ettekujutuses. Ning kes teab, millisena Harry teda ette kujutas? Inga avas kotiluku ja võttis tähtsad paberilehed välja. Pead tõstes oleks tüdruk äärepäält kellegagi kokku põrganud. Ja see "keegi" hoidis käes samasuguseid paberilehti nagu tema...

Ja see "keegi" hüüdis niisama kohkunult: "Ohh!" nagu tema.

"Jack!" ütles Inga.

"Bella!" lausus Hando.

Aga kusagil pidid olema ju veel Inge ja Harry...

EESTI LASTEKIRJANDUS PAKUB POKÉMONILE SOPRU!

Tere, Triibu-Liine!

Alustuseks pean ütlema, et pop-poiss Pokémonist ja ta laiaist sõpruskonnast rääkides tegid Sa suure vea – nimelt nimetatakse Pokémonideks kõiki kummalise välimusega loomakesi, kes multikas tegutsevad. Eesti keeli võiks pokémone nimetada taskukoletisteks (inglisekeelsetest sõnadest pocket (tasku) ja monster (koletis)).

Mina arvan, et pokémonid sobiksid hästi sõbraks tublile vembumehele Joosep Tootsile – kui poiss kutsika asemel karja pokémonidega kooli ilmuks, oleks löbu veel laiemalt (eriti kui asja Julk-Jüri eest saladuses õnnestuks hoida). Kindlasti oleksid pokémonid ka mihklid lumesõda pidama ja saksa poistega kaklema. Joonistasin pildi, millel on Toots koos pokémonide Jiggglupuffi ja Pikachuga, kes on minu lemmikud.

Martiina Viil Tartust

Sipsik on üks igavesti tore ja vallatu kaltsunukk. Ta on väga heasüdamlik ja nutikas. Samas on ta ka väga vapper ja astuks kindlasti koos Pikachuga halbade jõudude vastu võitlusse. Kindlasti saaksid ka Anu ja Mart Pokémoni multikatest tuntud lastega ruttu sõpradeks ja kutsuksid nad enda poole hapukapsaid, sülti ja vanaema tehtud õunakooki sööma.

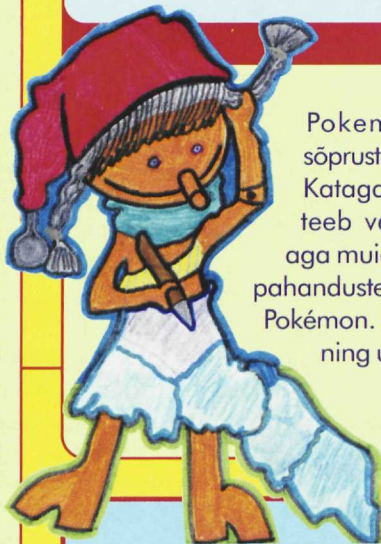
Liisa Kivimäe Tallinnast

Arvan, et Pokémon võiks olla Sookolli ja ta sõprade sõber, sest nad on nii armsad. Kui nad tahtsid metsas head teha, juhtus neil ikka äpardusi. Sookoll meeldis ka minu õele ja vendadele, kui nad väikesed olid. Minule luges emme selle raamatu ette. Sookolli võiks ju ka mänguasjaks teha.

Krööt-Kristiina Kaldur (7,8a.) Jõhvist

Pokémon võiks sõbrustada pokuga, sest pokud on lõbusad sellid ja nad sobiksid ilusasti kokku. Eesti looduses oleks neil koos paljutki avastada ja miks ka mitte ümber muuta.

Minni Ansip Jõgevalt

Pokémon võiks sõbrust pidada kratt Kataga. Kratt Kata teeb vahel pahandusi, aga muidu on ta tubli kratt. Kui ta pahandustesse satub, siis aitaks teda Pokémon. Kata on hea sõber ja truu ning ustav.

Jargo Mägi Jõgevalt

EESTI POST POKUMAAD POKULARISEERIMAS... EI, IKKA POPULARISEERIMAS!

19. JUUNIL oli pokudel jälle asja Tallinnasse. Seekord ei vallutanud nad Toompead, vaid ühe teise, kuid strateegiliselt samuti väga tähtsa hoone – Tallinna Peapostkontori. Tegemist oli Eesti filateelia ajaloos haruldase 8-postmargilise vihiku esitlemisega. Margid kujundas Edgar Valteri joonistuste põhjal graafik Lembit Lõhmus. Margivihiku hind on 35 krooni – ja mis kõige toreدام: iga sellise vihiku müügist läheb 3 krooni Pokumaa väljaehitamise toetuseks. Nagu enamjagu eesti lastest, nii soovib ka Eesti Post, et Pokumaa saaks kähku valmis. Küllap panevad pokud oma maale tänutäheks üles ilmatu suure postkasti! Loodevad kõik

tavasti jõua-meie lugejad Pokumaale enne, kui suureks kasvavad!

Mõnikord, kui keegi räägib koolitunnis niisuguseid asju, mis sellesse õppeainesse ei puutu, ütleb õpetaja: "See on ju hoopis teisest ooperist!" Tegelikult leidub ka seesuguseid inimesi, kes kardavad ooperit nagu tuld: mis imelik lava-teos see on, kus muudkui aga lauldakse! Kuidas sa sihukeses paigas istud või astud – ja mine tea, äkki pahvatad veel vale koha peal naerma!

11 Tallinna ja Harjumaa kooli laste jaoks on ooper aga vana hea sõber. Enne suvevaheajale minekut said nende koolide õpilastest mitmed rahvusooperi Estonia Talveaias koguni ooperi-auhinnad – Häälepaela ordenid! Kas selle ordeni kavaleride hääled on nii võimsad, et sunnivad krohvi koos kroonlühtritega laest langema, jäi seekord järele proovimata, sest auhindu anti hoopis ooperiaineliste kirjatükkide eest. Teatrimaagia projekti idee mõtles välja Estonia pealavastaja Neeme Kuningas ning seda teostati tänavu juba teist korda. Rahvusooperi rahvas viis teatrimaagia koolidesse ja seejärel said kooliskäijad näha teatri köögipoolt. Muidugi ei jäänud lastel nägemata ka rahvusooperi tõeline pale – etendus ise!

Heidame nüüd pilgu mõnedele Häälepaela ordeni väärilisteks tunnistatud töödele.

Marten Ingel, Robert Kuivjõgi
Harkujärve koolist koos
projektijuht Vesta Uuetoaga.

OO-OO- OOPER!

...

I KOHTUMINE

Te ei kujuta ette, milline luksus: teater tuleb otse kooli ja ise ei pea kuskile minema! 30. oktoobril oli otse meie kooli lauluklassi tulnud suur mees veel suurema kohvriga. Ei tea, kuidas ta selle siia jõudis tassida? Ta palkas vist takso, muidu oleks ta ju lennukiga pidanud tulema! OK, see selleks, aga nüüd olete vist aimu saanud, milline mees ta oli.

Häh, ma tean küll, mis te arvate, mis tal seal kohvris oli! Te arvate, et seal oli kokkupandav takso. Aga ei, seal oli midagi hoopis põnevamat.

Niisiis oli seal hästi palju mütse, mida ma ei jõudnud üle lugeda. Aga võin kihla vedada, et kõik need mütsid olid valmistatud Estonia teatris. Siis oli seal veel hästi ilus, kuid väga õrn lavamudel või lavamakett. Seal oli veel palju muudki huvitavat – kõik Estonia teatris valmistatud. Ühe asja unustasin siiski ütlema. Selle väga suure saladuse ütlen nüüd teile. Mehe nimi oli Tõnu Tamm. Ma räägin lühidalt, mis ta ütles. Ta jutustas põhiliselt ooperist. Niisiis, ooperis ainult lauldakse ja see laul mõjutab inimese tundeid.

Ooper algab sellisest inimesest nagu lavastaja, siis tulevad kõik need ülejäänud: näitlejad, dirigendid, koos jne.

Selline oli meie esimene kohtumine Tõnu Tammega.

...

Oma esimesele ooperietendusele läksin koos vanematega. Neile teeb praegugi nalja see, kuidas ma küsisin, kas saalis on hea valgustus, sest kavatsesin kudumistöökäsi võtta. Arvasin, et nagunii hakkab mul seal igav. Tegelikult oli etendus huvitav. Eriti meeldisid mulle lauljate kostüümid ja lavakujundus. Ma isegi uurisin välja, kes kujundas lava – see oli Liina Keevallik, ning kostüümikunstnikuks oli Gerard Audier.

Mind hämmastas ka muusika, kus oli palju tundeid ja kirgi. Ma poleks arvanud, et mulle meeldib selline muusika. See nagu oleks jutustanud terve Carmen'i eluloo.

Üks asi tegi mulle ooperis ka nalja: kui lavale pidi tulema kena ja noor tütarlaps, saabus hoopis priske vanem naine. Seda rolli mängis Nadia Kurem, ja ta ei ole enam sugugi mitte noor neiu. Teatris mängivad näitlejad ju teisi inimesi, miks ei võiks siis vanem naine noort neidu mängida? Kuid oma osa laulis Nadia hästi.

Kõige enam meeldis mulle Don Jose osatäitja Vello Jürna, kuna minu meelest mängis ta kaasahaaravalt ja laulis hästi.

Inimene, kes tuleb ooperist, on hoopis teistsugune, kui ta oli sinna minnes. Seepärast soovitan kõigil külastada ooperit kas või üks kord elus.

Anna-Liisa Eller Tallinna
kunstigümnaasiumi 6b klassist

Johanna Iisabel Järvelill Tallinna
Nõmme põhikooli 6a klassist

...

/—/

Estonia teater on eesti rahva sümbol, sest juba tema nimi on ju Eesti. Ja eestlased on üks küllaltki teatrit armastav rahvas. Estonia teatrist mulle isiklikult mingit halba muljet ei ole jäänud. Ka teatrimaja on kaunis ja tore ehitis. Aga nüüd üks valus koht: Estonia teatris on laemaaling tehtud veel sel ajal, kui Eesti oli Nõukogude Liidus, ühe hea eesti kunstniku poolt, keda ma kuidagi ei taha solvata, sest maal on väga hästi tehtud. Kuid selle maalingu juures on üks konk: sellel kujutatakse eesti rahva-riides naisi, kellest üks viibutab Nõukogude punalippu, millel sirp ja vasar. No kuulge! Sellest ajast, kui Eesti sai vabaks, on juba kümme aastat möödunud. Kui mõni turist tuleb Estonia teatrisse, siis näeb ta lakke vaadates seda, et Eesti pooldas Nõukogude Liitu. Aga noh, mis teha, sest tänapäeval on ju kõigil vähe raha. Ma loodan, et ei solvanud selle maalingu-jutuga Estonia teatri kollektiivi, sest see on lihtsalt terve eesti rahva vimm ahistajate vastu ja eesti valitsus võiks selle liht-

Fotod: Harri Rospu

Olle Zvirik, Laura Mihkla ja Ellen Murula Prantsuse lütseumist

salt asendada rohkem eestiliku maalinguga.

Teater on ilus ja olen ise seal korduvalt käinud ning käin veel, sest see on hariv ja tore.

Olle Zvirik Tallinna Prantsuse lütseumi 6b klassist

UUS ESTONIA KONTSERDIMAJA PLAAN

Riidehoidla võiks olla suurem ja mahukam ning õmblejatele tuleks teha suurem ruum töötamiseks.

Iga ruumi pindala oleks umbes 250 m².

Lava suurus oleks umbes 370 m².

Istekohti oleks umbes 2884 inimesele.

Muidugi oleks majas kaks näiteplatsi, kus näitlejad saaksid harjutada oma osi.

Enam ei mõtleks inimesed lava-
skulptuurile, vaid seda teeksid juba arvutid.

Orkestril oleks rohkem ruumi ja rohkem pillimehi võetaks tööle.

Muidugi pole praegu Estonia kontserdimajas midagi viga, aga need on ju ainult minu soovitusel.

Marten Ingel
Harkujärve kooli 5. klassist

OOPERI MAAGIA

Mina olen käinud teatrites küllalt ja olen ise ka laval esinenud, kuid ooperit polnud ma varem vaatamas käinud. Õpetaja teatas meile, et läheme vaatama ooperit nimega "La Traviata". Arvasin, et see tuleb väga igav etendus. Seal mängisid tuntumad näitlejad, näiteks Nadia Kurem, Mati Kõrts, Voldemar Kuslap, Teo Maiste, Villu Valdmaa ja dirigent nimega Jüri Alperen. Enne etenduse algust näitas Tõnu Tamm meile lavatagust. Seal olid suured peeglid – umbes 4 meetrit pikad, ilusad dekoratsioonid ja pöördlava. Tõnu Tamm viis meid vaatama, kuidas grimeeritakse näitlejaid ja tehakse soenguid. Saalis oli ka päris mugav. Seal oli kaks rõdu,

ma käisin need kõik läbi. Kui etendus algas, siis kõlas ainult muusika. Esimene vaatus oli minu arvates kõige uhkem. Näitlejate kostüümid olid suured ja kohevad. Naistel olid ballikleidid. Ooperit lauldi itaalia keeles, kuid me saime kõigest aru, sest üleval oli tabloo eestikeelse tõlkega. Valgustus oleks

võinud natuke parem olla, sest peeglid peegeldasid valgust rahvale silma. Vaheajal olid puhvetis kõik asjad liiga kallid.

Ooperi tegevus antakse edasi laulu ja muusika teel – selles peitubki ooperi maagia.

Sten Uustalu Lasnamäe üldgümnaasiumist

...

Estonia teater ehitati 1913. a. Kuna Estonia juhatusel polnud raha maja ehitamiseks, siis koguti kõigilt inimestelt raha. Teatris töötab praegu umbes 500 inimest, saalis on 650 istekohta. See on suhteliselt väike, kui võrrelda näiteks Sidney ooperimajaga.

Estonias õmmeldakse näitlejatele ise riided. Aastatega on kogunenud umbes 40 000 kostüümi. Neid ei viisata ära, sest neid võib veel vaja minna. Lavakaunistuse teevad kunstnikud.

Näitlejad harjutavad harjutussaal. Seal on peeglid, kus näitleja saab ennast kontrollida. Orkester teeb oma proove kuppelsaalis ehk kupsis. Kups asub 7. korrusel. Orkestrandid on väga väsinud, kui nad kupsi jõuavad, sest nad peavad sinna minema treppi mööda. Varsti plaanitakse sinna ka lifti ehitada.

Estoniasse ehitatakse ka väike saal, kus esitatakse 3 – 4 näitlejaga etendusi. Seda hakatakse nimetama Georg Otsa saaliks.

Andres Kollo
Kostivere põhikooli 6. klassist

MATTIAS TUROVSKI

ELU(!)

Mis on elu?

Elu on viga,
elul polnud viga,
kuid koopas oli igav,
kohutavalt igav...

Tulin koopast välja,
tapsin metssea,

Tegin lilledest joogi, lõin lõkke ääres nalja,
tegin puidust tuld, nüüd elu on hea,
miks on mul küll kurb? Kas polnud see viga?
sest võtsin ma piigi,
ja maha lõin naabri... Miks on elu?

Et visata saaks nalja?
Et juua saaks kalja?
Et tulest saaks sooja?
Et ei peaks istuma roojas?
Kas see ongi elu?
Ei, elu on surm...

MARCUS TUROVSKI

Essee karudest

Karu on toolil,
karu, kes plüüsis.
Mett ta seal noolib,
mu mõtete küüsis.

Ära ei saagi,
ja ega ta taha,
kaalu ja vaagi,
ei laita saa maha.

Et mõte on see,
see, mis on tähtis,
mitte essee,
mida keegi sult tahtis.

Liigutus unes

Kukkusin alla,
lendasin üles.
Paiskas valla,
kõik mis mul oli...

Astusin mööda,
sattusin paika.
kus miskit ei olnud,
ei kiita ei laita...

Nüüd hommik on siin,
pole segadust enam.
Kõik on nii selge,
nii selge, et igav...

Marcus ja Mattias Turovski on vennad, kelle elu on maast-madalast olnud seotud looduse ja loomadega. Marcus lõpetas tänava Tallinna Realkooli 9. klassi, Mattias läheb sūgisel 8. klassi. Mattias tunneb paljusid Tallinna loomaia asukaid nägu- ja nimepidi, Marcuse hobiks on fotograafia.

KUIDAS ROOTSI LAPSED KÄISID PILDIRAAMATUTE SEES

Raatunäitused oleksid kindlasti poole põnevamad, kui kõik kenad kirevad köited poleks vitriinides ja stendidel, kust neid ainult silmadega puutada saab. Muidugi võime mõista ka näituste korraldajaid, sest kui iga külastaja ikka kõik teosed läbi lappab, siis on raamatulehed peatselt eeslikõrvade sarnased ja kaanedki kipuvad sisu küljest lahti lööma.

Rootsi linna Västeråsi (loe: vesterooos) kunstimuseumis korraldati mullu aga hoopis isevärki pildiraamatunäitus. Ega neid teoseid seal kuigi palju olnudki – näitus korraldati viie kunstniku lasteraamatutest –, kuid eriti vahvaks tegi väljapaneku see, et igasse raamatusse võis siseneda. Mismoodi – kas nii, et pühid jalad uksematil puhtaks ja astud kaante vahele? Võimatu, ütled sina, ja tõsi see on, ära parem proovigi. Aga seesugust näitust järele teha tasuks ehk mõnes koolis küll – seal, kus on rohkem ruumi.

VIIETOALINE KUNTIKORTER

Meie väikesed raamatusõbrad tunnevad rootsi lastekirjandusest peamiselt selle kuningannat – Astrid Lindgreni, kuid tegelikult on Rootsis palju häid ja laste poolt armastatud raamatutegijaid. Nõnda siis valiti näituse tegemiseks välja 5 kunstnikku ning igaüks neist kujundas ühe ruumi ainult oma raamatus toimuva tegevuse järgi.

Eva Lindströmi lemmiktegelasteks on Vivi ja Stig, kes on sõbrad ja mängivad miljoni (või vähemasti saja) erineva asjaga. Kõiki neid esemeid võisid lapsed näitusel ka näha.

Jockum Nordström on joonistanud-kirjutanud mitu toredat raamatut, mille tegelasteks on meremees ja ta koer. Tema toas valitses just selline mõnus segadus, mis tekib siis, kui poisid mängivad laeva- või rongisõitu. Ka muusikast kõlasid läbi rongi- ja laevaviled.

Martina Edoh-Holtermann on teinud lõbusa raamatu tüdrukust nimega

Martina Edoh-Holtermann,
50meetri pikkuse keelega Dolly.

Jockum Nordström,
meremehe loodud tuba.

Dolly, kes tänu oma piiritule lobi- semishimule "aretas" oma keele 30 meetri pikkuseks. Niisugust keelt saab kasutada, muide, isegi hüppenöörina!

Anna-Clara Tidholmi "Ööelu" nime kandev tuba oli täis erinevaid lapsevoodideid ja salapära: seal hõljusid laste unenäod ja kostis kuue magava lapse unist nohinat.

Ka viies ruum oli täis maagiat: Anna Höglund oli oma kangelased pannud tegutsema seinte vahele, kust nende liikuvad varjud läbi kumasid. Kord rahmeldas maagilises toas tolmuimejaga karumõmm, kord ruttas kohale kohvriga muinasjututädi...

Näituse disainer Gunnar Ekman ja helilooja Torbjörn Grass löid koos kunstnikega isevärki maailma, milles liikudes tekkis lastel tunne, et nende lemmiktegelased on tõepoolest kuskil siinsamas. Ja kui oled korra pildiraamatus ära käinud, siis oskad ehk endagi elu huvitavamaks teha!

Västeråsi pildiraamatu-eluga tutvus üle 14 000 külastaja. Ehk võiksime meiega midagi seesugust ette võtta? Toremaid raamatutegelasi on meil ju küllaga!

Leelo Tungal

Anna Clara Tidholm, "Ööelu" tuba.

MEIE SÕPRADE JA SUGULASTE MÕNUSAID RETSEPTE

Tuline tibu

- 4 broilerikoiba (koos kintsuga)
- nisujahu
- soola ja musta pipart

Marinaad:

- ½ dl toiduõli
- ½ dl palsamäädikat
- ½ dl valget veini
- terve küüslauk
- 1 tl cayenne'i pipart
- 2 tl jahvatatud musta pipart
- 1 tl paprikapulbrit
- Pruunistamiseks: või ja toiduõli segu

Sega marinaadiained omavahel. Tee broileritükkidesse sisselõiked, pane kaussi marinaadi sisse ja lase õõ läbi maitsestuda. Nõruta kanatükid ja keera neid soola ja pipraga maitsestatud nisujahus. Kuumuta ahi 225 kraadini. Pruunista kanatükid või- ja õlisegus ning lao ahjupannile. Küpseta umbes tund aega ahjus. Paku koos keedetud riisi ja salatiga.

Kanasalat viinamarjadega

- Lehtsalatit
- 400 g rohelist viinamarju
- väike värske kurk
- 2 dl Uncle Ben's riisi
- 200 g koorejuustu
- 1 grillitud broiler

Kaste:

- 200 - 300 g majoneesi
- 2 spl kurgisalatit
- 1½ tl suhkrut

Lõika kurk, juust ja broiler ühesuurusteks tükkideks. Poolita viinamarjad ja eemalda nendest kivid. Keeda riis, maitsesta ürdimaitseinega. Sega kõik salatained kokku. Sega kaste ja serveeri eraldi.

Minutimagustoit

- Värskeid või külmutatud pohli
- Vedelat mett
- Vahukoort

Sega mesi pohladega, kuid ära tee marju katki. Jaga marjad magustoidunõudesse ja vala külm koor peale.

Roheline või

- Pool pakki hapukoort
- Tilli
- Sibulat
- Soola

Sega kõik ained korralikult läbi ja määri leivale.

Retseptid saatis
MAREK TIIDO Rõngust

SANDRA KALA Tallinnast

Tere, Hea Laps!

Saadan teile ühe isuäratava salatiretsepti.

Vaja läheb:

- Kurki
- Tomatit
- Paprikat
- Hapukoort
- Soola
- Tilli

Pane kaussi hakitud kurk, tomat ja paprika. Lisa hapukoort ja natuke soola. Hapukoore peale puista tilli ja sega.

Tere!

Meie pere tervislik lemmiktoit on rukkijahuvaht kliidega.

Selle tegemiseks on vaja:

- 1 l vett
- 1 kl. marju
- ½ kl. suhkrut
- ½ kl. rukkijahu
- ½ kl. nisukliisid

Keeda marjad (vaarikad, punased või mustad sõstrad) vees, lisa suhkur. Pidevalt kloppides puista sisse rukkijahu ja nisukliid. Keeda vaikselt mõni minut. Lase veidi jahtuda ja klopi seejärel tugevalt vahule. Serveeri piimaga.

Martin Siilak
Kuressaarest

Magusa ajaloo huvilistele!

Kui seni oli võimalik Kalevi muuseumi külastada ainult ekskursioonigrupidena, siis nüüd korraldab meie magusamuuseum igal suvekuul ühe lahtiste uste päeva! 21. juulil ja 31. augustil kella 11 - 16ni on kõigil huvilistel võimalik kommimuuseumis näha Kalevi toodangut läbi aastakümnete, vaadata, kuidas maletakse martsipankujuksi ja soovi korral ka ise pintsel pihku võtta.

NB!

Suvistel perepäevadel on sissepääs muuseumi tasuta!

KEELE VIIB ALLA!

			suvekuu, heinakuu		6. noot reede loterii
				kulla sümbol arseeni sümbol 2 x täht	
					... de Janeiro (linn) lind pühapilt
röntgen ihu				Nord-Ost ruum majas	Ott Ene
aasta punn- põskne näriline paljas					
				söögiriist ...-linna väiketont Urmas	Raili väga hele punane
		vanuses sülg triibuline loom			
				Ervin ...-puder koidu	riik Euroopas millal
		mongolite valitseja aktsia- selts		väike jõgi olümpia- mängud 2 x täht	
tohter- dama vaikselt					
on ingl. k.		nina vene k. Britta		Aktuaalne Kaamera iaal	

Ristsõna koostas Ilmar Trull

VETTE JA VÄLJA!

Kui sa oled suur supleja, siis on sul kindlasti juba ujumiskostüüm olemas ja üpris raske on vanematele selgeks teha, et tegelikult vajaksid igaks petteks veel teistki. Mis viga näkineitsidel, kelle kalasaba kunagi ei määrdu ega lähe moest! Tegelikult võib osavnäpp endale ka ise rannarõivad valmis õmmelda: selleks on vaja liiksaks heale pealehakkamisele vaid korralikult venivat trikootaži.

Kui hangid endale uue supelkostüümi, siis vali hästi rõõmsad värvid, mis sobivad ka vana rannariietusega kokku. Muide, tänavune mood lubab kokku panna lausa papagoilikke värve: erohelist ja sinist, punast ja roosat... Niisiis võid kasutada erinevate supelkostüümide üla- ja alaosa nii koos kui eraldi. Kui aga oled tagasihoidlikuma loomuga või pead ennast paksuke-seks (ju siis pole küllalt tihti ujuma saanud!), siis ära unusta, et mustvalge kombinatsioon on alati moes! Kes oma figuuri täiuslikkuses kahtleb, see kasutab üheosalist ujumistrikood. Ja küllap sa seda juba tead, et põikitriip jätab rõivaste juures laiema mulje, piki- ja diagonaaltriibuga kangad muudavad oma kandja optiliselt saledamaks.

NIPP!

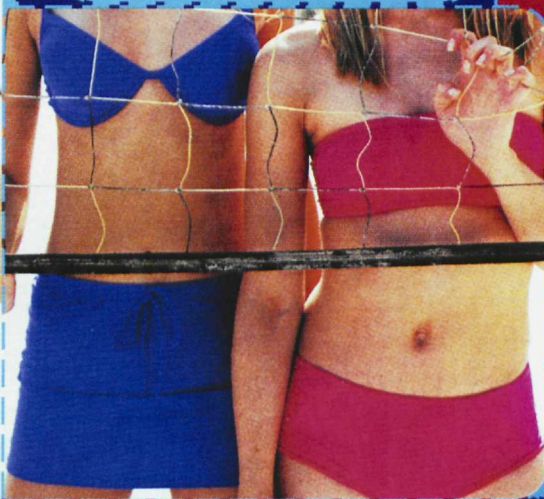
(Katule ja teistele küüntenäriilistele)

Võin soovitada head nippi, mille abil võib küünte närimise harjumusest vabaneda, kuna kunagi ammu (umbes pool aastat tagasi) närisin ka oma küüsi, kuid nüüd ma enam seda ei tee.

Tahtejõuga saab tegelikult üle kõigest. Nüüd on mul tänu tahtejõule pikad küüned ja ma ei kaivatsegi neid enam närida.

"Kuidas kasvatada tahtejõudu ja mis see on?" küsitakse mult tavaliselt. Tuleb lihtsalt mõelda, et ma lihtsalt ei näri enam oma küüsi. Veel parem, kui igaks juhuks oleks sul käepärast šokolaadi või midagi muud mõnusat küünte asemel suhu pista. Tahtejõud on see, kui sa püüdlid selle poole, mida väga tahad. Näiteks tahaksid sa väga Barbie't, kuid vanemad seda sulle ei osta ja sul endal pole raha. Mida teha? Lahendus on lihtne: tuleb hakata raha koguma. See on küll raske, aga appi tuleb tahtejõud: pead loobuma maiustuste ostmisest, kuigi igaüks tahab ju magusat... Tükk aega tuleb sul kõrvale panna nädala või kuu taskuraha ja ajapikku ongi see raha koos, mida vajad Barbie ostmiseks. Tee proovi, ja su tahtejõud saab aina tugevamaks!

Wonder-Girl Tallinnast

PIKK JUUS – PIKK ARU!

Vanasõna "Pikk juus – lühike aru!" on kahtlemata parim eneseõigustus, mis kiilaspead on suutnud välja mõelda. Tegelikult liigub pikkade juuste all palju geniaalseid mõtteid. Suvel, kui sa ei taha rannas märgade salkudega ringi käia, võid muidugi juuksed pealaele krunni või sabasse kinnitada, kuid võiksid proovida mõnikord vahelduseks ka juukseotsi pika paelaga kinnitada. Seejärel vii pael kukla tagant pealaele ja seo kenasti kokku.

Pidulikukuks saad aga oma kahe-saba-soengu teha juukseummide külge kinnitatud lilleõitega. Kui tahad, et kaunistused paigal püsiksid, pead kummid tihedalt ümber salkude sõlmima. Parempoleks kasutada päris-juukseumme, mis juuksekarvu ei kahjusta. Ilusat vee- ja päikesesuve!

Iiris Mägi

Barbindus

I-HA- HAA!

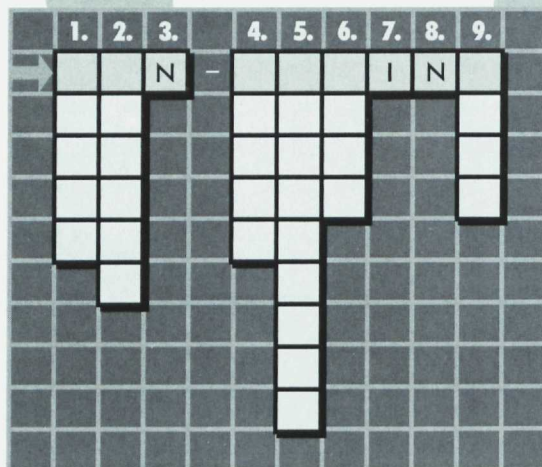
Nagu paljudele meie sugulastele ja sõpradele, nii meeldib Barbielegi ratsutamine. Hobust peetakse ju koera kõrval üheks inimese paremaks ja intelligentsemaks sõbraks.

Hea hobune on teadagi väga kallis, ning tema pidamiseks on vaja lahedat talli, mistõttu jääb see neljajalgne sõber paljudele ainult unistuseks. Aga unistamist ei saa keegi ära keelata! Niisiis, meie seekordseks ülesandeks ongi joonistada ja kirjutada oma unelmate hobusest. Teie suksuloomingut ootame toimetusse 17. augustiks!

Parimatele on auhindadeks Barbie ratsud Rimonnelt!

RIMONNE

EUROOPA PEALINNAD

1. Bulgaaria pealinn	6. Läti pealinn
2. Kreeka pealinn	7. I
3. N	8. N
4. Valgevene pealinn	9. Norra pealinn
5. Hollandi pealinn	Paremalt: linnriik

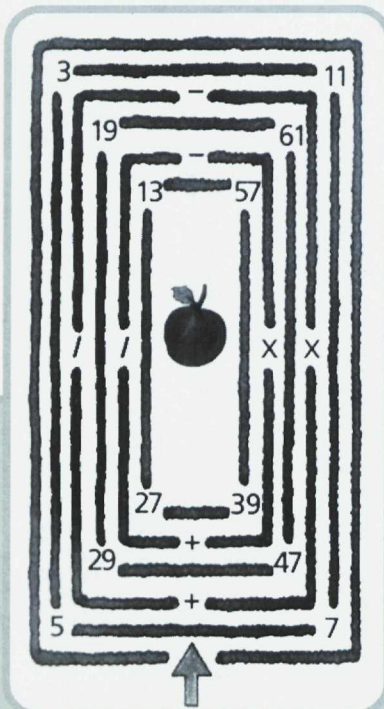
Ristsõna koostas Liis Lass

Mafiooso raamatukogu ühe riuli servas seisis kallihinnaline antoloogia "Maffiatest ahvijatani" – kolm 1000-leheküljelist köidet üksteise kõrval reas. Maffiapealiku endine raamatupidaja, kes oli hiljuti vallandatud, kuna tal oli halb harjumus kasutada lõhkeainet kreeka pähklike purustamiseks, konstrueeris neist köidetest ma-jaomaniku eemalolekut kasutades pommi.

Süütenöör oli tõmmatud 1. köite esimesest leheküljest 3. köite 1000. leheküljeni. Et paha mees vajas lahkumiseks kahte minutit, siis kasutas ta kindluse mõttes 3-minutilist süütenööri. Tema üllatuseks lõhkes aga pomm enne, kui ta põgeneda jõudis. Kas oskad öelda, mispärast?

MATEMAATIKAÕPETAJA ÕUNAPUU

Matemaatikaõpetaja Õunastel on keset aeda erakordselt maitsvaid vilju kandev õunapuu. Õunaste pole küll kade mees, kuid mahlaseid õunu lubab ta maitsta ainult neil, kelle pea jagab ühtviisi hästi nii jagamist, korrutamist, liitmist kui lahutamist. Õunaaia keskele pääsemiseks peab maismokk valima labürindis sellise marsruudi, mille vältel teostatavad tehete annaksid lõpptulemuseks täpselt 100. Kas sina leiad seesuguse tee?

TORE UUDIS LEGOSÕPRADELE!

26.-28. augustini võib Tallinnas, Stockmanni kaubamaja kõrval olevas autoparklas näha SUURT LEGOVEOKI-VAATEMÄNGU! Autoasjatundjatele olgu teadmiseks, et tegemist on aastal 2000 valminud VOLVO mudeliga NH 12 GLOBETROTTER, millel on 6 X 2 suruõhuga töötav vedrustus, mis on 16,5 m pikk, 2,55 m lai ja 4 meetrit kõrge. Veoki luksuslikus kabiinis on värviteler, videomakk, CD-mängija, külmik, mikrolaineahi ja igasuguseid muid mõnusaid asju. Mis aga peamine: see võimas Volvo peidab endas suurt LEGONÄITUST! Samal platsil toimub teisigi lasteüritusi! Näitus on avatud eelnimetatud päevil kella 10 - 18.00.

KES AIAS?

SUGULASED KLAASI TAGA

Mis eraldab ahve inimestest? Tallinna loomaaias teeb seda vastupidav klaassein, mis on hädavajalik nii ahvide kui inimeste julgeolekuks. Vahel satub ju külastajate hulka selliseid hampelmanne, kelle tembutamist vaadates tuleb šimpansidel kas naer peale või läheb hing täis. Meie zoos elab kolm kaunist šimpansi: 24. juulil 14. sünnipäeva tähistav härrasmees Pino ja kaks daami: Betty (11) ning Quincy (7). Tädi Liivi, kes neid talitab, näib olevat kõige enam kiindunud Bettysse, sest teda on ta maast-madalast kantseledanud, talle igasuguseid inimlikke oskusi õpetanud ja koguni kunstnikute kätte juhatanud. Ja-ja, Betty maalib! Tädi Liivi tarvises talle ainult näidata, kuidas pintslit hoitakse ja värvi sisse kastetakse, kui üksteise järel hakkasid valmima sellised šedöövrid, et need otsustati koguni näitusele üles panna. Kõige paremini õnnestus Bettyl tädi Liivi meelest sügiseste vahtralehtede kujutamine, kuid ka abstraktne kunst ei jäänud karvasele maalijale võõraks: maalid meeldisid külastajatele sedavõrd, et kaks tükki – “Tulbid aknal” ja “Mõtisklus Eesti suveräänsusest” – osteti ära! Andekas ahvineiu on juba mõne aja eest vallutanud Pino südame, kuid pidas ise end seni rohkem vaimu- kui tundeahviks: lisaks maalimisele õppis ta ära

Väike Quincy tädi Imbiga

ühe käega (!) kingapaelte kinni-lahtisidumise, plastpudelite ja piimapakkide avamise ning joogi topsidesse kallamise – ja alles tänavusel kevadel hakkas temagi südames sümpaatiidu arenema. Küll oleks vahva, kui ahviperre tuleks ilus väike beebi! Onu Aleks arvab, et kui korraldataks Baltimaade Mister Šimpansi valimine, siis antaks see tiitel pikemalt mõtlemata Pinole! Pino teab oma väärtust ja talle meeldib väga, kui teda imetletakse...

Praktiliste asjade peale on kõige osavam Quincy: temale näidati ainult korraks, kuidas joogipurki avada, ja teisel korral sai ahvitüdruk selle tööga hakkama osavamini kui mõni baaridaam. Bettyl läks sama asja õppimiseks märksa kauem aega ja Pinol võttis pea-aegu terve aasta, enne kui ta õppis plastpudelit inimese kombel lahti korkima. Huvitav, kas ta oma sünnipäeval kostitab magusate jookidega ka puurikaaslasid? Ahvipere on sünnipäevapidudel tavaliselt talitajatelt jäätist saanud, kuid Pino jumaldab lisaks magusale ka pitsat. Betty armastab, jalg üle põlve, mõttlikult pulgajäätist limpsida...

Šimpansid saavad omavahel väga hästi läbi, kuid nagu parimateski perekondades juhtub, tekib nendegi vahel aeg-ajalt tülisid – peamiselt kadeduse pinnal. Zoo-kasvatuse on maast-madalast saanud ainult Pino – mõlemad tüdrukud sattusid loomaaeda salakaubana. See, mida salakütid ürgmet-sades šimpanside ja gorilladega teevad, on ikka üpris hirmus: selleks, et üht ahvibeebit kinni püüda, tapetakse tihti terve ahvikari, sest ega loomad taha oma lastest vabatahtlikult loobuda...

Suvi on aeg, mil on kõige mõnusam olla aias. Kellel oma aed olemas, sellel on kindlasti suu juba maasikatest magus ja põsed porganditest punased. Kellel oma aeda pole, need võivad lohutuseks LOOMAIAST rõõmu tunda. Meil on loomaia-matkal kaasas imehea teejuht – onu Aleks, kelle kaudu meiegi kõigi loomadega sina peale saime.

Betty beebina tädi Liivi süles

Aafrikas pakutakse gorilla- ja šimpansiliha turistidele, kuigi nende ahvide küttimine on keelatud. Turul müüakse seal ahvipäid ja -käsi...

Šimpansid on tegelikult ahvidest – isegi gorilladest – ohtlikumad. Rae-vuhoos võib täiskasvanud šimpans pike-malt mõtlemata inimesel käe otsast rebida – mis sest kasu, et hetk hiljem palub ta süüdlasliku pilguga andeks... Targad raamatud väidavad, et 5aastasel gorillal on täismehe ramm. 98% geneetikast on ahvil ja inimesel sarnased ja kuuldavasti võib mõni ahv isegi e-postiga sõnumeid saata.

Kuid vaatamata õplikkusele jäävad ahvid siiski loomadeks, ning inimestel ei maksa neile asjata ligi tükkida.

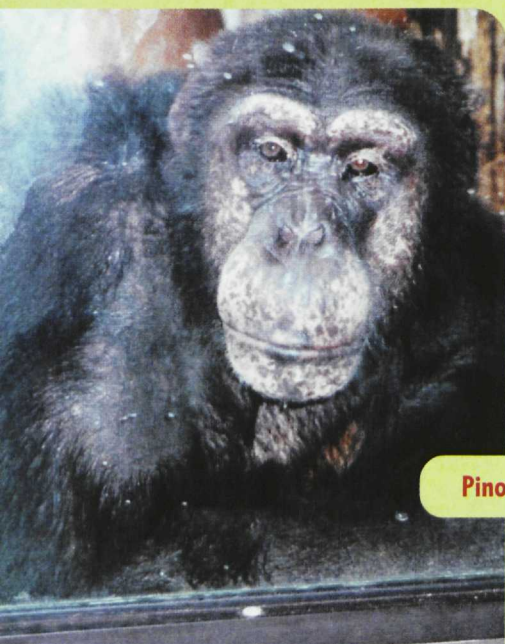
Tere, loom!

Väike paks loori

PÄREM POOL AHVI KUI TÜHI PUUR!

Hoopis teist masti ahv on loori – väike esikloom, kelle näostki on näha, et ta pole päris-, vaid poolahviline. Sellel armsal loomakesel on naljakas perekonnanimi: väike paks loori. Silmad on tal – nagu ööloomadele omane – väga suured ning kui natuke valgust silmadele langeb, hakkab neis põlema pronksjas-punakas tuluke. Valguspeegelduse võimendumine aitab looridel paremini reageerida valgusele ja kiiresti ära määrata, kust see tuleb. Lisaks sellele on looril ka hea kuulmine, paljud ta sugulased on hästi suurte kõrvadega. Loodus on mõelnud ka sellele, et need loomad saaksid oma kõrvu kiiresti ja põhja-

Pino

likult puhastada: näiteks on ühel loori sugulasel igal käel üks sõrm hästi pikk ning lõpeb labidakujulise küünega. Mõnele poolahvil on ka sakilise küünisega sõrm, millega ta saab suurepäraselt oma karvast kasukat harjata. Puhtus on loomade ja nende laste ellujäämiseks väga tähtis! Kuulmine on ööloomade jaoks nii oluline, et näiteks kandlastele on loodus kinkinud nii suured kõrvad, et need tuleb öisele putukajahile minnes laialt lahti rullida. Ka siis, kui kedagi on vaja hirmutada, rullitakse kõrvad hoogsalt laiaks: oi, kuidas see vaenlasele hirmu nahka ajab! Magama minnes volditakse need jälle kokku. Loorid ja kandlased ja muud poolahvilised peavad lugu omapärasest “näoveest”: nad panevad jahile minnes nimelt peopesale natuke oma pissi ja hõõruvad sellega siis kõrvalestad kokku. Kui kõrvalest liiga kuivaks muutub, siis võib ta mõraneda ja kuulmist nõrgendada – nii aga ei saa troopilises metsas elada.

Loori on Tallinna loomaiaa troopikamajas alles uustulnukas, kuid juba on ta julgust kogunud ning võtab tädi Liivilt pintseti otsa asetatud kilgi niuhti pihku ja pistab suhu. Haarama on loori nobe, kuid liikumisel on ta aeglane ja põhjalik. Käed on loomakesel väga tugevad ning nendega haarab ta kinni nii raagudest, leheservadest kui ka näiliselt täiesti siledast palmitüvest. Päris isevärki jäsemed on loori sugulasel tontkandlasele: tema varbaotstes paiknevad väikesed iminapad, millega see esikloom kinnitab end troopiliste taimede suurte ja väga siledade lehtede külge.

Loori looduslik elupaik on Lõuna-Aasia troopilistes metsades.

Ahviriik on väga kirev ja liigirikas. Aafrikas on looridele väga lähedasi vorme. Ameerikas näiteks poolahvilisi ei ole – seal elavad ainult pärisahvilised, näiteks väikesed marmosetid ja tamariinid, kes kaaluvad 60 – 100 grammi. (Võrdluseks olgu öeldud, et šimpansid, kes kuuluvad kõrgemate esikloomade hulka, kaaluvad täiskasvanuna üle 40 kilo.) Meie loomaaias elavad näiteks valge tupsukõrv-marmosett ja musta näoga, kõrge valge soenguga pinchet-tamariinid. Neid kõiki nimetatakse laianinalisteks esikloomadeks. Laianinaliste ninasõõrmed avanevad otse ette, kitsaninaliste

(Vana Maailma) ahvide ninasõõrmed avanevad allapoole. Inimene, muide, kuulub ka kitsaninaliste hulka – seda “tiitlit” kannavad ninasõõrmete avanemisnurga tõttu ka need meie seast, kellel tegelikult keset nägu kena kartulikujuuline nospel!

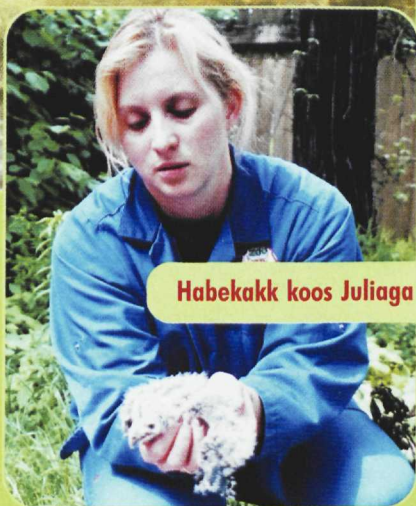
MAINAD ON MAINEKAD LINNUD

Neid välettiivulisi, musta läikiva suletikuga kollanokki oli väga raske pildistada – juba ainuüksi puurile lähene mine ajas nad lendu ning ukse vahelt sissevaatamine tekitas tõelise tiivulise paanika. Kuid onu Aleks teab rääkida, et mainad pole ainult nobedad lendajad, vaid ka väga andekad imitaatorid: ükski papagoi ei suuda nendega võistelda!

Onu Aleks jutustab: “19. sajandist pärineb järgmine tõestisündinud lugu, mis vestab mainade erakordsest andest. Nimelt elutses suur hulk mainasid ühe India tööstusettevõtte läheduses, ning igal hommikul vabrikuvile hüüdu kuuldes õppisid nad pika peale selle häält järele aimama. Tegemist oli üsna vaese kandiga, kus töelistel polnud ei seinat ega aratuskelli ning hommikuti ärgati ja mindi tööle vabrikuvile kutsel. Ühel heal päeval aga hakkas vabrikuvile undama keset sügavat ööaega. Unised töölised ajasid end asemelt üles ning ruttasid tehaseväravasse. Valvurid

Pelikani poeg ujumas

Habekakk koos Juliaga

Seal on modelleeritud troopiline järv, millel ujuvad tohutu suured Amazonase jõe vesiliilia lehed, mis suudavad kanda 50kilost raskust. Seal on imeilusad vesikanad ja roheline-punase-sinisekirjud troopilised tuvid ning lendrebased. Kui ma kõike seda ilu imetlesin, tuli minu juurde üks maina, vaatas mulle otsa ja pidas siis pika hispaaniakeelse loengu. Mina vastasin talle eesti keeles – lind pani silmad kinni ja kuulas mind viisakalt, aeg-ajalt tükati mu juttu korrates. Siis heitis ta mulle sügava pilgu ja teatas käriseva häälega puhtas saksa keeles: “Aga härra professor, see ei ole ju kellegi zooloogia!” Nagu mu sõber ütles, oli see lause talle selgeks õpetatud, aga hääletoon oli sedavõrd akadeemiline, et lausa ehmatas!

Meie loomaia mainad pole seni veel midagi öelnud: arvatavasti kuulavad nad praegu inimeste juttu ja jätavad sõnu meelde. Küllap nad ühel heal päeval ütlevad meile tere, lausuvad kindlasti ka: “Borneo!”, sest seal on nad pärit, ja võib-olla teatavad ka selle salakaubitseja nime, kes nad seal kinni püüdis.

Muide, ka ilusad Mauritiuse saare gekod võeti ära salakaubavedajatelt Amsterdami sadamas, ja kuna Tallinna loomaaed on heas kirjas, siis saadeti need loomad meile.

laiutasid käsi: “Mis te siin kell kolm öösel teha tahatel!” ja saatsid mehed koju tagasi. Vaevalt said töölisel sõba silmale, kui kõlas uus töölektuse: vabrikuvile oli täpselt sama kõlaga, sama kestusega ja sama vali kui igal hommikul, nii et mehed tõusid uuesti üles ja sammusid tööle. Siis hakati asja uurima – selgus, et vembumeister polnud keegi muu kui andekas imitaator maina!

Muidugi, leidub teisigi osava ja kõlava nokaga linde: näiteks võib suurmoluki kakaduu täpselt imiteerida saabuva auriku vilet ja kuuldavale tuua hõikeid, mis kostavad merel paari miili kaugusele. Ka aaradel on väga vali hää, kuid mainasid ei ületa keegi.

Kui käisin külas oma Berliini loomaaias töötaval sõbral, siis pettis üks maina minugi ära. Selles loomaaias asub 10 meetri kõrgune klaasmaja, millele on antud Alfred Brehmi nimi ja kus inimest ei eralda loomadest-lindudest mingi võrk ega sein.

Nagu looduses, nii kooruvad loomaaiaski kevadeti uued tibud. Naljakat tumehallis sametülikonnas pikanokalist olevust ei tahaks kuidagi nimetada roosaks pelikaniks – aga selliseks see kuriseva häälega, kõike ümbritsevat alla neelata püüdev linnupoeg peatselt muutub. Kuna onu Aleksi käsivars ei taha kuidagi nokast alla minna, siis teeb pooleteisekuuline pelikan valju kaebekisa.

Linnu pikad liikmed käivad kokku nagu liigendnoad, ning kui teda basseini suplema viiakse, paneb ta vastu: vesi on algul pelikanihakatise meelest külm ja märg! Kuid tädi Julia ei anna järele: linnulaps peab veega harjuma – ning peatselt trotsib kohmakas linnupoeg juba julgelt laineid, uhke nägu peas.

Tallinna loomaaed on uhke selle üle, et tänava koorus siin munast hiid-rannakotka poeg, kes on oma ühekuulise vanuse kohta väga suur. Neid linde on seni koorunud üle Euroopa vaid kolmes zoopargis: Berliinis, Moskvas ja Prahas – loodame, et nüüd hakkab neid Tallinnas sündima igal kevadel. Lind ise on pärit Kaugldest, täiskasvanuna on ta peaaegu must, merevaiguvärvi nokaga, valgete õlgade, pükste ja sabaga!

Habekakke on meie loomaaias nii suuri kui väikesi. Lasteaialastena on nii kakk, kotkas kui pelikan ühtviisi õrnad ja vagurad ning ajavad talitaja saabudes nokad laialt õieli.

Pelikani-emme (nagu teisedki linnuvanemad) annab toitu kõigepealt sellele tibule, kelle nokk on kõige laiema lahti – sestap siis püüab iga linnupoeg teha oma suu nii suureks nagu vähegi võimalik.

Hiid-rannakotkas

Triibu-Liine südusvine tervitus kõigile sõpradele ja sugulastele!

Nagu ikka, ootavad teid auhinnad Tallinnas Kullo Lastegaleriis (Kuninga 6) ja Tartu Lasteraamatukogus (Kompanii 3/5). Kellel muid soovet, see kirjutagu, helistagu või meiligu toimetusse!

Ingel, kas Sa ei tahaks minu kirjasõbraks hakata? Loomulikult võivad kirjutada ka teised, kes soovivad. **LIISA KIVIMÄE**, Pargi 15, Tallinn 11620, e-mail: valge-cass@mtv.com

Tere, kõik 11 -13a. lähedad plikad! Kirjutage 12a. lõbusale tüdrukule! Ma kogun igasuguseid vidinaid ja loomapidle ka natuke. Kleepsud on mind juba ära tüüdanud. Mul on koer Miki ja ma käin tsirkusetrennis. **MARILIIS AINEN**, Kunderi 32 - 20, Tallinn 10121.

Tere, kõik 0 -16a. poisid ja tüdrukud! Olen 10a. pliksi, hobideks rulluisutamise, korvpalli ja võistlustants. Kogun kleepse, marke, postreid ja muud. **SIGRID SIBUL**, Viluste k., Veriora v., Põlvamaa 64201.

NIMI: Laura Käspri
SÜNNIAEG: 18. 07.1989
ADDRESS: Aleksandri 12 - 60, Tartu51400
LEMMIKBÄND: ATC, A'Teens, BrainStorm
LEMMIKLAULJA: Tanel Padar, Dave Benton, Britney, Ines, Eminem
KOGUN: autogramme, kuulsuste pilte ja postreid
HUVIALAD: internetis surfamine, sõpradega koos olemine
SOOV: leida 11-13a. kirjasõpru

NIMI: Raido Kuke
VANUS: 10 ja pool (sünnia on 17. 1)
LEMMIKJOOK: Sprite ja Tartu trad. Limonaad
LEMMIKSÖÖK: friikartul, burger, täidetud hani ja praekala
HUVIALAD: sport, jalgrattaga trikitamine
MEELDIB: kalal käia, sportida
IIDOL: Julius Caesar
LEMMIKAINE: keheline ja laulmine
EI MEELDI: putukad, jotad ja vanatädid,

Pokémoni kaardid võitsid **MIHKEL ABRAM** Kilingi-Nõmmelt, **LIISI PREEDIN** Saaremaalt, **MARTIN MEERJA**, **MIHKEL TEPASKIND** ja **JARGO MÄGI** Jõgevast, **KRÕÖT-KRISTIINA KALDUR** Jõhivist, **MERILIN MÄNNAMÄE** Kohtla-Järvelt, **MERJE VAINO** Lääne-maalt, **LIISA KIVIMÄE**, **KADRI TAMMEJUUR** ja **REELI VIKBERG** Tallinnast.

Legotunni-auhinnad saavad **KAROLINA PRITS** Tabasalust, **MINNI ANSIP** Jõgevast, **MARTIINA VIIL**, **MAARJA ROOS** ja **TRIIN TOMERA** Tartust ja **MATS-JOONAS KULLA** Laevast.

kes räägivad: "Avot, minu ajal oli ikke raske elu, häbi, tänapäeva noored elavad nii hästi!"

Hei, friends! Olen 11a. tüdruk ja sooviksin leida kirjasõpru vanuses 11-14 a. Mulle meeldib inglise keel ja ma kogun telefonikaarte. Pilt pole oluline. **JAANIKA VÄRTON**, Riia 65 - 2, Tartu 50406.

Hello! I'm 10 years old girl. In my spare time I like to travel, play badminton and sing. **MADARA KVJATKOVSKA**, Berzupes 8 - 24, Riga LV 1004, Latvia.

Hei, kõik 10 -12a. tüdrukud ja poisid! Olen 11a. heledapäine tütarlaps. Hobid on laulmine, slaalom ja ujumine. Kogun kleepse. **HELENA NESTRA**, Sihva sjsk. Valga mk. 67301.

Tshauki, kõik poisid ja tüdrukud vanuses 11 - 15 a. Teie kirju ootab lõbus 13a. Tallinna tüdruk. Kogun kleepse ja igasugust materjali Pokémonist ja kassidest. Mu lemmikloomad on kass ja koer, lemmikmuusikud Britney Spears, Aqua, Vengaboys ja A'Teens. Mu hobid on joonistamine ja rattasõit. **JAANA KURG**, Männiku tee 44a, Tallinn 11214.

NIMI: Kristel Laide
HÜÜDNIMI: Krissu
SÜNNIPÄEV: 8. V 1990
ADDRESS: Männiku tee 42 -1, Tallinn 11214
HUVIALAD: muusika, joonistamine
LEMMIKFILM: "Titanic", "Helisev muusika"
LEMMIKLAULJA: Jennifer Lopez, Britney Spears
LEMMIKLOOM: koer, kass
KODULOOM: koer Martin
PARIM SÕBER: Jaana Kurg

Barbie auhindade saajad on **MARIANNA TAMMEMÄGI** Tallinnast, **SANDRA LESTMANN** Rohuneemest, **MERILYN PAUGUS** Pärnust, **MAALI-LIINA KULLA** Laevast, **HELI ARMUS** Saaremaalt ja **ELLY HARTSENKO** Kiviõlist.

Parimad retseptide saatjad olid seekord **MARTIN SIILAK** Kuressaarest, **SANDRA KALA** ja **ANNELI ORGUSAAR** Tallinnast, **MAREK TIIDO** Rõngust ja **ELEN LUIK** Vatlast.

Ristsõna-kassetid võitsid **SIIRE SEPING** Laevast ja **INKERI PARMAN** Paidest.

LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
LEMMIKÕPPEAINED: inglise keel ja keheline

KOOL: Rahumäe põhikool
SOOV: leida 10-13a. kirjasõpra

Hei-hei! Ma olen 12 aastane lõbus plikatirts, kes soovib 11-14a. poistest ja tüdrukutest kirjasõpru saada. Vastan igale kirjale. **PILLE-RIIN VENDELIN**, Välja 8-3, Suure-Jaani 71502.

Tere! Olen 10a. lõbus plika ja sooviksin leida tüdruk-kirjasõpru vanuses 10 -13 a. Mulle meeldib muusikat kuulata ja pidudel käia. Mulle meeldivad Britney Spears, N-Euro, Vengaboys ja Stepsi laulud. Mu lemmikloom on hamster. **MARJANA TEEVET**, Võidu 33, Orissaare, Saaremaa 94601.

Hei hopsti, plikad ja poisid! Olen 15-aastane plikatirts ning tahaksin, et keegi mulle kirjutaks... Vastan ausalt kõikidele kirjadele! **BIRGIT VENDELIN**, Välja 8-3, Suure-Jaani, 71502.

Tsauki, kõik 13-14a. tüdrukud ja poisid, kes tahavad kirjutada 13aastase tüdrukuga. **KADI BUHT**, Käbi 8, Haapsalu, 90506.

HEI! Olen 14a. tüdruk. Mulle meeldib käia ratsutamas. Käin muusikakoolis laulmas. Mulle võivad kirjutada kõik, kes tahavad! enzu.wane@mail.ee
ENELI MÄEOTS, Oru 2 - 8, Abja-Paluoja, Viljandi mk 69403.

NIMI: Villu van Koppel
ADDRESS: eess3@hotmail.ee
VANUS: 13 a
OTSIN: 12-14a tüdrukuid ja poisse kirjasõbraks

Tere! Ma sooviksin kirjasõpradeks 11-13aastasi poisse ja tüdrukuid. Minu huvialad on sport, tantsimine, arvuti-mängud ja kõik muu. **HANNES VAHEMÄE, Metsa 23. Tõstamaa, Pärnu mk., e-mail Hannes.Vahemae@mail.ee**

Tere! Kirjutage mulle, kõik ilusad poisid. Hotis on mu aadress: **lillepool@hotmail.ee**
Elan Loxsa vallas Viinistu külas. **MAARJA LILLEPOOL.**

Tere! Olen 12a. lõbus Suislepa tüdruk. Sooviksin leida kirjasõpradeks 12-14a. poisse ja tüdrukuid. Mulle meeldib sõpradega mängida ja diskodel käia. Palun kirjutage mulle aadressil **kelli.napritson@mail.ee**

Tere, kõik 13-15 aastased poisid! Olen 13a. brünett tüdruk, kellel on sinised silmad. Mu aadressid on: **kiisuke125@hotmail.ee** ja **kiisu.miiisu.125@mail.ee** REGINA.

EESNIMI: Paul
PEREKONNANIMI: Villmann
KOOL: Saue gümnaasium
VANUS: 12

SOOV: Ootan 10-12a. tüdrukutelt kirju aadressil **Bnb323@hotmail.ee**

Tere! Mina olen Kaija (12). Mulle meeldivad koerad ja mu lemmiklaul on Eesti eurolaul 2001. Kirjutage aadressil **KAIJA LASSIK, P. Haavaoksa 2, Värska, Põlvamaa.**

Tere! Olen 10aastane Saue tüdruk. Meilige mulle, 10 - 13aastased poisid ja tüdrukud, aadressil **elise.saulus@mail.ee** ELISE.

Tere! Soovin leida 9 - 11a. vanuseid poisse ja tüdrukuid kirjasõbraks. Minu lemmikansambel on BrainStorm, lemmiklaulja Ricky Martin. Mu huvialad on jalgrattasõit, korvpallikaartide kogumine ja lemmikmuusika kuulamine. Lemmikloom on papagoi. **KAAREL KUURMANN, Kalevi 3 - 3, Kiviõli 43122.**

Tere! Olen 11a. Eneli, mu lemmiklaulja on Britney Spears ja lemmikloom on hobune. Kirjutage, kõik ilusad poisid, aadressil: **kikki26@hotmail.ee**

Tere, mina olen Annela, elan Jõgeval. Soovin kirjasõbraks poissi vanuses 10-12. Mulle meeldib laulda, tantsida ja eriti arvuti jutukates käia. Mu lemmik lauljad on Britney Spears ja Madonna. Kirjutage mulle, kõik ilusad poisid!

Mu aadress on **happy10@mega.ee**

Minu nimi on Julia. Olen 12-aastane lõbus plika. Mu lemmiklaulja on Britney Spears. Ma kogun tema pilte, tekste ja muud kraami. Mu aadress on **Julia.Aleksandrova@mail.ee**

Tere, minu nimi on Kairi, olen pikka kasvu 13a. ja sooviksin kirjasõpru alates 13a. Mulle meeldib väljas kolada ja teha palju muud. Mul on pruunid juuksed ja olen 165 cm pikk. Minu mailiaadress on **lucky.girl.009@mail.ee**

Hey boys vanuses 13 - 17, minu nimi on Heleri, olen 14a. ja elan Kundas. Meeldib käia discodel. Olen 167 cm pikk. Mu mailiaadress on: **lisa.girl@mail.ee**

Tere, olen rõõmsameelne tüdruk, kelle hobiks on korvpall ja karatee. 11-13a. poisid ja tüdrukud, kirjutage mulle! **ELINA VIHTOL, Keskuse 11-12, Kaiu, Rapla mk. 79301.**

Lilia Ivanova Sillamäelt, palun saada mulle oma aadress – kaotas selle ära ega saa Sulle kirjutada. **LIDA LILLO, Sütiste tee 39 - 64, Tallinn 13414.**

Tere! Olen 11a. tüdruk ja sooviksin kirjasõprust 11 - 13a. tüdrukute ja poistega. Mu lemmikbänd on Aqua ja lemmiklaulja Britney Spears. Mulle meeldib diskodel käia ja muusikat kuulata. Kirjas võiks olla ka foto. **KERTU AAVISTE, Saverna, Põlva mk. 63401.**

Tere! Olen 9a. Triin ja soovin leida kirjasõpru vanuses 7 - 11. Minu lemmiklaulja on Britney Spears. **TRIIN HARAK, Raua 2 - 27, Tartu 50104.**

Tere! Minu nimi on Kärol. Olen 4aastane ja käin Püünsi lasteaias. Kirjutage mulle, kõik 4-5aastased tüdrukud! Ma kogun kleepse ja kassipilte. Minu aadress on: **KÄROL LESTMANN, Suur Ringtee 12, Rohuneeme, Harjumaa 74001.**

Tšau! Olen 12a. plika, kellele meeldib moodsalt riietuda ja pidudel käia. Mu lemmiklaulja on Britney Spears. Soovin leida kirjasõpru – nii tüdrukuid kui ka poisse vanuses 10 - 14 a. Palun saatke ka foto! **VERONIKA ABRAMOVA, Kose mnt. 30 - 44, Kehra, Harjumaa 74307.**

Tere, kutid vanuses 14 - 16! Olen 14a. pruunisilmne lõbus tüdruk, kes soovib leida kirjasõpru. **TIIA TALVISTE. Treimani sjsk., Pärnu mk. 86003.**

Lida (12) ootab kirju suvalises vanuses poistelt ja tüdrukutelt! Minu huvialadeks on ratsutamine, sport ja joonistamine. **LIDA LILLO, Sütiste tee 39 - 64, Tallinn 13414.**

Ciao! Olen 12 aastane tüdruk, kes soovib tutvuda umbes sama vanade poistega. Mulle meeldivad väga loomad, suvi ja ujumine. **MERLIN MURRO, Pulli küla, Sauga vald, 86706, Pärnumaa, Võib helistada ka telefonil 74226.**

Tere, kõik tüdrukud ja poisid vanuses 10-13! Olen 10a. Pille-Riin. Mulle meeldib väga hobustega sõita ja vabal ajal muusikat kuulata. Kirjutage mulle kindlasti, mu e-postiaadress **Pilks@hotmail.ee. PILLE-RIIN PILISTE.**

Ciao! Olen 11a. tüdruk, kes ootab kirju 11 -13a. tüdrukutelt ja poistelt. Mu lemmikbänd on A'Teens. Pilti ei pea olema, sest ma ei vali sõpru välimuse järgi. Kuulutus kehtib kuni 2005. aastani. **MAARJA JANSON, Lille 13 - 37, Võru 65607.**

Hei, amigos! Sooviksin leida 11 -13a. poisse ja tüdrukuid (mitte nohikuid) kirjasõpradeks. Olen 11a. tumeda peaga tüdruk, kelle lemmiklaulja on Enrique Iglesias. **GRETA AKULITŠ, Lohusuu, Ida-Virumaa 42001.**

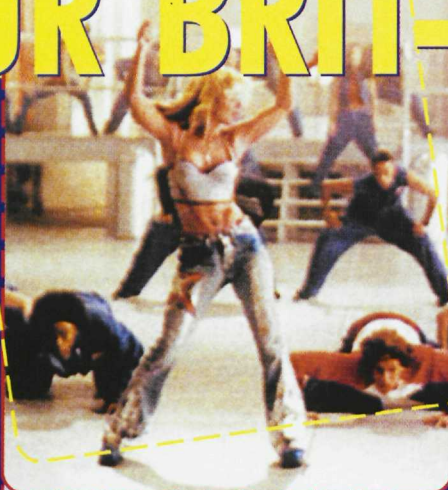
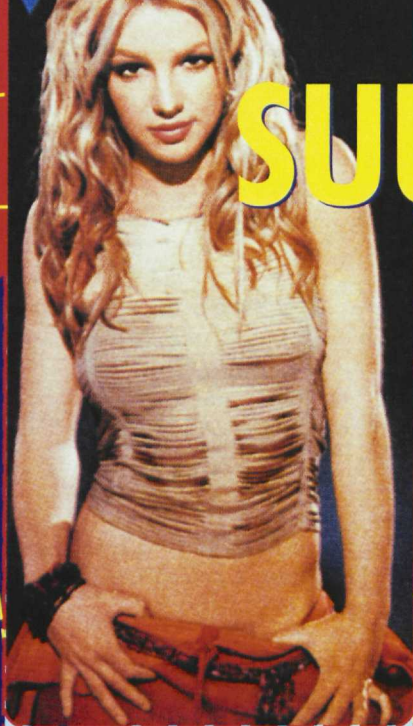
Tšau! Olen 13a. Mariina ja ma soovin väga endale lahedat mailisõpra, 12 - 13a. poissi või tüdrukut. **Inese@email.ee**

Otsin 10 - 14a. kirjasõpra!
NIMI: Tarmo Ungur
SÜNNIPÄEV: 5. III 1989
ADDRESS: Jaama 26 - 3, Tartu 51009
E-POSTI ADDRESS: **tarmo.ungur.002@mail.ee, undu1234@mega.ee, ungur@hotmail.ee**
LEMMIKLAULJA: Ricky Martin
LEMMIKJOOK: sidrunifanta, coca-cola
OLEN: 155 cm pikk, mul on rohelised silmad ja tumedad juuksed
HOBID: arvuti ja telesa vaatamine
KOGUN: korvpallikaarte

Tere! Olen 15a. Gerli. Mulle meeldib korv- ja sulgpalli mängida, kirjutada ja reisida. Elan Saaremaal. Kirjutada võiksid noored vanuses 14-17. Vastan 100%! **GERLI ADAMSON, Jõe 23, Kärla alevik, Saaremaa 93501.**

Tere! Olen 10a. poiss ja otsin 9-10a. tüdrukutest kirjasõpru. E-mail: **Rene.Tigane@mail.ee**

SUUR BRIT-ANNIA

7. septembril esineb Britney New Yorgis koos Michael Jacksoniga. Paljudele pakub huvi, kuidas teismelisest kuninganna saab hakkama ansambli The Beatles lauluga, mille esituse soovib Britney pühendada Paul McCartney' kadunud naise Linda mälestusele.

Järgmise aasta alguses esilinastub USA-s film "Minnes mööda teed" (Going On The Road), milles Britney mängib keskkoolitüdrukut, kes armub kõrvuni juhuslikult teel kohatud poptähte. Kahjuks ei kutsutud noormehest staari rolli Justinilt, kes sooviks nüüd ajakirjanike sõnul filmist välja jätta stseeni, kus Britney poptähele kaela hüppab. Loode-tavasti sobib seekordse lahkeli juurde vanasõna "Omad koerad kaklevad, omad koerad lepivad". Ja loode-tavasti jõuab Britney film ka ta siinsete austajateni. Kus ta pääseb!

liris Mägi

Britney Spears (ehk Brit, nagu teda lähemad sõbrad kutsuvad) on ennast laulnud ülemaailmseks teismeliste kuningannaks – popmuusikud ütlevadki tema kohta juba "Teen-Queen"! Varem teismeliste poolt jumaldatud "pipratüdruk" Emma Bunton jääb 19aastase temperamentse lauljatar kõrval kahvatuks, kuigi mõlema laulja populaarsus koolitüdrukute seas põhineb kahtlemata ka nende armsal plika-l i k u l välimu-sel!

Oma elu kõige tulusamas videoklipis laulab ja tantsib Britney, kiites... Pepsit! Ju siis võtsid fännid laulja eeskujutõsiselt – igatahes hinnati reklaamiklipi peaaegu saja miljoni dollari vääriliseks!

Britney on juba paar aastat oma lähimaks sõbraks pidanud N'Synci muusikut Justinilt. Endast aasta võrra vanema Justiniga kahasse ostis Britney talvel Los Angeleses uhke villagi. Plaadiärimeeste arvepidamise järgi kuulub N'Sync juba mõnda aega Ameerika populaarseimate ansambli hulka ning nende plaate on müüdud isegi Britney' lugudest rohkem. Justinilt ei häiri kuuldavasti sõbratari aina kasvav kuulsus, küll aga see, et nii mõneski viimasel ajal tehtud videos on Britney liiga napilt riietatud.

Uue singelplaadi kavatses Britney välja lasta oktoobrikuus, uus album peaks aga poodidesse ilmuma novembris. Ka ringreisiplaanid on Britney'l pikalt ette planeeritud: oma kodumandril annab ta kontserte juba septembris, maailmaturnee aga seisab ees 2002. aastal.

LEIUTAJA TUULELOHE

Benjamin Franklin (1706 – 1790) oli mitmekesine mees: ta asutas Ameerika esimese avaliku raamatukogu, võttis osa USA põhiseaduse koostamisest ja oli esimene USA saadik Euroopas. Filosoofi ja õpetlasena tuntuks saanud Franklinil oli turjal juba tublisti üle neljakümne aasta, kui talle ühel heal päeval tuulelohet lennutades tuli pähe isevärki leiutis. Nimelt koosnes Franklini tuulelohe kahest risti asetatud metallvardast, mida ümbritses siidkangas, ning siidnööri otsas rippus väikese raskusena võti. Kui äikesevihm oli siidnööri märjaks teinud, märkas tuulelohe omanik, et võttest lausa pritsis elektrituld, ning tänu lendavale manguasjale tuligi Franklin piksevarda leiutamise mõttele. Franklini arvamus, et äike kujutab endast elektrilist nähtust, on au sees praegugi.

KES TALTSUTAB ÄIKESE?

Aga kuigi tänapäeval teatakse äikesest palju rohkem kui kakssada aastat tagasi, ei ole inimesed tänini õppinud taevatuld korralikult valitsema. Väikude sähvimine tekib teadlaste oletuste põhjal sellest, et äikesepilvedes leidub nii positiivseid kui negatiivseid laenguid. Pilvede ülaosad kannavad endas positiivseid laenguid ja vihm tekitab samasuguseid laenguid ka pilvede alumistesse piirkondadesse. Samal ajal on negatiivsed laengud koondunud pilvede keskele ja alumistesse osadesse ning laengute erinevusest tekivad need välgud, mis sähvivad pilvis, puutumata maad. See välgulöök, mis tabab puud ja maad,

OH SEDA ILMA!

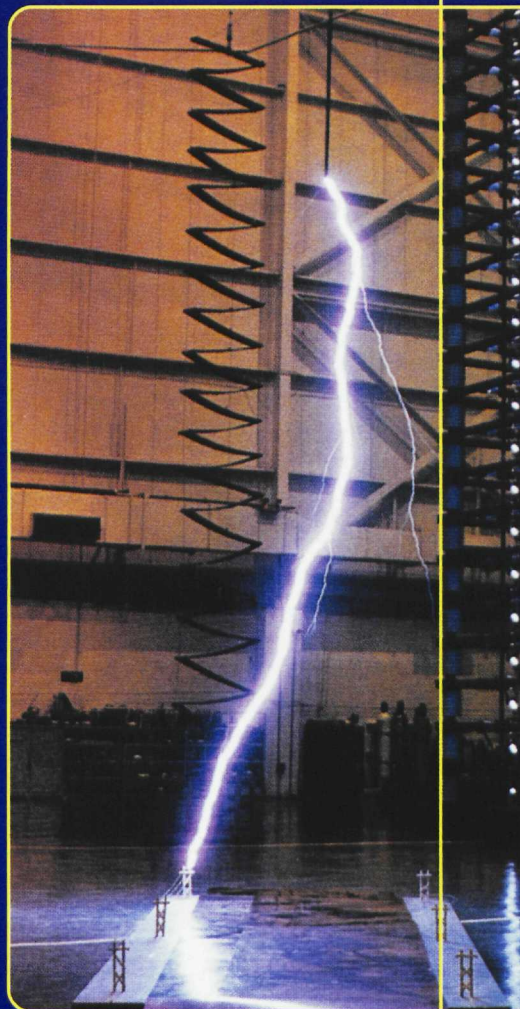
paiskab aga pilvist alla negatiivse laengu. Tegemist pole väikese "särtusaamisega" – arvatakse, et pilvest maasse paiskuv välg kannab endas 100 miljonilise voldi suurust pinget. Alati pole kasu ka Franklini leiutisest, ning tänapäeval, kus enamjagu tähtsaid asutusi sureb elektrivoolu katkemise puhul välja, on püütud leida mitmesuguseid vahendeid pikse taltsutamiseks. Jaapanlased üritavad välja pilvest välja meelitada piksevardasse, ioniseerides õhku äikesepilve ja maa vahel. Ameerika teadlased ründavad äikest laserkahuritega. Nende poolt tekitatud ultravioletvalgus loob eelduse välgu maandamiskanali tekkele õhus, silmaga nähtav valgus vabastab elektrone, et võimas elektrilaeng "leiaks" tee piksevardani. Sellist seadeldist, mis kõue suudaks päris taltsaks teha, pole seni leiutatud. Teadlaste andmetel sähvib maailma eri paigus iga sekund sada-kond välku – suurim osa küll õnneks meist kaugel, troopikavöötmes.

VÄRVILINE VÄRAV

Kui pikse kohta ütleb rahvatarkus, et taevavalgus külvab seeni ja valmistab vilja, siis vikerkaart väitis meie vanarahvas hoopis vett joovat. Selle kauni seitsmävärvilise "värava" kohta on öeldud, et ta sündis ilma inimeste ja Jumala leppimise märgina, ja samuti on arvatud, et vikerkaare otsad on alati kuskil veesoonel – olgu siis kaevus või allikas.

Teadlased aga ütlevad, et see, mida nimetame vikerkaareks, on ainult üks osa ringist, mis sünnib õhus valguse murdumisel. Ringi keskpunkt asetseb sellel sirgel, mis kulgeb läbi Päikese keskpunkti ja vaataja silmade, seetõttu näeme "viker-ringist" parimal juhul vaid poolt. Tervet rin-

gi on võimalik näha ainult lennukilt või kõrgelt mäetipult. Veega on vikerkaar aga seotud küll: nimelt murravad õhus olevad veepiisad päikesevalgust nagu kristallprisma, mis hajutab valguskiired vikerkaarevärvideks.

Kas tead, kuidas talulapsed vanasti vikerkaarevärve meelde jätsid? Ühe lihtsa naljaka lause kaudu, mille sõnade esitähed algavad värvinimedega esitähedega. Ehk jääb see sullegi meelde? Peremees (punane) ootab (oranž) kitselt (kollane) raha (roheline), sulane (sinine) tema (tumesinine) liha (lilla).

Ongi kokku seitse sõna ja seitse spektri värvi!

LEGO

JACK STONE

PE $\frac{b}{L}$ 1378 2001/7
 ...ada
 ... augustit!

KIVI JAAK JA JACK STONE

Kui multifilmikangelane Jack Stone tahaks Eesti kodakondsust saada, siis eelistaks ta kindlasti oma nime Jaak Kiviaks. Kivikõvad on selle kangelase musklid, närvid aga lausa raudsed!

Legomeistritel on nüüd valmis saanud terve sari Jack Stone'i komplekte. Kangelane on karpi kaasa võtnud ka terve rea päästetriistu, mida legomaailmaski tarvis läheb. Nende vahel, kes täidavad vastusetalongi, loosime välja just Jack Stone'i komplektid, mille maaletoojaks on Hea Lapse hea sõber Rekato.

Missugust neist redelistest parajasti pildil kasutatakse, kas? (NB! Loe redelipulgad üle!)

www.LEGO.com

Tuletõrjeautol kasutatakse redelit nr. _____

Vastaja nimi: _____

Adress: _____

Telefon: _____

Vanus: _____

